

Civilisationens slagmark: Verdensdomstolens høring i denne uge om israelsk folkedrab på palæstinensere

Ikke korrekturlæst

6. januar 2024 . Høringen den 11.-12. januar i denne uge ved Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag om den sag, som Sydafrika anlagde den 29. december mod Israel for folkedrab på palæstinenserne, er en kampplads for civilisationens overlevelse. Det er tydeligt, at Sydafrika tager lederskab og viser mere rygrad og mod end noget andet land i Vesten. Mange, mange nationer støtter det Sydafrikanske initiativ, sammen med organisationer, også blandt minoriteterne i Nord. "Dette er ugens afgørende slag," udtalte Helga Zepp-LaRouche i dag og bemærkede, at det "kun er begyndelsen," men hun opfordrede til massiv støtte til den Sydafrikanske aktion med det samme.

Den specifikke retssag, der er på tale denne torsdag, den 11. januar, er Sydafrikas krav om et påbud mod Israel om at stoppe krigsførelsen og overholde en våbenhvile. ICJ – Verdensdomstolen, som den ofte kaldes, fordi den er en del af FN – har ikke selv midlerne til at gennemtvinge en våbenhvile, men den mobilisering, der allerede er i gang, kan skabe betingelserne for, at det kommer til at ske.

Efter at Verdensdomstolen modtog Sydafrikas anmodning i fredags, den 5. januar, udsendte Organisationen for Islamisk Samarbejde allerede dagen efter en erklæring, der hilste handlingen velkommen. OIC har 57 lande som medlemmer og 5 lande som permanente observatører, herunder Rusland. Siden da har flere individuelle medlemslande gjort en dyd ud af at udtrykke deres støtte til Sydafrikas initiativ, herunder

Tyrkiet, Malaysia og den 4. januar Jordan.

Den jordanske udenrigsminister Ayman Safadi rapporterede til parlamentet, at Jordan er ved at forberede støttemateriale til den Sydafrikanske sag, i samarbejde med andre nationer. Og Safadi tilføjede, at mere materiale er ved at blive udarbejdet af OIC (i Jeddah) og Den Arabiske Liga (i Kairo), hvis sekretariater fik til opgave at gøre det i forbindelse med topmødet om Gaza den 11. november mellem medlemmer af disse organisationer i Saudi-Arabien.

I denne henseende er der også et øget samarbejde mellem Rusland og Kina og de Arabiske nationer, bemærkelsesværdigt på mange synlige måder. Dette er i tillæg til den åbenlyse kendsgerning, at fire af BRIKS' medlemslande befinder sig i den umiddelbare Palæstina-Israel-region: Egypten, Saudi-Arabien, Iran og U.A.E. Det russisk-arabiske samarbejdsforum opfordrede den 20. december til en snarlig international konference om Palæstina-Israel-krisen på sit sjette møde, siden det blev dannet i 2009. Dets næste møde vil blive afholdt i år i Moskva. Samarbejdsforummet mellem Kina og de arabiske stater, med 22 deltagende stater, er i øjeblikket meget aktivt, siden det blev grundlagt i 2004.

I mellemtiden fortsætter ødelæggelserne i Gaza. Situationen blev i dag opsummeret med ét ord, "ubeboelig", af Martin Griffiths, FN's vicegeneralsekretær for humanitære anliggender og nødhjælpskoordinator, som den 5. januar udsendte en erklæring med titlen "Krigen i Gaza må ophøre."

Reaktionen fra det officielle Vesten? De taler om "bekymring", mens de sender våben til Israel. Og det samme gælder for Ukraine. I dag var EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Josep Borrell i Libanon, og USA's udenrigsminister Tony Blinken var i Tyrkiet, hvor de hver især talte om, hvordan ledere i regionen bør udvise "mådehold" for ikke at sprede krisen, og om at øge den humanitære hjælp. Blinken vil fortsætte til yderligere otte

lande i denne uge: Grækenland (Kreta), Jordan, Qatar, U.A.E., Saudi-Arabien, Israel, Vestbredden og Egypten.

USA's holdning er fortsat imod en våbenhvile og imod enhver anklage om folkedrab begået af Israel; og i Ukraine, imod enhver forhandling om en løsning. Den 4. januar sagde Matthew Miller fra udenrigsministeriet, at USA "ikke ser nogen handlinger, der udgør folkedrab fra Israels side i dets krig mod Hamas." John Kirby, talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd, kaldte også den 4. januar Sydafrikas IJC-sag mod Israel for "ubegrundet, kontraproduktiv og helt uden noget som helst grundlag."

Zepp-LaRouche understregede i dag, at "vi er midt i et jordskælv, som aldrig før har fundet sted," men det er slet ikke tydeligt for de fleste af de øverste magthavere på nuværende tidspunkt. Men revnerne i systemet er undervejs. Hun gav en række eksempler på anerkendelse fra Frankrig, hvor selv mediedækningen nu peger på forskydninger i USA og andre ændringer.

Le Monde rapporterer, at linjen i USA i øjeblikket ikke længere er, at Washington vil støtte Ukraine militært "så længe vi bør", men snarere "så længe vi kan". Libération rapporterer, at Vesten er ved at tabe hele det Globale Syd, og at det er på tide at vågne op. Andre franske medier påpeger, at Vesten beder det Globale Syd om deres støtte til Ukraines krigsførelse mod Rusland, hvilket ikke er i deres interesse, og at sagen om Gaza er langt værre. Jacques Attali, den velkendte politiske figur, har bemærket, at Hamas er slem, men Netanyahu er værre.

Nu er det tid til at sende støttebudskaber til Sydafrika og sprede budskabet vidt og bredt. Skillelinjen er klar. Der er hundredvis af grupper, inklusive Schiller Instituttet, som har underskrevet en fælles erklæring fra den 30. december, "Skrivelse med opfordring til stater om at støtte

Sydafrikas sag om folkedrabskonventionen mod Israel ved ICJ.”

Enkeltpersoner og grupper med tilknytning til International Peace Coalition har taget initiativ til forskellige støtteaktioner, og der er et udkast til en “Clergy of Conscience”-erklæring, som måske snart bliver offentliggjort.

Vi er alle nødt til at mobilisere. Spred budskabet, især til unge (i alle aldre), og inviter dem til Schiller Instituttets internationale dialog med Helga Zepp-LaRouche den 20. januar.

Foto: International Court of Justice CC/ Dennis Jarvis

Zepp-LaRouche: Giv folk håb – fredens navn er økonomisk udvikling

Ikke korrekturlæst

5. januar 2024 (EIRNS) – I dag holdt Helga Zepp-LaRouche en vigtig tale til Den Internationale Fredskoalition. Nedenstående er uddrag:

” På den ene side bliver situationen mere og mere forfærdelig i selve Gaza, simpelthen fordi omstændighederne hober sig op, og nu med regnsæsonen og det kolde vejr er der rapporter, som er helt ubegribelige. Folk sidder i regnen uden funktionsdygtige telte, intet at spise; I kender alle disse rapporter. Derfor synes jeg, at julebudskabet fra pastor Munther Isaac fra Betlehem, som kritiserede regeringernes og kirkernes tavshed, skal spredes vidt og bredt. Jeg vil opfordre folk til at bruge videoen fra den juleprædiken til virkelig at sprede den som en påmindelse om den samvittighed,

som folk burde have.

“Faren er naturligvis, at situationen efter mordet på Hamas-lederen i Libanon og de to bombninger af stedet, hvor man i Iran mindedes fireårsdagen for mordet på general Soleimani, hvor 84 mennesker blev dræbt og 220 eller flere blev såret. Det er klart, at der er nogle mennesker, der ønsker at udvide denne situation til en krig i Sydvestasien, men i det øjeblik det involverer Iran, og hvis Iran reagerer, har vi i årtier vidst, at det kan føre til en global krig....

“Situationen i Ukraine er også ekstremt farlig. Den nye polske udenrigsminister Sikorski var så jublende glad for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, at han sendte en besked til Biden-administrationen, da nyheden om, at rørledningen var sprængt i luften, kom ud, og han skrev: “Godt klaret, Amerika!” Den samme udenrigsminister kræver altså nu, at Ukraine skal have flere langtrækkende missiler, så de kan ramme dybere ind i Rusland. Naturligvis er situationen i Ukraine i realiteten overstået, fordi det er almindeligt anerkendt, at det ukrainske militær eller den ukrainske befolkning på ingen måde kan fortsætte denne krig med noget håb om at vinde den, så derfor driver de, der presser Ukraine til at fortsætte, i virkeligheden disse mennesker ud i en fuldstændig nedslagtning, som også risikerer at blive optrappet når som helst.

“Professor Jeffrey Sachs fra Columbia har lige udgivet en erklæring, hvor han påpeger, at den israelske adfærd sætter Israels eksistens på spil, fordi den fører til, at hele verden forener sig mod Israel. Selv The Economist, som er talerør for det Britiske Imperium, siger, at Israel truer sin egen sikkerhed, og at Netanyahu må gå.

“Alle disse ting er tegn på en forværring og kræver en indgriben fra den internationale fredsbevægelse.

“Jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at den Sydafrikanske

regering har taget det moralske lederskab, som Vesten tydeligvis ikke længere er i stand til at levere, ved at bringe sagen om folkemord i Gaza for Den Internationale Domstol. Allerede i næste uge, den 11. og 12. januar, vil der være en høring.

“På det møde med religiøse ledere, vi havde i går, besluttede vi, at vi ville appellere til jer alle i dag på dette møde og inddrage det i vores aktivitet for at forsøge at få maksimal opmærksomhed og støtte til denne høring. For dette er helt sikkert en situation, hvor verdens søgelys kan rettes mod situationen. Den israelske regering har sagt, at de vil være der, fordi de også har underskrevet konventionen om folkedrab, men at de fuldstændig vil benægte ethvert ansvar og kalde enhver, der gentager dette, for antisemit, men jeg tror ikke, at det vil fungere. Fordi nyhederne om, hvad der er sket indtil nu, er så overvældende og spredt sig over hele verden, at jeg mener, at denne Sydafrikanske juridiske intervention er ekstremt vigtig. I morges hørte vi, at der var en hel anden gruppe af fredsorganisationer, som også bad andre regeringer og andre organisationer om at støtte den Sydafrikanske regering i deres opfordring til, at organisationer og lande skriver erklæringer om interventioner enten før høringen den 11. og 12. januar eller bagefter.

“Så jeg synes, vi alle skal være klar til først og fremmest at prøve at hjælpe med at få mere støtte fra andre lande og organisationer, men også tage nyheden i næste uge, at vi spreder dette, og virkelig forsøger at ændre holdningen til situationen tilfredsstillende...

“[Giv] folk noget håb. For vi er nødt til at have et perspektiv om en fremtid for hele menneskeheden.

“Og det faktum, at BRIKS-landene er blevet udvidet til BRIKS-10 og vil få mange flere medlemmer i løbet af i år, betyder, at den Globale Majoritet bevæger sig i retning af at danne et nyt økonomisk system, men vi er absolut nødt til at

få Vesten til at tilslutte sig det Nye Paradigme og holde op med at modstille Rusland, Kina og den Globale Majoritet som fjender, for det er de ikke. Det ville være meget let at rette op på situationen, hvis denne geopolitiske konfrontation blev erstattet af en samarbejds ånd...

“[V]i må have en vision for genopbygningen ikke bare af Gaza og hele det Palæstinensiske land, men have en plan for en sameksistens i fredelig udvikling mellem Palæstinensere, Israelere, men også hele området. Det kan kun ske gennem økonomisk udvikling.

“Det nye navn for fred må være udvikling, som Pave Paul VI's encyklika *Populorum Progressio* allerede udtrykte det i 1967. ...[V]i har denne støtteoperation for den Sydafrikanske regerings forslag i den Internationale Domstol, men også at hjælpe med at sprede ideen om Oasis-planen som en forhåbningsfuld fremtid for hele regionen.”

Derefter introducerede Zepp-LaRouche en kort video om løsningen for Israelere og Palæstinensere.

Foto: Fra Pastor Isaac's YouTube kanal

**POLITISK ORIENTERING den 4.
januar 2024 med formand Tom
Gillesberg:
Danmark skal ikke være vasal**

**til USA men en fri nation,
som samarbejder med BRIKS+ og
andre nationer**

**Webcast: Den store korsvej i
2024**

**Dialog med Schiller
Instituttets grundlægger og
formand Helga Zepp-LaRouche**

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 3. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Jeg er jeres vært, Harley Schlanger, og i dag er det onsdag den 3. januar 2024. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Lad mig begynde med at ønske dig, Helga, og alle vores seere et godt nytår. Du har for nylig udsendt nogle erklæringer, hvor du tilkendegiver, at du mener, at vi har potentialet til at gøre dette år til afslutningen på seks århundreder med kolonialisme og skabe en ny, retfærdig udviklingsarkitektur. Det er tydeligvis hensigten med de handlinger, som lederne af

det Globale Syd, BRIKS og så videre foretager, men det er også tydeligt, at de globale finansoligarker er indstillet på krig og enhver form for forstyrrelse, der er nødvendig for at stoppe denne proces. Det ser vi i Ukraine, i Gaza og andre steder.

Der er flere, der har skrevet til mig for nylig om, hvordan din optimisme i lyset af disse rædsler har været en inspiration for mange, så lad mig starte med et spørgsmål om det, for flere har bedt om, at jeg spørger dig: Hvordan bevarer du optimismen, når du ved, at verden ser ud til at være på vej mod undergang?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest vil jeg også ønske jer alle et godt nytår, og jeg synes, der er grund til optimisme: For jeg tror, det har meget at gøre med den prognose, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, kom med i august 1971, da Nixon fjernede dollaren fra guldreservestandarden og erstattede de faste valutakurser med de flydende, hvor han forudsagde, at hvis Vesten fortsatte på den kurs, ville det føre til et nyt systemkollaps, en ny depression, en ny fascisme, en ny krigsfare – eller også ville der komme et helt andet økonomisk system. Det var i 1971, så nu har vi 2024: Det er 53 år siden. Og i en vis forstand har hele mit politiske liv i denne bevægelse været styret af ikke bare denne ene prognose, men mange andre af min afdøde mands analyser, og hvad organisationen har bidraget med i alle disse årtier. Og i en vis forstand, når man har de videnskabelige grunde til, at et bestemt system ikke fungerer, og hvorfor man er nødt til at erstatte det med et andet system, som er baseret på helt andre principper, nemlig principperne for fysisk økonomi, og ikke på profitmaksimering for nogle få, så ser man i en vis forstand ikke på hver enkelt begivenhed hver dag og siger, at dette er virkeligheden, men man ser på historiens længere bue. Set fra det synspunkt må jeg sige, at ikke alene har min afdøde mands analyse vist sig at være helt rigtig, men hans ideer og vores ideer om, hvad der skal erstatte den, bliver også mere og mere

indflydelsesrige.

Det er desværre ikke blevet opfanget af Vesten, fordi USA klart afviste Lyndon LaRouches synspunkter og endda retsforfulgte ham på måder, som Ramsey Clark kaldte uden fortilfælde og eksempel, og naturligvis har Vesteuropa, der er fuldstændig under kontrol af hovedsageligt Anglosfæren, heller ikke opfanget hans forslag. Men det, man kan se lige nu, og det var også den russiske økonom Sergei Glazyevs synspunkt, er, at hvis man ser på de lande i det Globale Syd, der blomstrer og klarer sig godt, så finder man indflydelsen fra LaRouches ideer meget, meget stærkt i Kinas politik, Indiens politik og politikken i andre lande i det Globale Syd. Eftersom 2023 var et år, hvor mange ting gik forfærdeligt galt, og 2024 ser ud til at blive et år, hvor mange lande stadig er i krig, som Ukraine og Gaza, og der er mange konflikter rundt omkring i verden, så verden bliver ikke pludselig et paradis, men man kan tydeligt se, at stemmen og den politiske indflydelse fra det Globale Syd er ved at blive meget stærkere. Det understreges blandt andet af, at Rusland overtog formandskabet for BRIKS-Plus for to dage siden, den 1. januar, og jeg tror, der er artikler selv i de vestlige medier, hvor de hader at indrømme det, men de kan ikke komme uden om det, der siger, at alle Vestens beregninger for at besejre Rusland – eller som den tyske udenrigsminister Baerbock altid sagde, "ruinere Rusland" – er slået fuldstændig fejl! Fordi de var baseret på ideologisk ønsketænkning, men ikke på realiteterne i situationen. Så jeg mener, at Rusland har udviklet sig til en stærk stat. Det har masser af venner i det Globale Syd, og BRIKS-processen er meget lovende og giver håb om, som du sagde, at 600 års kolonialisme virkelig er ved at være forbi, og at de vil blive erstattet af et system, der respekterer suveræniteten hos alle medlemmerne af dette nye flertal, og som har en politik om ikke-indblanding i de interne anliggender; respekterer de forskellige sociale systemer, men især fortsætter med ideen om, at verdenspolitik ikke er et nulsumsspil; men at man kan arbejde i den andens

interesse og omvendt, og at det betyder, at det fælles bedste for alle skrider frem.

Så jeg tror, vi befinder os i en meget, meget vigtig historisk forandring, og jeg finder det meget vigtigt, at borgerne i Nord, eller Vesten, USA, Europa, ikke ser på den Globale Majoritet som noget, der skal frygtes eller inddæmnes, eller som en ny fjende, for det er de ikke! Jeg tror, at hvis vores politiske liv var en smule mere rationelt og sundt, ville alle være fuldstændig ovenud lykkelige over, at de lande, der repræsenterer det store flertal af den menneskelige art, nu endelig er på vej til at blive mellemindkomstlande; at ekstrem fattigdom vil blive udryddet; og at folk i den Globale Majoritet har håb om at få et tilfredsstillende liv, som tidligere kun folk i USA og Europa havde, da de stadig fulgte fornuftige principper, vel at mærke.

Så objektivt set er der faktisk grund til optimisme. Naturligvis skal vi ikke være blinde for faren ved krig, men jeg er ikke så overbevist om, at den neoliberale ordens strategier er så kloge, for hvis man ser på deres succesrate – hmm – så var den ikke så stor: Afghanistan, en total fiasko; Ukraine ser nu ikke anderledes ud end Afghanistan, og det stakkels ukrainske folk erkender langsomt, at de måske er blevet brugt som brikker i et meget større strategisk spil mod Rusland og underforstået mod Kina.

Jeg tror heller ikke, at befolkningerne i landene i det Globale Nord er identiske med deres regeringer. Hvis man for eksempel ser på meningsmålingerne, hvor stor opbakning G7-regeringerne har, så tror jeg, at den såkaldte "gadelys"-koalition [med henvisning til SPD, FDP og De Grønne] i Tyskland er helt nede i meningsmålingerne: I Sachsen for eksempel, hvor der er valg i år, ligger FDP på 1% – de er stadig en del af koalitionsregeringen, men de ligger i den delstat på kun 1%. Socialdemokratiet ligger på 3% – det betyder, at de ikke engang ville komme ind i parlamentet mere!

Borgerne i landene i det globale Nord leder virkelig efter et alternativ, og jeg tror, at når først de meget klart erkender, hvad der er hensigten med landene i det Globale Syd, at det ikke er imod dem, og ikke imod Nord, men imod visse levn fra kolonialismen, som blev udført af disse institutioner, så tror jeg, at vejen kan gøres klar for et samarbejde mellem folkene i det Globale Nord og dem i det Globale Syd.

Så alt taget i betragtning mener jeg, at der absolut er håb om, at vi vil få en bedre fremtid.

SCHLANGER: Ikke overraskende handler en række af de spørgsmål, vi får, om, hvordan man organiserer folk, så de kan forstå det her. Så igen, du kan sende spørgsmål til questions@schillerinstitute.org.

Her er et spørgsmål fra Thomas, en af vores faste korrespondenter. Han sagde: "Flertallet i Vesten er enige med dig i, at de er fortvivlede over de uretfærdigheder, som Vesten begår, men de er bange for at miste deres job, hvis de siger noget. Hvordan skal vi gribe det an?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, man er nødt til at være en lille smule opmærksom; ikke være skødesløs. Jeg tror, at det problem, vi tager fat på, er reelt: Vi har oplevet det mange gange. Men jeg tror, at de sociale medier er meget nyttige, der er mange grupper, man kan melde sig ind i. Bliv aktiv, og lige nu kan jeg for eksempel kun tale om Tyskland, men den 8. januar vil der være massive demonstrationer i mange byer og på føderalt niveau, hvor landmænd, lastbilchauffører, lokomotivførere og mange andre fra transportsektoren planlægger en massiv protest mod regeringens nuværende nedskæringer i alle disse sektorer. Så jeg vil foreslå, at hvis du er i Tyskland, så deltag i det; hvis du er andre steder, så prøv at komme i kontakt med folk, der er bekymrede for, at regeringens politik bliver sat på en bedre kurs. Og nogle gange er folk bange for de forkerte ting: Det, du virkelig skal være bange for, er, at hvis det ikke lykkes dig

at ændre politikken; og Harley, du nævnte tidligere, at der er en krigslyst: Der er Macron og hans nytårstale – og han er ikke engang den værste af dem – han sagde, at der skal ske en militarisering af Europa, at Europa skal have en militærpolitik og et militærbudget, og naturligvis er de alle sammen enige om, at de er bange for, at Trump kan blive præsident igen i 2024, og at Europa under de omstændigheder skal befæstes og tage sig af sit eget forsvar. Det er stadig det gamle aksiom!

For hvis vi siger, at vi går sammen med Rusland, Kina og den Globale Majoritet i opbygningen af dette nye økonomiske system, så har du ikke en fjende: Det er simpelthen en helt forkert idé! Og i mange andre lande, i Sverige, siger folk, at der vil være krig med Rusland på svensk territorium om et par år! I Finland siger de endda, at det vil være om to år! Vores forsvarsminister Pistorius siger, at Tyskland skal blive "krigsparat"! Jeg mener, det er virkelig meget slemt! Jeg mener, at denne form for forsøg på at militarisere vores økonomier er meget farlig, og vi bør modsætte os den. Det er det, du skal være bange for. Så jeg tror, det er bedre at løbe en vis risiko ved at blive politisk aktiv, end at sidde der og ikke gøre noget; og så ende i en situation, der virkelig kunne være en komplet katastrofe.

Så jeg kan kun sige, som Schiller sagde i De æstetiske breve, at da gudinden Athene kom til Jorden, var hun fuldt bevæbnet med visdom, og hun sagde: "Vov at være vis," og handl så på det grundlag. Takket være det mod kan man flytte meget.

SCHLANGER: Vi har fået tilsendt et digt, som jeg vil videresende til jer, skrevet af den afdøde pave Johannes Paul II, om hvad man kan gøre, hvis man arbejder for krigsmaskinen og ikke nødvendigvis føler sig ansvarlig for krigene, men indser, at de er det. Det blev sendt til os af en pensioneret præst, Bob Cushing, som er en af lederne i sammenslutningen af amerikanske katolske præster. Og her er, hvad han skriver om det:

“Det er tydeligvis ikke nok at fortsætte med at støtte den nuværende tavshedspropaganda, som gør det muligt for folkemordet i Gaza at fortsætte. Folk er nødt til at blive rystet i deres grundvold og vågne op! At se nyhederne hjælper ikke meget, men gør det snarere muligt for folk at finde sig i det.

“Hvad kan vi gøre for at vække hinanden i deres internationale samvittighed, for at tage fat på det nuværende øjeblik?”

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kommer til at tænke på to ting med det samme. For det første var der en utrolig prædiken af en protestantisk evangelisk præst fra Betlehem. Hans navn er pastor Munther Isaac. Og hele den gudstjeneste er optaget på video, og jeg vil foreslå, at vi lægger linket til denne video under webcastet, og at alle I, der ser dette webcast, virkelig spreder denne video vidt og bredt. For den er helt ærlig, den er hjerteskrærende, og hvem bliver ikke rørt af det, som disse mennesker, denne præst og andre, der også taler, siger. Han beskylder verden for at være tavs, han beskylder kirkerne for at være tavse over for det, der sker i Gaza.

Så jeg vil foreslå, at man organiserer sig med denne video, og det er bestemt noget, alle kan gøre. Og den anden ting er, at den 10. og 12. januar, dvs. i slutningen af næste uge, vil Den Internationale Domstol begynde at reagere på den sydafrikanske regerings sagsanlæg mod Israels regering for at begå folkemord i Gaza. Og da både Sydafrika og Israel har underskrevet konventionen om folkedrab, vil den blive behandlet, og en talsmand for den israelske regering har allerede sagt, at de vil svare på det – de vil naturligvis afvise det totalt og sige, at det er latterlige, absurde anklager, og de vil fortælle deres historie.

Men bortset fra det, i betragtning af at hele verden har holdt øje med, hvad der foregår i Gaza, tror jeg ikke, det kan undertrykkes, og jeg mener, det vil være en meget nyttig flanke for flere mennesker i Vesten i særdeleshed, hvor

medierne har været ekstremt ensidige, til at finde ud af, hvad der faktisk foregår. Desuden synes jeg, det er ret interessant, at det er Sydafrika, som er medlem af BRIKS, der tager det moralske ansvar for at bringe denne sag for Den Internationale Domstol, og at det ikke kommer fra Vesten. Det viser, hvordan det moralske lederskab allerede har flyttet sig. Og jeg tror også, at det vil være meget nyttigt at sprede det, der kommer ud af den begivenhed i næste uge.

Så der er mange ting, man kan gøre. Du kan også slutte dig til International Peace Coalition, som vi forsøger at opbygge til en international fredsbevægelse, der forsøger at overvinde adskillelsen mellem de mange grupper, der alle kæmper individuelt, men de er ikke forenede. Jeg tror, at der lige nu er mulighed for virkelig at lægge løsningerne på bordet: Jeg har allerede nævnt den sociale gæring, fordi vi cirkulerer og arbejder på det i mange lande, en lov, lovgivning til at omstille det militær-industrielle kompleks til civil produktion for økonomisk produktion til det fælles bedste. Så du kan slutte dig til den kampagne, få denne lovgivning ud til kongresmedlemmer, parlamentarikere og andre folkevalgte og hjælpe os med at opbygge presset: For USA alene har allerede brugt 17 billioner dollars på militærudgifter i de 15 år i det nye årtusinde, og du kan være sikker på, at alt dette set fra et realøkonomisk synspunkt er et komplet spild. Fordi det ødelægger aktiver, som kunne bruges til infrastruktur, skoler, hospitaler og alle mulige andre ting, og det bruges bare til destruktive formål. Så en omlægning af det, eller en meget stor del af det, vil jeg sige – du ved, du har måske brug for et vist minimum for at opretholde nogle defensive foranstaltninger, som hvert land bør have i denne nuværende periode – men jeg vil sige, at 90% af det er fuldstændig overflødigt og kun rettet mod profitskabelse, og det bør omlægges. Så vær med i den indsats: Det ville også være meget vigtigt.

SCHLANGER: Jeg bør nævne, at vi modtog en kommentar fra en

nigeriansk-amerikansk kontakt; du nævnte landbrugsdemonstrationerne i den kommende uge i Tyskland. Han sagde, at de i Nigeria holder meget nøje øje med de tyske landbrugsprotester, og jeg tror, det er noget, der er ved at brede sig til hele Europa.

Helga, her er et spørgsmål fra en amtskommissær i Minnesota, en af vores gamle venner, Bob Van Hee, som fortæller, hvad du tidligere har sagt om Lyns skrifter og arbejde gennem de mange, mange år. Han sagde, at "de fleste kongresmedlemmer og senatorer ser ud til at være hjernedøde," men han sagde, "vi har al denne fantastiske information" fra de 35-40 år, han har været aktiv, "en enorm samling af alt dette, som vi udgiver, bør gøres tilgængelig for offentligheden. Er der nogen måde at få alle disse værdifulde oplysninger ud til borgerne overalt?"

ZEPP-LAROUCHE: Mener du Lyns skrifter? Er det spørgsmålet? Åh, ja! Jeg har meget gode nyheder: Først og fremmest har vi LaRouche Legacy Foundation. Vi har LaRouche-biblioteket, og du bør gå ind på hjemmesiden – der er en hjemmeside for det, og vi uploader flere og flere artikler og videoer, og det vokser meget pænt. Og vi er ved at udgive det andet bind af LaRouches skrifter. Den første var mere generelle skrifter om økonomi. Denne gang er det meget fokuseret på kultur, på musik, på poesi, på andre skrifter om kultur. Og jeg kan kun foreslå, at du hjælper os med at gøre dette bibliotek kendt, for det er en enorm ressource for professorer, studerende, folkevalgte og alle andre, der virkelig ønsker at finde løsninger. Du vil opdage, at Lyndon LaRouches værker er en utrolig skat, og vi bør også lægge linket under denne webcast.

SCHLANGER: OK, det vil vi gøre. Her er et spørgsmål fra en, der følger den amerikanske valgkamp meget nøje, og det faktum, at Kongressen nu er helt fast besluttet på ikke at give flere midler til Ukraine. Men han påpeger, at han har hørt, at der er et forsøg på at stjæle de 300 milliarder dollars, der er beslaglagt fra Rusland, dvs. russiske aktiver, og give dem til ukrainerne. Og han stiller spørgsmålet: "Kan de slippe af sted

med det? Betyder det, at andre lande i Europa kan beordre deres banker til at give de russiske penge til Ukraine?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er bange for, at det kan ske, eftersom de nuværende regeringer i Europa for det meste er ret ryggesløse. Hvis man for eksempel ser på, hvordan den tyske regering reagerede på sabotagen af Nord Stream-gasledningen fra Rusland til Tyskland, som er i gang med at ødelægge den tyske økonomi i dette øjeblik, kan man sige, og ingen reaktion fra kansler Scholz. Jeg mener, det er virkelig ynkeligt, hvis du spørger mig! Så jeg forventer ikke meget modstand på det punkt. Jeg håber, jeg tager fejl, men det er min opfattelse.

Men jeg læste tidligere i dag en udtalelse fra en russisk topanalytiker, som sagde, at russerne absolut har været i stand til at kompensere fuldt ud for disse 300 milliarder dollars, simpelthen ved at øge eksporten af olieindtægter. Så de har fuldt ud været i stand til at kompensere for det, fordi ideen om sanktioner er slået helt fejl. Rusland har simpelthen reorienteret sig mod Asien, mod øst og syd, og de klarer sig økonomisk meget bedre med hensyn til vækstrater end hele Vesten tilsammen! Så den politik er endnu et eksempel på en boomerang og tilbageslag og fejlregning fra Vestens side. Men jeg tror også, at den er ekstremt kontraproduktiv for alle, der ønsker at forfølge amerikanske interesser.

Det har udløst en optrapning af af-dollariseringen, fordi alle landene i det Globale Syd, når de ser på det, udbryder: "Åh, 300 milliarder dollars fra Rusland er blevet konfiskeret; 9 milliarder dollars fra Afghanistan er blevet konfiskeret. Måske er amerikanske banker og europæiske banker ikke så sikre – måske skulle jeg ikke have mine penge i dollars." Så den enorme proces med af-dollarisering er blevet fremskyndet, en masse handel i de lokale valutaer har erstattet handel i dollars; og jeg ville ikke blive overrasket, hvis forslaget om ikke bare at handle i andre valutaer end dollaren, men også rent faktisk at bevæge sig hen imod en ny, international reservevaluta kunne blive til virkelighed, eller i det mindste

gøre enorme fremskridt i løbet af dette år. Så jeg synes igen, at dette var en meget dum politik, for hvis USA og Vesten holder op med at respektere international lov, og denne konfiskation er et eksempel på det, skal de ikke blive overraskede, hvis folk drager deres konklusioner og siger, at dette er for farligt at beskæftige sig med.

Så jeg kan kun sige, at de vestlige institutioner virkelig bør tænke over, at det måske er klogere at justere nogle politikker i den retning, vi taler om her, i stedet for at fortsætte på konfrontationskursen.

SCHLANGER: Et lignende spørgsmål kommer fra New Zealand, hvor nogen skriver: "Jeg har hørt om det ukrainske angreb på Rusland i de seneste dage, og også det israelske mord på en Hamas-leder i Beirut. Jeg er meget bekymret for, at det vil føre til en optrapning. Hvad skete der med ideen om international lov?" Og i den forbindelse er det også værd at bemærke, at vi har foreløbige rapporter om et angreb på en march på en kirkegård i Iran i dag, med et stort antal tilskadekomne. Så har du nogen kommentarer til det, Helga? Ser det sådan ud? Det afspejler den totale desperation hos etablissementet i Vesten.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det gør det. I tilfældet med krigen i Ukraine er det nu ikke længere noget, der skal debatteres, men det er en fastslået kendsgerning, at den berømte ukrainske modoffensiv slog fuldstændig fejl; at ideen, som hovedsageligt også kommer fra den britiske regering, om at krigen i Ukraine skal fortsætte i mindst et år mere – med hvem? Jeg mener, der er rygter, og det er meget svært at verificere og bekræfte alle disse nyheder, fordi de kommer fra et krigsområde, og der ikke er nogen uafhængig bekræftelse; men der er rygter om, at der endda var et bankkrak i Ukraine, da nyheden cirkulerede om, at der ville blive indkaldt endnu 500.000 mennesker som en reserve. Nu har de allerede bragt alderen op til den øvre grænse for pensionsalderen. Der er folk, der ikke længere er i stand til at kæmpe. Jeg mener, det er helt væk, og jo

hurtigere man bevæger sig mod en diplomatisk løsning, tror jeg, at det faktisk, at Boris Johnson saboterede potentialet for det i marts-april 2022, måske også er tilfældet for Den Internationale Domstol: For hvis man forhindrer en fredelig afslutning på en krig, bør det også være en krigsforbrydelse.

Jeg tror, at faren er, hvad general Harald Kujat (pensioneret) allerede har sagt i en artikel, som han udgav sammen med tre andre personer – Horst Teltschik, Hajo Funke og Peter Brandt – at NATO står foran beslutningen om enten at gå efter en diplomatisk løsning med det samme, eller at faren er for en eskalering. Lige nu skal man bestemt ikke frygte en optrapning fra Ruslands side, for de klarer sig ganske godt under de forfærdelige omstændigheder, som en krig er, men der er en fare for en optrapning. Så det er noget, man skal være helt klar over, og det samme gælder naturligvis for Sydvestasien, hvor mordet på Hamas-lederen i Libanon. Jeg tror, Nasrallah vil holde en tale i dag, måske mens vi taler sammen nu. Det forventes, at han ikke vil gå ind for en udvidelse af krigen, men angrebet i Iran er – jeg kender ingen detaljer om, hvem der er den potentielle skyldige – men der er et klart forsøg på at udvide krigen, at udvide den til Hizbollah, til Libanon, til Iran; men situationen i selve Israel er også meget i forandring, fordi højesteret har afgjort, at Netanyahus beslutning om at nedlægge højesteret ikke accepteres. Og jeg tror, det giver en masse opbakning til de mange mennesker, der demonstrerede mod Netanyahu i måneden før Hamas-angrebet den 7. oktober, mennesker, der havde protesteret mod Netanyahus retsreform – så man kan kun håbe, at oppositionen indefra Israel, jeg tror, Netanyahu har omkring 15% støtte tilbage, hvilket ikke ligefrem er meget.

SCHLANGER: Det sidste spørgsmål, jeg fik, handlede netop om dette emne og om den israelske højesterets afgørelse, der kan udløse en ny optrapning mod Netanyahu. Spørgsmålet, de stiller, er: "Kunne Netanyahus modstandere i Israel ikke bringe hans regering til fald? Og hvis det er tilfældet, er

det så muligt, at den tendens, der lå bag Rabin og ideen om at søge en omfattende fredsløsning med palæstinenserne, er det noget, der er afsluttet med denne krig, eller er det noget, der kunne dukke op igen?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, man kunne håbe, at det ville dukke op igen. Situationen i Gaza og den nu åbne indrømmelse af, at målet med det hele var etnisk udrensning, at fjerne alle palæstinensere fra Gaza, fra Vestbredden, tvinge dem til andre lande, til Egypten, til Jordan – hvilket disse lande nægter – det er blevet så absolut kendt for verden nu, at jeg mener, at en meget grundlæggende ændring af hele politikken i Sydvestasien er påkrævet. Det er derfor, vi har presset så meget på med ideen om Oasis-planen, som var en økonomisk udviklingsplan, der blev foreslået af min afdøde mand i 1975, og som stadig er absolut gyldig: At man er nødt til at have en helt anden tilgang. At der skal være en tostatsløsning. Personligt mener jeg ikke, at man uden en tostatsløsning kan rette op på de forfærdelige ruiner og ar, som alt dette har forårsaget; men man er nødt til at ændre miljøet, man er nødt til at skabe økonomisk fremgang for alle.

Regionen er hovedsageligt ørken, og der er mangel på vand. Hvis man havde den slags forslag om at bygge kanaler mellem Middelhavet og Det Røde Hav og Det Døde Hav, kunne man bruge disse kanaler til massiv afsaltning af vand, have landbrug, skovrejsning, bygge infrastruktur, bygge nye byer og gøre hele regionen til det, den historisk var, nemlig knudepunktet for den gamle Silkevej og nu med Den Nye Silkevej og Bælte & Vej Initiativet, og det faktum, at Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran trods alt for to dage siden er blevet fuldgyltige medlemmer af BRIKS-Plus. Og derfor er potentialet for, at BRI udvides til hele Sydvestasien, et meget realistisk perspektiv; og man kunne inddrage Tyrkiet i dette, som ønsker at være en del af Den Nye Silkevej. Man kunne begynde at genopbygge Syrien, Yemen, Irak og Afghanistan. Hvis man havde en udviklingsplan for hele

området, praktisk talt fra Indien til Middelhavet, fra Kina til spidsen af Yemen, med andre ord hele Sydvestasien som en integreret del af den økonomiske udvikling i Bælte & Vej Initiativet, kunne man indgyde håb i alle de forskellige befolkninger.

Jeg tror, at det fælles udviklingsperspektiv er den eneste måde, hvorpå man kan håbe på fred i fremtiden, og det er derfor, vi bør fremme denne Oasis-plan som en del af et generelt fredsinitiativ i Mellemøsten for at løse denne konflikt for altid.

SCHLANGER: Helga, jeg har en sidste bemærkning fra Diana, som er en af vores trofaste fans fra Canada: Hun ønsker dig et godt nytår, og hun sagde: "Hvis Storbritannien og USA ønsker, at krigen i Ukraine skal vare et år mere," er hendes synspunkt, at de bliver nødt til at sende deres egne soldater, fordi Ukraine allerede har mistet så mange. Og hun sagde: "Til hvad?" Hun er enig med dig: Dette kunne have været afgjort på et tidligt tidspunkt.

Med det, Helga, har vi dækket en masse i dag. Folk kan gå ind på vores hjemmeside. Der er Helgas julebudskab. Vi vil udgive mere om omlægningen af det militær-industrielle-finansielle kompleks. Og hold øje med, hvad der foregår i dit lokalsamfund! Der er demonstrationer, der er folk, der bevæger sig for at bringe sandheden frem i lyset.

Og Helga, endnu en gang tak, fordi du var med i dag, og vi ses igen i næste uge!

ZEPP-LAROUCHE: Ja, og meld dig ind i Schiller Instituttet! Det er den bedste måde at blive politisk aktiv på.

Invitation til international ungdomsdialog den 20. januar med Helga Zepp-LaRouche

2024 og 2074: Et nyt paradigme for de næste halvtreds år

Gratis Zoom møde

20. januar 2024, kl. 17 dansk tid

Tilmelding:

2024 and 2074: A New Paradigm for the Next Fifty Years – International Youth Dialogue with Helga Zepp-LaRouche (nationbuilder.com)

1. januar 2024 (EIRNS) – Den næsten enstemmige afstemning den 8. december i FN's Sikkerhedsråd om en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza, som svar på FN's generalsekretær António Guterres' historiske påkaldelse af artikel 99 i FN-pagten, er en erklæring om en fælles hensigt for verden som helhed. Den Globale Majoritet ønsker at leve op til formålet med FN-pagten: At gøre en ende på krigens svøbe og at fremme alle menneskers universelle ret til fredelig udvikling. Men USA's og Storbritanniens regeringer, der domineres af det militær-finansielle kompleks med centrum i Wall Street og City of London, har åbenlyst modsat sig international lov og blokeret for, at FN kunne gribe ind for at stoppe Israels folkemorderiske krig mod Gaza.

Krisen i Sydvestasien er blot ét udtryk for en usædvanlig farlig global strategisk situation. Er vi ikke i de indledende faser af en tredje verdenskrig, som hurtigt kan udvikle sig

til et atomart ragnarok, hvis vi ikke formår at etablere en sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er egnet til at tjene menneskehedens fælles interesser? Krigsmagernes herredømme må bringes til ophør, fordi det truer menneskeheden. Den eneste måde, hvorpå USA og Europas nationer kan redde deres økonomier fra det transatlantiske finanssystems systemiske sammenbrud, er ved at "omstille" den industrielle kapacitet i det enorme militær-finansielle kompleks, der nu spilder disse ressourcer – og billioner af dollars om året – og bruge det til at skabe den fysiske økonomiske styrke til global udvikling. Hvis vi vil undgå at genopleve Weimars hyperinflationskrise, så må vi hellere smede vores damoklessværd om til højteknologiske plovjern – de højhastighedstog, kontinentale vandforsyningssystemer, atomkraftværker og videnskabelige og industrielle faciliteter på månen, som vi får brug for i de næste to generationer.

Regeringerne i Kina, Rusland og andre nationer har bidraget med deres unikke opfattelser af de principper, der skal anvendes for at sikre menneskehedens fælles overlevelse og fremskridt. Disse forskellige forslag, som blev fremsat direkte af den kinesiske præsident Xi Jinping i ideen om et "globalt fællesskab med en fælles fremtid" og af den russiske præsident Vladimir Putin i en tale i Valdai Discussion Club i oktober 2023, er bidrag til en virkningsfuld global dialog. Nationer i den såkaldte "Globale Majoritet", der er forbundet med BRIKS-Plus, Shanghai Cooperation Organization, Den Afrikanske Union og andre sådanne organisationer, er fast besluttet på at afslutte over 500 års vestligt kolonihærdømme. Hvis vi som art skal kunne navigere i epokeskiftet med succes, skal dialogen udvides til at omfatte større institutioner i Vesten – og endog fornuftige medlemmer af etablissementet; dem der er klar til at lægge hybris til side, indrømme de vestlige ledes fejl, der førte til den strategiske krise, og tage modige skridt til at afslutte dominansen af et malthusiansk oligarki. Hvis de vestlige nationer ville vende tilbage til den humanistiske tradition,

der kendetegnede den Gyldne Renæssance, den Westfalske Fredstraktat og grundlæggelsen af den amerikanske republik, ville en sådan forandring blive budt velkommen med åbne arme af resten af verden.

I november 2022 gav Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af det internationale Schiller Institut, sit eget bidrag til denne globale dialog med præsentationen af sine "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Dette forslag afspejler og indeholder de revolutionerende metoder inden for fysisk økonomisk videnskab, som fru Zepp-LaRouches afdøde mand, den amerikanske økonom og statsmand Lyndon H. LaRouche, Jr., opdagede og var pioner inden for. Hendes afsluttende tiende princip søger at gøre det, som tidligere modeller for international orden endnu ikke har opnået: at etablere et tilstrækkeligt filosofisk grundlag for denne orden. Hun foreslår: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhörighed, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes."

Når vi tænker på rædslerne i Gaza, såvel som i Sudan, og på de israelske regeringsemedsmænds påstande om, at deres udvalgte mål er "menneskelige bæster", er tiden inde til at sige med én stemme: "Der findes ingen menneskelige bæster, for menneskeheden er den eneste kreative art."

Schiller Instituttet inviterer verdens unge til at deltage i en fri dialog med Helga Zepp-LaRouche, der afholdes lørdag den 20. januar 2024 kl. 11:00 (EST – kl. 17 dansk tid). Formålet med denne dialog er at bringe unge kræfter sammen for at diskutere, hvad unge kan gøre for at bidrage til et nyt, retfærdigt paradigme i menneskelige relationer.

Hvor vil menneskeheden være i 2074? Vil det være lykkedes os at skabe en æra med harmonisk opdagelse og udvikling? Lad os studere de bedste ideer fra hver civilisation i dialog med hinanden og få verdens regeringer til at indfri det potentiale, der ligger i disse skatte, ved at gennemføre en politik, der er udformet til at udrydde fattigdom, uddanne alle mennesker og udvide menneskets forståelse af sin rolle i universet. For at nå disse mål beder vi dig være med til at organisere denne online dialog. Den vil blive afholdt på Zoom med simultantolkning til spansk, tysk og fransk.

Tilmelding:

*2024 and 2074: A New Paradigm for the Next Fifty Years –
International Youth Dialogue with Helga Zepp-LaRouche
(nationbuilder.com)*

For yderligere information, kontakt os venligst på: 5357 0051

Den store korsvej i 2024

Den 1. januar 2024 (EIRNS) – Der har ikke været mange, om nogen, år, der begyndte så tumultarisk som det nuværende. Ved indgangen til 2024 oplever vi krige over hele kloden, ubeskrivelige mængder af lidelse og ødelæggelse, kombineret med dysfunktionelle regeringer og institutioner overalt. På trods af hvor dramatiske disse begivenheder kan virke, er de faktisk mindre betydningsfulde end den meget større proces, som de afslører: Afslutningen på det moderne neokoloniale verdenssystem. Som EIR har påpeget siden Lyndon LaRouches idé og forslag i 1970'erne om Den Internationale Udviklingsbank som kernen i et nyt, antikolonialistisk system, er denne

proces det egentlige skuespil på historiens scene, på trods af at de fleste andre ikke anerkender dette faktum.

Hvad enten det drejer sig om Ukraine-Rusland, Gaza-Palæstina eller det nylige forsøg på en konflikt mellem Venezuela og Guyana, må politikken for endeløse imperiale krige modsvares af deres løsningskoncept, nemlig fred og økonomisk udvikling. Der er ikke en eneste af disse konflikter, eller nogen anden i verden, som ikke kunne løses, hvis USA opgav sit engagement i dette døende neokoloniale system, og i stedet arbejdede sammen med andre nationer, især Rusland og Kina, for at skabe en varig fred. Denne proces kunne hurtigt begynde med omstillingen af den enorme kapacitet i nutidens militær-finansielle kompleks – som EIR beskrev den 14. december – til i stedet at producere de materialer, som en verden med over 8 milliarder mennesker i dag har desperat brug for.

Denne kontrast kan tydeligt ses, da fem nye medlemmer officielt sluttede sig til BRIKS i mandags, hvoraf fire er direkte berørt af det igangværende angreb på Gaza – Egypten, Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater. Vil dette nye år bringe ny inspiration og drivkraft til at løse denne slags vanskelige konflikter gennem dialog, forståelse og fremtidens tankegang? Eller vil verden fortsat blive trukket gennem den fejlslagne tankegang om militarisering, rå styrke og hævn for tidligere begivenheder?

Ukraines angreb på Belgorod i Rusland den 30. december, som dræbte 24 og sårede mere end 100 civile, viser, hvor meget det haster med at løse dette spørgsmål. Storbritannien og USA nægter tydeligvis at opgive deres mål i den ukrainske krig, på trods af at Ukraine kun er som et skelet af sin tidligere eksistens. Som den russiske præsident Putin præcist beskrev den 1. januar: "Pointen er ikke, at de [Vesten] hjælper vores fjende, men at de er vores fjende. De løser deres egne problemer med [Ukraines] hænder, det er hvad det hele handler om."

Samtidig er dette virkelig et tegn på desperationen i dette hensygnende system. På en pressekonference med den britiske udenrigsminister, David Cameron, den 7. december sagde USA's udenrigsminister, Blinken, at over 90% af vores "investeringer" i Ukraine faktisk er blevet i USA og har skabt jobs hos vores våbenproducenter, "så det har også været en win-win, som vi er nødt til at fortsætte med." Columbia-professor Jeffrey Sachs kritiserede dette sludder og sagde: "Det faktum, at Blinken griber til dette ... viser desperationen. De kunne ikke vinde ved hjælp af fakta: De løj om årsagerne til krigen; de løj om krigenes forløb; de løj om krigenes militære og civile katastrofer; de tabte argumentet om, at dette er i USA's interesse i forhold til udenrigspolitik eller sikkerhed eller noget i den stil. Og så tyede de til den desperate sidste udvej med at sige, at I har fabrikker i jeres distrikt, som om det er den bedste måde at bruge det amerikanske folk, knowhow og teknologi på."

I den sammenhæng er vi glade for at kunne meddele, at EIR kan fejre sit 50-års jubilæum i 2024, en stolt præstation, fordi EIR konsekvent har leveret kritisk indsigt og klarhed, som har været afgørende for borgere, der er interesserede i at gøre noget i en farlig verden. Det er vigtigere nu end nogensinde, at et overordnet strategisk udsigtspunkt bliver forstået af mange. Der er ved at ske et skift, hvilket antydes af den voksende accept af Lyndon LaRouches navn. Mens hans navn i lang tid blev anset for at være for farligt at associere sig med, er mange, der nu ser på de begivenheder, der udfolder sig i verden, ved at indse, at LaRouches navn ikke kun blev plettet med urette i løbet af de seneste årtier, men at hans ideer og opdagelser rummer nøglen til at løse nutidens krise.

I dette nye år er det vigtigt at minde os selv om, og om nødvendigt bevidst genopdage, at problemerne i verden kan løses. Mennesket blev skabt i Skaberens levende billede, imago viva Dei, og er ikke blot et dyr på marken, som er bestemt til at acceptere den skæbne, der bliver tildelt os. I dag, mere

end nogensinde, skal fremtiden skabes, som en bevidst handling af i det mindste en betydelig del af samfundet. Det er vores job at gøre netop dette, og et godt sted at starte er det presserende behov for at omstille og nytænke nutidens oppustede militær-finansielle kompleks, før den næste krig bliver vores sidste.

Foto: Kevin Schmid / Unsplash

Ukraine krydser Ruslands røde linje og angriber inde i Rusland med NATO-våben

Ikke korrekturlæst

30 december 2023. NATO's krigsførelse mod Rusland med Ukraine som stedfortræder krydsede den røde linje i dag, da Ukraine indsatte NATO-våben (fra Tjekkiet) i Belgorod, Rusland, og dræbte mindst 18 og sårede 108 mennesker. Angrebet fandt sted midt på eftermiddagen, lokal tid. Der blev anvendt klyngeammunition og Vampire-missiler, som er fremstillet i Tjekkiet. Angrebet fokuserede på byens centrum og ramte en række steder, herunder det medicinske fakultet på det statslige universitet og den offentlige skøjtebane, mens den var i brug.

På Moskvas anmodning blev der afholdt et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd her til eftermiddag. TASS rapporterede, at Ruslands første stedfortrædende permanente repræsentant ved FN, Dmitry Polyanskiy, meddelte, at FN's embedsmænd teknisk

set ikke var i stand til at indkalde til mødet tidligere, og at Rusland havde bedt om, at en tjekkisk repræsentant var til stede for at "forklare sit lands leverancer af våben, som bruges til at dræbe civile." Men Tjekkiet deltog ikke.

Blandt de erklæringer, som flere russiske myndigheder udsendte i dag, sagde Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, til medierne, at USA "fører en hybridkrig mod Rusland og kaster moderne vestlige våben i fronten mod de russiske væbnede styrker."

Denne udtalelse blev gentaget af Ruslands permanente repræsentant ved FN, Vassily Nebenzia, der talte ved den timelange samling i FN's Sikkerhedsråd med ordene: "Bruxelles er sammen med Washington og London samt de fleste EU-lande medskyldige i de forbrydelser, som Kiev-klikken har begået." Han sagde: "Vi ved, at britiske og amerikanske rådgivere, som regelmæssigt opildner myndighederne i det nuværende Ukraine til at begå blodige forbrydelser, var direkte involveret i organiseringen af dette terrorangreb," og EU fortsætter med at levere våben til Ukraine. I sin andenrunde af bemærkninger til Rådet gennemgik Nebenzia den relevante historie for dagens situation. Han sagde, at konflikten i dag ikke ville have fundet sted, hvis der ikke i 2013 havde været en kup-proces støttet af Vesten; hvis Kiev ikke dengang havde ført krig mod sine egne borgere, og hvis Minsk-aftalerne var blevet implementeret, så havde vi ikke haft konflikten i dag.

Repræsentanten for USA's politiske rådgiver John Kelley kom med korte, hånlige bemærkninger, hvor han gav præsident Putin skylden for alt. "Det her er hans krig. ... Det er en krig, han har valgt, og som har til formål at overtage det suveræne territorium ... og underkaste Ukraines befolkning hans vilje." Den britiske vicepolitiske koordinator Tom Phipps sagde i dag: "Rusland valgte at starte denne krig, Rusland kan vælge at afslutte denne krig."

I modsætning til denne retorik opfordrede repræsentanter for

de tre afrikanske nationer, som deltog i mødet, alle det internationale samfund til at støtte en løsningsproces. "Søg løsninger," lød budskabet fra Gabon. Vi bør sørge for, at "dialogen får en chance," og "støtte diplomatiet og en forhandlet løsning," sagde Mozambiques repræsentant. Budskabet fra Ghana var "konstruktiv dialog" mod en "varig fred".

Kinas repræsentant gentog disse udtalelser i meget korte bemærkninger, hvor han opfordrede alle til at "reagere på det internationale samfunds opfordring til fred." Alle skal "arbejde sammen for at skabe forudsætningerne for fred."

Selvom de er kortfattede, er disse kommentarer ikke uden betydning, da præsident Joe Biden mindre end 24 timer før udsendte en erklæring, der krævede, at den amerikanske kongres fuldt ud finansierede flere våben til Ukraine. Og det amerikanske udenrigsministerium meddelte også den 29. december, at det ville omgå Kongressen og godkende en ny handelsforsendelse af ammunition til Israel.

Ved årets udgang stod det allerede klart, som Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche understregede før dagens begivenheder, at "situationen i Ukraine er spidset til." Siden forhandlingerne om at løse situationen blev saboteret i foråret 2022 af Vesten – især ved indgriben fra den daværende britiske premierminister Boris Johnson – er det uundgåeligt, at den ukrainske militante bevægelse og den seneste "modoffensiv" er blevet til fiaskoer. De eneste vindere er det militær-finansielle kompleks.

Ud over vestlige våben til Ukraine og Israel kan man udlede af dagens ukrainske angreb inde i Rusland, at et af formålene med angrebet på Belgorod er at få Rusland til at svare igen på en måde, der "retfærdiggør" direkte NATO-involvering i dette område og mobilisering direkte mod Rusland. Det scenarie garanterer Tredje Verdenskrig. Rusland har gentagne gange gjort det klart, at militære operationer inde i Rusland udgør en rød linje.

Ved årets udgang er endnu en handling bemærkelsesværdig i den positive retning. Den Sydafrikanske Republik har anlagt sag ved Den Internationale Domstol (IJC) for at fordømme Israel på grund af folkedrab på palæstinenserne. Det giver en særlig mulighed for efterforskning og for at fremlægge ubestridelige historiske og aktuelle beviser for de afskyelige forseelser, som den israelske regering og hemmelige personer og grupperinger har begået.

Sydafrika har en særlig moralsk autoritet til at gøre dette, i kraft af dets erfaring med kolonialismens forbrydelser og dets afskaffelse af apartheid. En note: Den Internationale Domstol (IJC) må ikke forveksles med Den Internationale Forfatningsdomstol (ICC), som er en konstruktion, der skal undergrave retfærdigheden. IJC er tilknyttet FN og kaldes ofte "verdensdomstolen".

Disse skelsættende begivenheder bekræfter nødvendigheden af, at kræfter fra alle områder af samfundet går sammen om at tage ansvar for menneskehedens fremtid. Det betyder fra den Globale Majoritet, anti-krigs "fredsbevægelsen", sammenslutninger, der repræsenterer produktionssektorer – fagforeninger, landmænd, studerende, alle andre – til en udvidet handling for at trække verden tilbage fra det Globale NATO-galskab, der nu er på randen af at udløse Tredje Verdenskrig. Den Internationale Fredskoalition eksisterer netop med dette historiske formål for øje.

Foto: @clashreport X page

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER-

DECEMBER 2023: Stop folkemordet i Gaza. Fred gennem udvikling

Download (PDF, Unknown)

Klip kreditkortet på 34 billioner dollars i småstykker – gør Amerika godt igen

Den 27. december 2023 (EIRNS) – I næste uge overtager Rusland formandskabet for BRIKS i 2024, og fem nye lande – Egypten, Etiopien, Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater – bliver fuldgylldige medlemmer den 1. januar. Atlantic Council har allerede etableret en såkaldt "Dollar Dominance Monitor", som afspejler deres centrale frygt for, at BRIKS-10 uundgåeligt vil af-dollarisere og lave finansielle arrangementer i forbindelse med den faktiske handel i den fysiske økonomi. Fantasispillet om en dollar, udstedt af et land med en gæld på 34 billioner dollars – og en gæld, der stiger med tiltagende hastighed – er overstået. Det er tid til at klippe landets kreditkort over.

Men befolkningens forarmelse efter årtiers dominans af et postindustrielt samfund er ikke så let at håndtere. Selvom Gazastriben ikke er det eneste tilfælde af påtvungen

tilbageståenhed, er Israel først nu ved at opdage, at det at ruinere sin nabo har skabt en alvorlig trussel om invasion. Før den 7. oktober 2023 og i mindst de sidste 17 år har Israel – mere og mere domineret af en klike, der er fast besluttet på at ødelægge jødedommen og forvandle den til en blod-og-jord-kult – kontrolleret og administreret Gaza med foragt. Forarmelsen, livet på kanten, underernæringen, manglen på ferskvand osv. har krævet sin pris. En simpel faktor, manglen på tilstrækkelig antibiotika, der får Gaza-boerne til at behandle infektioner med minimale doser, har resulteret i antimikrobielt resistente infektioner indlejret i selve Gaza-landet. Israelske soldater bliver nu smittet med en dødelig svamp, og det første kendte dødsfald blev rapporteret i denne uge. Gazas invasion af Israel er på forfærdelig ironisk vis begyndt.

Endnu værre er det, at den voldsomme sult, mangel på ernæring og voksende hungersnød blandt Gazas 1,9 millioner fordrevne mennesker, kombineret med dårligt vand, utilstrækkeligt husly om vinteren og stigende mængder kloakvand og menneskeligt affald har skabt en enorm petriskål af ynglende organismer, som stadig mangler navne. Den nuværende svampeinvasion ind i Israel fra Gaza er blot den ene fjende, hvis navn er kendt. Var det nødvendigt at komme til dette punkt for at indse, at det at ruinere sin nabo ikke giver en lykkelig slutning?

Hvordan er det så muligt, at den Globale Majoritet af lande rundt om i verden har optimisme, har håb? Hjulene drejer ikke bare for "af-dollarisering", men for "fattigdomsbekæmpelses"-projekter, bevist af USA's TVA-model og fejret af Kinas massive infrastrukturprojekter. At føre USA's længe forarmede sydstater ind i det 20. århundrede, eller at føre over 800 millioner kinesere ud af alvorlig fattigdom, er svært at afvise. Dagens møder og kontrakter mellem Indien og Rusland, Iran og Rusland, Afghanistan og Iran, Egypten og Iran, etc., og Egyptens, Etiopiens, Saudi-Arabiens og De forenede arabiske Emiraters planer for næste uges BRIKS-aktiviteter, vil ikke

blive afsporet af bestikkelse eller afpresning. " Bælte- og Vej"-projekterne er reelle og udgør en vej ud af fattigdom. Det nytter ikke at skære tænder over den koloniale, påtvungne tilbageståenheds bortgang. Gør Amerika godt igen.

De sjæle, der for nylig er omkommet i Israel og Gaza, og dem, der fordømmes af hver dag med passivitet, fortjener intet mindre.

Foto: CC BY-SA 3.0 Nick Youngson / Alpha Stock Images

Webcast: Et nyt paradigme i det nye år, ugentlig dialog med Helga Zepp-LaRouche Onsdag den 27. december 2023

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Jeg er Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært i denne uge. Du kan sende spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.com.

På trods af betydelig diplomatisk aktivitet var der ingen våbenstilstand i juleperioden, ingen våbenhvile, intet pusterum fra det igangværende bombardement af det palæstinensiske folk i Gaza. Du, Helga, udsendte en erklæring, "Gør sværd til plovjern", som er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside, og i løbet af juleweekenden kom der

opfordringer fra en række religiøse ledere, inklusive pave Frans, som krævede våbenhvile og en fredelig løsning. Lad mig starte med at spørge dig, hvad er betydningen af disse opfordringer, og hvad skal der nu til for at bringe en ende på denne igangværende konflikt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vigtigheden er en generel udbredt bevidsthed om, at medmindre vi gør noget ved det militærindustrielle kompleks' voksende magt, selv hvis vi stopper krigen i Gaza eller krigen i Ukraine, så vil de finde en anden krig, som de har fundet mange krige før – Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og omkring 55 krige rundt om på kloden, hvor det militærindustrielle kompleks er involveret i at tjene masser af penge ved at sælge masser af våben; og selvom jeg ikke reducerer hele den økonomiske teori om det finansielle system og det neoliberale system til ideen om det militær-industrielle kompleks, mener jeg alligevel, at det er korrekt at hævde, at det er den neoliberale models sidste fase i at skabe penge og profitmaksimering. Jeg havde engang en meget kær ven i Indien, J.C. Kapur, som plejede at kalde dette for "pansret forbrugerisme". Og hvis du husker det, tror jeg, det var Bush Sr., der i forbindelse med en af Irak-krigene, jeg tror, det var den anden Irak-krig, sagde, at USA var nødt til at gøre dette for at beskytte (citater) "den amerikanske livsstil", hvilket betyder, at USA tilhører det, de i Rusland kalder "den gyldne milliard". Og at den fortsatte fattigdom for mange milliarder mennesker i verden bliver opretholdt ved simpelthen at have et system, hvor kun nogle nationer tidligere fik lov til at forarbejde råmaterialer, at have merværdiproduktion, og at der på den måde blev opretholdt et system, som holdt kolonialismen i hævd i hundreder af år, og selv efter den såkaldte uafhængighed af de tidligere kolonistater fortsatte kolonialismen med at eksistere.

For at opretholde dette system, som kun tillader velfærd og profit for en relativt lille del af befolkningen, nemlig spekulanterne, dem, der enten er direkte involveret i det

militærindustrielle kompleks eller i de relaterede finansielle selskaber, som driver disse militærfirmaer på Wall Street og i City of London, er det systemet, der genererer disse krige og øger drabene for profittens skyld. Så jo mere man ser på det, jo mere man tænker over det, er det meget tydeligt, at det gamle krav fra Bibelen, fra Esajas 2:4 om, at "de skal smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskærerøkroge; folk skal ikke løfte sværd mod folk, og de skal ikke mere lære at føre krig". Det er meget, meget relevant, for al denne militære produktion indebærer ren destruktion af fysisk velstand. Og selv præsident Eisenhower sagde i sin tale den 16. april 1953, "The Chance for Peace", til American Society of Newspaper Editors, at hvert fly, der produceres, hver bombe, der produceres, tager noget væk fra folket i form af hospitaler, børnehaver og andre nyttige ting.

Så jeg tror, det er kommet til et punkt, hvor vi virkelig må kræve, at det militærindustrielle kompleks bliver omstillet, at disse firmaer, som til dels har ekstremt højteknologiske kapaciteter, kan producere noget nyttigt! Det eneste, man skal gøre, er at træffe den politiske beslutning om at gøre det, og så tage nogle designingeniører og fortælle dem: "Her er kapaciteterne, hvor lang tid tager det at omstille dem og producere, i stedet for F-35, F-15, F-16 bombefly eller missiler eller andet militært udstyr, hvad tager det at omstille disse industrier til at producere hurtige togsystemer, der kan køre 350 km/t, snart 600 km/t, som kineserne gør, eller andre nyttige ting, herunder virkelig højteknologi inden for det nukleare område? Med andre ord kunne man bruge al denne produktionskapacitet til at producere det, der er så påtrængende behov for i verden.

Det kræver dog en politisk mobilisering, for det vil ikke være en frivillig handling fra ejerne af det militærindustrielle kompleks at gøre dette, men i betragtning af at samfundet er ved at falde fra hinanden, tror jeg, at der vil være en voksende efterspørgsel. Og derfor skrev jeg mit julebudskab

blot ved at tænke på det, og så blev jeg ekstremt opmuntret, da jeg lyttede til Angelus-bønnen, pavens "Urbi et Orbi"-budskab til jul, hvor han kom med præcis den samme pointe: Han sagde, at folk er nødt til at vide, hvem der tjener på disse militære produktioner, fordi det går ud over deres velfærd. Så han havde præcis den samme opfordring til at nævne navnene på det militærindustrielle kompleks og til at gøre sværd til plovjern. Så jeg blev meget opmuntret, og der er naturligvis mange kristne grupper, som Pax Christi i Amerika, der allerede i et stykke tid har fremført dette argument i stærke vendinger. Men jeg tror, at vi nu er ved at nå det punkt, hvor forbindelsen mellem den forfærdelige ødelæggelse, der foregår i Gaza, som det er utroligt at tænke på, at det skulle ske i vores tid, eller endda situationen i Ukraine, som også bliver mere og mere forfærdelig dag for dag, og det må høre op. Og vi er nødt til at lave en verdensomspændende mobilisering langs disse linjer, hvad jeg sagde i mit julebudskab, og hvad pave Frans tydeligvis helt uafhængigt også valgte at gøre til sit emne.

Så jeg vil bede jer om at tage disse tre, mit julebudskab; vores korte folder, hvor vi siger, hvem der styrer det militærindustrielle kompleks fra Wall Street, og hvad der skal gøres for at omstille det; og det lidt længere faktaark, så I kan tage disse tre stykker information og hjælpe med at sprede det så vidt som muligt, og slutte jer til vores mobilisering for at gennemføre denne form for forandring.

SCHLANGER: Denne erklæring er tilgængelig på hjemmesiden: Den hedder "Det militær-finansielle kompleks svulmer op på blodpenge fra krige"; og dit "Julebudskab fra Helga Zepp-LaRouche: Gør sværd til plovjern!" findes også på Schiller Instituttets hjemmeside.

Nu, hvor vi fortsætter med samme emne, har vi en note fra en seer i Ohio, som refererede til udtalelsen fra de israelske forsvarsstyrkers stabschef Herzl Halevi, som sagde, at krigen vil fortsætte i mange måneder, dette på trods af FN's

Sikkerhedsråds resolution, på trods af at USA fortæller israelerne, at de snart bør afslutte den. Han stillede spørgsmålet: "Har FN's Sikkerhedsråd nogen magt til at håndhæve det?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, ikke som sådan. Vi har tidligere set, at USA gentagne gange nedlagde veto mod resolutioner om en våbenhvile, og medmindre der kommer et massivt politisk pres fra primært USA, men også fra resten af verden, tror jeg desværre ikke, at FN's Sikkerhedsråd har sådanne beføjelser.

Men jeg tvivler på, at dette vil fortsætte i mange måneder, først og fremmest fordi situationen på stedet er så absolut alvorlig, at FN-organisationer som Verdenssundhedsorganisationen, Verdens Fødevarer- og Landbrugsorganisation oplyser, at der er hundredtusinder af mennesker, hvis ikke 2 millioner, der er ramt af en akut hungersnød! Med andre ord er det mennesker, der ikke har noget at spise i morgen, i overmorgen, måske en lille smule på tredjedagen, og så ingenting igen, indtil de sulter. Sådan kan det ikke fortsætte i månedsvis: Enten sker der en ændring, eller også er der tale om en fuldstændig eliminering af alle palæstinensere, der bor i Gaza – det er det, vi ser på! Og det er ikke gået ubemærket hen i resten af verden. Tænk bare på alle de islamiske lande i verden, alle de arabiske lande, og ikke kun det, men hele det Globale Syd betragter det, og hvad ser de? De ser på den ene side, hvad IDF gør, men alle, der tænker en lille smule over det, indser, at intet af dette ville ske, medmindre USA ville give den økonomiske, militære og politiske støtte.

Og jeg tror, at det, der allerede er sket, er – jeg ved ikke, hvad det rigtige ord er – image, skade, det er de mildest mulige ting, jeg kan beskrive. Dette er en plet, som ikke vil forsvinde. Der er allerede mange artikler i mange dele af verden, som siger, at dette er et tegn på USA's undergang. Hvis der ikke sker nogen forandring indefra i USA, kan det meget vel være det. Der er naturligvis så mange andre

faktorer: Der er den umiddelbare fare for en udvidelse af krigen; Yemens angreb på skibe i Det Røde Hav; vindstød og træfninger mellem israelere og Hizbollah i nord; og så de amerikanske angreb i Irak, som den irakiske regering protesterede kraftigt imod. Så det hele er en krudttønde, og derfor er forslagene om fredelige forhandlinger for at bringe dette til en afslutning, som heldigvis også cirkulerer, ligesom Egypten har fremsat et forslag; Så er der et forslag, som kun blev offentliggjort af en afsides palæstinensisk hjemmeside, og som så blev samlet op af en israelsk hjemmeside, men det indeholder en hel række krav – en pause, en udveksling af fanger, og der, meget vigtigt, nævnes lederen af PFLP Ahmed Saadat og den palæstinensiske leder, som nu har siddet i fængsel i 20 år, Marwan Barghouti, som er anerkendt af hele det internationale samfund, men især af alle de palæstinensiske fraktioner, at han bør løslades i den næste fangeudveksling som den eneste person, der kan forene palæstinenserne og få en aftale, der fører til en fredelig løsning.

Så vi bør helt sikkert alle diskutere dette spørgsmål om Barghouti, behovet for at få ham løsladt, som et tegn, et symbol på håb om, at en diplomatisk løsning er mulig. Så jeg vil bede jer alle om at deltage i vores kampagne for at kræve ham løsladt, fordi han er en person, som helt sikkert er respekteret, og det ville være et tegn på, at der kan findes en løsning.

SCHLANGER: Vi havde et par stykker, der skrev ind og spurgte om Marwan Barghouti, og det har du lige svaret på. Men det er også bemærkelsesværdigt, at din mand allerede i 2004, da han første gang blev fængslet, sagde, at hans løsladelse ville være tvingende nødvendig for at have en fredspartner fra den palæstinensiske side. Og det er sandsynligvis derfor, han er blevet holdt i fængsel.

Du nævnte tidligere problemet med kolonialisme. Vi har et spørgsmål, der lige er kommet ind: "Mener du, at USA fungerer

som en kolonialistisk supermagt?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, det er noget i den retning, for USA kontrollerer lige nu i høj grad NATO; de kontrollerer EU. Den Europæiske Union har mistet al suverænitet (hvis den nogensinde har haft nogen). Og naturligvis er det USA's rolle, der bliver anerkendt som håndhæver af IMF, Verdensbanken og lignende ting.

Lad mig nu bare sige dette: Det er nu den 27. december, og det betyder, at der om fire eller fem dage, den 1. januar, vil ske en fuldstændig ændring i den strategiske situation. Det er den dag, hvor Rusland overtager formandskabet for BRIKS-Plus: Det bliver BRIKS-10, som omfatter Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran. Det betyder en stor forandring. Den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov har udtalt, at det nye BRIKS ikke vil være en formel organisation med et sekretariat og et bureaukrati, men at det i lang tid vil være en sammenslutning, hvor hver nation kan bevare sin egen identitet, sin egen suverænitet, sin egen måde at gøre tingene på, sin egen vej til udvikling: Men de vil arbejde sammen om et nyt paradigme for udvikling af alle. Og på BRIKS-topmødet den 22.-24. august havde allerede 40 lande fra det Globale Syd udtrykt interesse for snart at blive medlem, og det er kun et spørgsmål om hastigheden og de nærmere regler for integrationen, men det er ved at ske.

Efter min mening er der et tektonisk skift i gang, og jeg tror, at folk i Vesten, som stadig er vant til eurocentrisk arrogance, hvilket inkluderer USA, som trods alt er en slags forlængelse af den europæiske civilisation, at dette eurocentriske syn er fuldstændig forældet. Det betyder ikke, at alle fortalernes har indset det, men resten af verden bevæger sig meget, meget hurtigt i en anden retning: De vil have en retfærdig økonomisk verdensorden, og for eksempel har den indiske udenrigsminister Subrahmanyam Jaishankar lige nu, siden mandag, besøgt Moskva, og han mødtes med mange mennesker fra mange samfundslag, herunder en fælles pressekonference med

udenrigsminister Lavrov. De understregede den ekstreme betydning af de russisk-indiske relationer, og at det er en meget vigtig hjørnesteen i det fremtidige nye paradigme. Dette på trods af, at de såkaldte vestlige demokratier har gjort en enorm indsats for at få Indien med i demokratiernes lejr. Men det har ikke fungeret: Indien er et uafhængigt land, som helt åbenlyst handler i traditionen fra den Alliancefri Bevægelse (NAM), og de har et dybt venskab med Rusland.

Mange, mange afrikanske lande siger også, at de har et dybt venskab med Rusland, som vil blive lige så dybt igen, som det var under Sovjetunionen, fordi disse lande indser, hvem der er deres venner, og hvem der giver noget i virkeligheden, og hvem der bare snakker og holder søndagsprædikener.

Så jeg tror, at det kommende år, selvom jeg ikke afviser faren – faktisk er farerne utrolige – ikke desto mindre er der all mulig grund til håb, for når flertallet af verdens befolkning bevæger sig på en samordnet måde, i en anden retning, og siger, at de ønsker at opbygge et retfærdigt nyt verdenssystem, der giver mulighed for udvikling for alle, tror jeg, at det er ustoppeligt. Det eneste, der kan stoppe det, er Tredje Verdenskrig, men den mulige anstifter af en sådan krig bør tænke sig om en ekstra gang, for de ville heller ikke overleve den – så det er måske ikke så god en idé.

Men jeg finder grund til optimisme, for jeg tror, at historien er ved at nå et punkt, hvor 500 eller endda 600 års kolonialisme er ved at være slut, og jeg tror ikke, at det kan gøres om.

SCHLANGER: Vi har også et spørgsmål om faren for verdenskrig fra en seer i Thailand, som skriver: "Jeg har hørt om Thukydide-fælden som den potentielle årsag til krig mellem USA og Kina. Jeg har hørt det fra mange eksperter, herunder Chas Freeman. Hvad er Thukydide-fælden, og gør den en krig mellem USA og Kina uundgåelig?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, ikke nødvendigvis. Thukydiddfælden er opkaldt efter den græske historiker Thukydidd, som for første gang udviklede ideen om, at når en ny magt er på vej frem, så ser den magt, der bliver overgået, det som sin vitale interesse at føre krig mod denne opstigende magt. Og han diskutererede dette i forbindelse med den peloponnesiske krig mellem Spata og Athen, der som bekendt var begyndelsen på delingen af Grækenland, som det aldrig rigtig er kommet sig over. Det er referencen, og der er omkring 12 tilfælde i historien, hvor en opstigende magt erstattede den tidligere topmagt, og det førte til krig, og der er omkring 4 tilfælde, hvor en sådan opstigen fandt sted uden at føre til krig. Det er der nogle, der gør til en teori, som om det ville være en naturlig ting.

Nu, i atomvåbnenes tidsalder, hvor USA er den næststørste atomvåbenmagt, er Kina meget hurtigt ved at blive den største økonomiske magt, mens de militært stadig er meget bagud. Men på grund af deres strategiske forhold til Rusland kompenseres der på en måde for det.

Det bør stå klart for alle, at hvis det nogensinde kommer til krig mellem USA og Kina, så er det så godt som verdens undergang. For det er atomvåbnenes logik, at ikke bare ét våben vil blive brugt, men et stort nok arsenal til at forårsage udryddelsen af den menneskelige art. Xi Jinping har netop holdt en tale i forbindelse med 130-året for Mao Zedongs fødsel, hvor han sagde, at Kina under ingen omstændigheder vil tillade en løsrivelse af Taiwan, og at landet hele tiden vil presse på for en fredelig genforening, men han gjorde det også meget klart, at de, der tilskynder til en mulig løsrivelse af Taiwan, ikke har nogen chance for at gøre det uden at få de ekstreme konsekvenser at føle.

Nu tror jeg, vi befinder os i en meget farlig dynamik, fordi den tyrkiske udenrigspolitiske komité netop har stemt for, at Sverige kan blive medlem af NATO. Det vil nu sandsynligvis på kort sigt føre til en afstemning i det tyrkiske parlament.

Præsident Erdoğan er meget imod det, men i Sverige – jeg fik det at vide i dag af nogle af vores venner fra Sverige – er der en debat om, at en krig mellem NATO og Rusland, der omfatter svensk territorium, vil finde sted inden for fem år, og i Finland er der dukket lignende stemmer og artikler op, der siger, at det kun vil tage to år, før man har en krig mellem NATO og Rusland, der involverer Finland.

I Tyskland er der en tænketank, nogle skribenter, nogle helt uansvarlige (jeg er nødt til at beherske mit sprog, for jeg bliver virkelig meget vred, når jeg læser ting, som kun kan føre til civilisationens ødelæggelse!), og så siger disse såkaldte eksperter: Ja, vi skal have en fuldstændig mentalitetsændring i Tyskland, vi skal have en militarisering af hver eneste pore i samfundet; vi skal diskutere krigsmilitariseringen i klubberne, i byrådene, i delstatsparlamenterne, alle aspekter af samfundet skal gøres opmærksomme på, at vi snart kan have blodige lig, der bæres gennem landsbyerne igen i forbindelse med en krig mod Rusland.

Det er så uansvarligt! Derfor kan jeg kun bede jer alle, alle vores seere og forhåbentlig venner, om at gå sammen med os i en mobilisering om, at denne fremgangsmåde er vanvittig, fordi den vil føre til ødelæggelsen af hele den menneskelige art! Der er ingen grund til at være en fjende af Rusland eller Kina eller det Globale Syd! Og alternativet til denne form for militarisering af samfundet er præcis det, vi talte om i begyndelsen: Omstillingen af det militær-industrielle kompleks, og det vil naturligvis kun ske, hvis der er nok kræfter i civilsamfundet, der kræver det, såsom landmænd, fagforeningsfolk, iværksættere, offentlige embedsmænd, alle slags mennesker skal virkelig tilslutte sig denne idé: Er vi den menneskelige art? Er vi intelligente nok til at forhindre vores egen udryddelse, eller er vi ikke? Derfor mener jeg, at vi virkelig skal være ekstremt bevidste om, at den nuværende idé om "militarisering" af alle aspekter af samfundet er absolut selvmorderisk og bør erstattes af idéen om samarbejde

mellem alle nationer i det nye paradigme.

SCHLANGER: Du kan få Helga Zepp-LaRouches "Julebudskab: Gør sværd til plovjern!" på Schiller Instituttets hjemmeside. Og også faktaarket om, hvad det militærindustrielle kompleks er, og hvad det finansierer, og hvor dine skattekroner går hen i stedet for til infrastruktur, sundhedspleje, uddannelse og nationens generelle velfærd.

Jeg har et spørgsmål til dig, Helga, fra Pat, som refererer til rygterne om et muligt Wall Street-krak i begyndelsen af året. I dag meddelte de tyske bankmyndigheder, at det tyske banksystem er fyldt med stort set værdiløst papir, og EU forsøger at finde ud af, hvordan man kan redde bankerne. Hvad tænker du om, hvad vi står over for med det finansielle system i den kommende tid?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at både de amerikanske banker og også de tyske banker, som Bundesbank nu har indrømmet, ligger inde med urealiserede tab. Der er en meget høj rente, både i USA og i mindre grad i Europa, men stadig meget høj, og det devaluerer mange af de aktiver, som blev købt til en bestemt markedsværdi, og når renten stiger, mister de værdi, og hvis de solgte dem, statsobligationer og obligationer, ville de få meget færre penge og afskrive tab. Og det kan de ikke, så derfor beholder de dem i bøgerne, som om de stadig ville være værdifulde papirer.

Dette er tydeligvis et problem, som ikke forsvinder. Realøkonomien er ved at kollapse, ikke så meget i USA, men i Tyskland lider vi stadig under sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, og nu er den tyske industri ved at kollapse på grund af de høje energipriser. Det vil accelerere.

Jeg kan se, at der vil komme omfattende social uro, for når man truer landmændenes eksistens, som det f.eks. sker i Tyskland, fordi koalitionsregeringen har skåret i tilskuddene til brændstof, og for landmændene er det den røde linje, der

gør deres landbrug uholdbart. Så landmændene vil i stor stil rykke ud på gaderne i januar sammen med lastbilchaufførerne og lokomotivførerne, og det vil kun være begyndelsen. Så jeg kan se, at det kommende år, med de aktuelle problemer i det finansielle system og den sociale protest mod de spareforanstaltninger, som de forskellige regeringer gennemfører, vil føre til en meget, meget ophedet situation. Derudover har vi den igangværende af-dollarisering, som er en anden vigtig faktor i situationen.

Så vi sidder på en vulkan med hensyn til det finansielle system, og jeg kan kun sige, at der er en måde at løse det på! Min afdøde mands, Lyndon LaRouches, program med de fire love er absolut anvendeligt på situationen i dag. De udgør til gengæld en del af mine ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det er den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne krise på en fredelig måde! Det er muligt! Det ville være politisk – det er det, der er så forbløffende – det ville være meget nemt: Alt, hvad man skulle gøre, var – måske ikke at indkalde til en stor offentlig konference i begyndelsen, men man ville have diplomater, der sendte deres følgere ud, havde en vis mængde diskussioner blandt regeringerne på forhånd og så blev enige om, at man har brug for den slags reformer, og at vi er nødt til at erstatte konfrontation med samarbejde. Det har både Kina og Rusland erklæret gentagne gange – selv Putin sagde for nylig, at der stadig er mulighed for at finde en måde at samarbejde med Vesten på. Så hvis den politiske vilje kunne mobiliseres, ville det være meget nemt! Men det kræver naturligvis et veluddannet borgerskab, som vil stille politiske muskler bag disse krav.

SCHLANGER: Vi er næsten løbet tør for tid, men jeg har endnu et spørgsmål til dig fra Tyskland: Forudser du en politisk nyorientering i Tyskland, muligvis en stor koalition mellem CDU og SPD? Eller bare et forsøg på at fortsætte med at hutle sig igennem?

ZEPP-LAROUCHE: Der er mange, der kræver et tidligt valg, som Markus Söder, CSU's leder i Bayern, der krævede det; og Friedrich Merz fra CDU har nævnt det. Jeg tror ikke, det kommer til at ske så let, for den nuværende koalitionsregering går tydeligvis mere op i magt end i principper, for ellers ville de ikke have dannet denne regering. De kan ikke få noget igennem. Uenigheden er ved at blive et samtaleemne overalt. Så der kan ske mange ting, som er uden fortilfælde og uventede, virkelig store ændringer, hvorved regeringen kan falde.

Problemet er, at den nuværende opposition ikke rigtig tilbyder et alternativ. CDU/CSU med Friedrich Merz og måske Söder i spidsen har ikke sagt eller foreslået noget, der på nogen måde adskiller sig fra den neoliberale politik. Og netop i dag døde Wolfgang Schäuble – han havde været finansminister i flere år; han havde været medlem af parlamentet i 51 år; han var berømt for at være "Mr. Black Zero", i høj grad opfinderen af gældsbremsen og havde meget at gøre med Maastricht-kriterierne, alle de politikker, der kvalte den tyske økonomi. Og den ånd er stadig intakt.

Så jeg tror, at vi i det kommende år vil se Die Linke-parlamentsmedlemmet Sahra Wagenknecht annoncere, at hun vil danne et nyt parti. Der er også mange kredse i Tyskland, der diskuterer, at der skal gøres noget helt andet. Alt dette har endnu ikke taget form, men det vil bryde ud i lys lue i det kommende år.

Og jeg kan kun sige, at den eneste måde, hvorpå vi kan håbe på at komme ud af denne krise, er, at vi anerkender, at landene i Europa, og USA for den sags skyld, er nødt til at samarbejde med det Globale Syd, med Afrika, med Latinamerika, med Asien. Det er 85 % af jordens befolkning, og tanken om, at vi i al evighed kan være verdens herskere i en unipolær verden og undertrykke de andre lande – det kommer bare ikke til at ske. Det er forbi, og det kommer ikke tilbage.

Så hvorfor ikke? Hvorfor ikke tage et positivt skridt og sige:

Lad os samarbejde med BRI, med BRIKS, med andre organisationer i det Globale Syd, og få venner i stedet for fjender?

SCHLANGER: Tja, Helga, nu hvor vi lige har afsluttet et år, der ser ud til at have været et af de mere dystre år nogensinde, vil jeg gerne takke dig på vegne af vores seere for din fortsatte optimisme og dit budskab om håb. Der er løsninger, som du har påpeget, og der er ingen grund til, at 2024 ikke kan blive et år, hvor disse løsninger kommer i forgrunden, og vi er afhængige af, at især vores seere tager det alvorligt, som du netop har diskuteret. Så tak igen, og vi ses næste år!

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi ses næste år!

Befri Barghouti! Rens LaRouches navn!

Den 26. december 2023 (EIRNS) – “I praktisk talt alle de store lande i verden, hvor udviklingen i dag er vellykket – frem for alt Indien og Kina – er der tilhængere af LaRouche. De har brugt hans tanker og ideer til at skabe deres økonomiske mirakler. Det er principperne for fysisk økonomi, som LaRouche er fortaler for, der i dag ligger til grund for det kinesiske økonomiske mirakel, og som udgør fundamentet for Indiens økonomiske politik ...”

Den respekterede russiske fysiske økonom Sergej Glazyev, der i dag er minister med ansvar for integration og makroøkonomi i Den eurasiske økonomiske Kommission, fremsatte denne bemærkning i 2022 om Lyndon LaRouches økonomiske skrifter og ideer. Udtalelser fra indiske og kinesiske forskere er, selvom de måske ikke er så stærke som Glazyevs, enige i hans klare

vurdering. Men i USA, med undtagelse af nogle landbrugsorganisationer, mange individuelle lovgivere og en håndfuld økonomer eller bankfolk, er Lyndon LaRouches fremskridt inden for videnskaben om fysisk økonomi – den faktiske økonomi, som Den amerikanske Frihedskrig etablerede, i modsætning til den imperiale doktrin, som Adam Smith forfægtede i sin *The Wealth of Nations* – ukendt eller ikke værdsat.

Denne frygtsomme censurering af LaRouches økonomiske ideer er ved at give bagslag, efterhånden som BRIKS-nationerne, og de, der ønsker at tilslutte sig denne sammenslutning, bliver vidne til, at problemet, f.eks. i NATO's krig mod Rusland i Ukraine, er, at disse nationer, på trods af et krigsbudget på en billion dollars i USA og voksende krigsbudgetter i både transatlantiske og "trilaterale" nationer (såsom Japan), mangler den produktive kapacitet og viljen, såvel som de produktive færdigheder, til at udkonkurrere Rusland og Kina. Ved at ignorere den fysiske økonomi, og den plan for overlevelse og velstand, som LaRouche og hans medarbejdere har skitseret i det sidste halve århundrede, har USA forspildt sin position som den mest produktive nation i verdenshistorien.

Det Nye Testaments Markusevangelium, kapitel 6, fortæller os om en samtale mellem Jesus og hans disciple. "Jesus sagde til dem: .»En profet er ikke miskendt undtagen i sin hjemby og blandt sine slægtninge og i sit hus.«" Selvom LaRouche faktisk sad fængslet i fem år og aldrig er blevet frifundet for den forbrydelse, han fejlagtigt blev anklaget for, var det ikke primært LaRouches ulykke, men derimod USA's, de transatlantiske nationers og ofre for den permanente krigsførelse, der blev udløst efter Berlin-murens fald i 1989. Der var en dybere effekt og implikation i at forbyde LaRouches ideer fra USA's uddannelsesmæssige og politiske institutioner, for at nedgøre dem i det amerikanske folks øjne som helhed. LaRouche skriver:

"Overvej det faktum, at historien, som vi kender den i dag,

har været domineret af cyklusser af sammenbrud og, nogle gange, i bedste fald, genopretning. Hvordan kan vi derfor nu være sikre på, at selv hvis vi redder menneskeheden fra virkningerne af det globale finansielle og pengepolitiske kollaps, der er på vej, med de foranstaltninger, som jeg har foreslået, at vores således genoplivede civilisation ikke vil begynde at glide tilbage, en generation eller to senere, ind i en ny runde af sammenbrud, et kollaps, der måske er endnu værre end det, der truer os i øjeblikket, et kollaps, som dine børn eller børnebørn skal lide under? ... [D]e fleste af de gamle kulturer, vi har været i stand til at identificere, var dem, der kastede sig ud i en langvarig mørk tidsalder, en mørk tidsalder forårsaget af et dominerende, karakteristisk, internt træk ved selve kulturen. Der har trods alt været moralsk underlegne kulturer, og mange af dem forårsagede deres egen ødelæggelse af netop den årsag."

Disse ord er taget fra Lyndon LaRouches "Jesus Christ and Civilization", skrevet i 2000, og er særligt passende i denne krisetid, denne vinter med vores misfornøjelse. Som pastor Munther Issac prædikede i sine juleprædikener fra Betlehem, er Jesus denne jul at finde under murbrokkerne i Gaza – begravet, men i live. Ideernes magt er større, højere, end fyrstedømmers og magthaveres, mørkets kræfters og de hovne kongers magt i det høje. Det kan godt være, at det mest modbydelige mord ikke bliver forhindret i Gaza i dette øjeblik, men det betyder ikke, at vi er magtesløse over for det.

I 2004, da palæstinenserens leder Yasser Arafat døde af enten naturlige eller unaturlige årsager, sagde LaRouche i en tale til en argentinsk og peruviansk offentlig begivenhed: "Der sidder en mand i et israelsk fængsel, som, hvis [Israels premierminister Ariel] Sharon ønskede det, og hvis USA ville presse Sharon til det, kunne trækkes ud af fængslet som en forhandlingspartner med Sharon for at skabe eller forhandle en form for fred mellem palæstinenserne og israelerne. Hvis de blev enige om acceptable vilkår, ville det på en måde bringe

krisen i hele Sydvestasien ind i en form for orden.... Det vil vi naturligvis arbejde for.” I går fornyede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche opfordringen til, at denne mand, Marwan Barghouti, skulle løslades fra fængslet. Jacques Cheminade, leder af partiet Solidarité et Progrès i Frankrig, gav denne vurdering:

“Ifølge forskellige kilder i de palæstinensiske befrielsesbevægelser kan kun en løsladelse af Marwan Barghouti fra de israelske fængsler skabe betingelserne for fred i regionen.... Han havde støttet Oslo-aftalerne (1993-95) og mødte derefter modstand fra Hamas i dette spørgsmål. Men nu har Hamas korrigeret sig selv [med hensyn til Israels eksistens], startende i 2018, under indflydelse af Yahya Sinwar, som før da var i fængsel med Bargouthi.

“Hamas har ikke formelt anerkendt eksistensen af en israelsk stat, men har ... opfordret til en palæstinensisk stat inden for grænserne fra 1967. Det betyder en de facto-ankendelse af Israel uden for (den grænse). Derfor, både for Barghouti og i princippet Hamas, er de tre politiske spørgsmål, der er tilbage, når Israels eksistens er anerkendt:

“1) Østjerusalems status, som alle palæstinensere ønsker at se som deres hovedstad;

“2) Tilbagevendelse af de palæstinensiske familier, der blev smidt ud under Nakba;

“3) Fordrivelse af de israelske bosættere fra Vestbredden.

“Barghouti taler perfekt hebraisk og er respekteret af en del af den israelske efterretningstjeneste.”

Vi må også afsløre krigens ondskab, som pave Frans foreslår, ved at nævne navnene på dødens købmænd, som i vores forsknings- og udgivelseskampagne mod det militær-industrielle-finansielle kompleks. Når vi gør dette, vil vi kaste det nødvendige lys over årsagerne til det, de allerede

ser som Kong Charles' gennemskuelige sofisteri og hans affolkningsdagsorden, som dukkede op igen den 24. december. I det, der var falbudt som "en juletale", kunne Charles ikke dy sig for at misbruge lejligheden til at fremme anglosfærens dagsorden for død.

En blogger ved navn Jordan Schachtel skrev i en artikel med titlen "WEF King Charles Uses Christmas Message To Advance Climate Narrative" og undertitlen "Royal Levels of Hypocrisy": "Mandag tilegnede kong Charles III, som vi nogle gange kalder 'WEF (World Economic Forum) King' (fordi han er en af verdens mest prominente anti-mennesker), en stor del af kongefamiliens årlige juleudsendelse til klimafortællingen.... "I min levetid har jeg været så glad for at se en voksende bevidsthed om, hvordan vi skal beskytte Jorden og vores naturlige verden som det ene hjem, vi alle deler," sagde Charles, der har fungeret som konge siden september 2022. Under den del af hans tale, der handlede om klimaet, blev der vist videooptagelser af Charles, der fuldt ud antog den "hvide frelser"-rolle i Afrika. Men det depraverede anti-menneske er en erklæret fortæller for affolkning og har ved flere lejligheder krævet robuste foranstaltninger til befolkningskontrol i udviklingslandene."

De breve, der blev skrevet som svar på dette opslag, var i overvældende grad [vrede]....

Til denne vrede må vi nu knytte, ikke blot tanker, men overvejelser om de konkrete alternativer, der skal foreslås til det vanvid og den dårskab, der ellers vil sejre, som det så ofte er sket i fortiden, som LaRouche påpeger. Løsladelsen af Barghouti; inddragelsen af Sydvestasien i en "Oase-plan" som et ønske fra BRIKS- og BRIKS-Plus-nationerne; og vedtagelsen af initiativet "Sværd til plovjern", som Helga Zepp-LaRouche for nylig bekendtgjorde, er kun en del af det arsenal af ideer, der er til rådighed for dem, der har det, som den myrdede Yitzhak Rabin kaldte "modet til at ændre sine aksiomer." Profeten Esajas (2:4) sagde det – "De skal smede

deres sværd om til plovjern, og deres spyd til vingårdsknive. Folk skal ikke løfte sværd mod folk, og de skal ikke mere oplæres til krig”.

Helga Zepp-LaRouche til mødet i Den Internationale Fredskoalition Fredag den 22. december 2023

Ikke korrekturlæst

Fredag den 22. december 2023

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er den 29. uge af vores møder. Mit navn er Anastasia Battle. Tak, fordi du er med i dag. Vi har en række punkter til diskussion, men i dag vil vi især fokusere på det militær-industrielle-finansielle kompleks, som vi har udarbejdet sammen med vores efterretningsteam i International Peace Coalition. Igen, hvis du har lyst til at deltage i det, så lad os det vide.

Jeg har inkluderet en række punkter på dagsordenen. Det kan du finde i chatrummet. Vi vil forsøge at holde os så tæt til den som muligt. Til at starte med vil jeg gerne bede grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, fru Helga Zepp-LaRouche, om at lægge ud i dag. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag til jer alle sammen. Jeg tror, vi alle er ekstremt berørte af nyhederne fra Gaza, hvor

situationen udvikler sig på en sådan måde, at det næsten ikke er til at holde ud. De seneste nyheder fra FN's Verdensfødevareprogram og FN er, at der er 600.000 mennesker i området, som lider af ekstrem sult. Ekstrem sult er et niveau under hungersnød, og jeg kan forestille mig, at resten af befolkningen i Gaza ikke er langt bagefter. Der er rapporter om, at der er yderligere 25% af de 1,3 millioner mennesker, der bor i FN's beskyttelsesrum, som har smitsomme sygdomme. Det siger ikke noget om dem, der ikke bor i disse beskyttelsesrum, og som sandsynligvis er endnu værre stillet. Så det, vi ser i Gaza, er for øjnene af verdensoffentligheden faktisk en utrolig ødelæggelse af et helt folk, og hele verden kigger med. I dag er der endnu et møde i FN's Sikkerhedsråd, og der var mange forsinkelser omkring den seneste resolution, hovedsageligt fordi USA har forsøgt at omformulere ord og så videre. Det er så ufatteligt umenneskeligt, at man næsten mangler ord for at beskrive det.

Men vi er nødt til at se det i et større perspektiv, og det er derfor, jeg vælger at skrive et julebudskab, som ikke fokuserer på Gaza eller Ukraine for den sags skyld, men på den større bue, der ligger bag. Bare for at nævne det, før jeg diskuterer dette, så er situationen i Ukraine næsten dramatisk eskalerende, for mens rapporterne for ikke så længe siden var, at Ukraine vinder, og Rusland må tabe, så ser billedet nu stort set modsat ud. Alle medier, selv mainstreammedierne, indrømmer, at ukrainerne ikke har gjort fremskridt. Der er et dødvande, hvis man skal se positivt på det. De forsøger nu at få 500.000 nye tropper, men de findes ikke. Hver dag forlader 6.000 mænd i den aldersgruppe, der er i stand til at gøre militærtjeneste, landet med lægeerklæringer eller andre beviser på, at de ikke kan trækkes ind i militæret. Så styrken er ved at blive drænet. Men nu vil de kalde folk tilbage, der er rejst som flygtninge til Tyskland, Polen og andre lande. Naturligvis rejste disse mennesker, fordi de ikke ønskede at være en del af militæret. Så situationen i Ukraine, hvis der var nogen grund til det, ville man sige: "Lad os forhandle og

afslutte det her!" Men det er tydeligvis ikke det, der er planen for de mennesker, der skubber på alt det her.

Lad mig tilføje et tredje element, og det er de kommende NATO-manøvrer. Fra februar vil der i fem måneder være udvidede netværk af militærmanøvrer, heriblandt Quadriga 2024: Det er en meget stor manøvre, der grundlæggende er centreret i Tyskland, og hvor man for første gang siger, at målet med denne manøvre er en russisk-ledet koalition. Ved tidligere NATO-militærmanøvrer har de altid brugt udtrykket "en fjende, en modstander", men de har aldrig nævnt et bestemt land. Så at de nu åbent siger, at dette er træningen til den kommende krig mod Rusland, er virkelig en ny optrapning. Quadriga 2024 er en del af en større NATO-manøvre kaldet Steadfast Defender 2024. Det er en indlejret serie af manøvrer, hvor den ene går over i den næste næsten uden afbrydelser, og hvor man bruger de samme tropper til at flytte hele grænsen til Rusland fra toppen af Finland og hele vejen ned til den sydlige del af Balkan, bevæger sig ind i Østeuropa, bevæger sig ind i Skandinavien og bevæger sig tilbage til Balkan. Så det er fem måneder med accelererede manøvrer, der dybest set forbereder en kommende krig med Rusland.

Det er derfor, jeg tror, vi er nødt til at se nærmere på situationen, for selvfølgelig skal vi mobilisere alt, hvad vi kan, for at forsøge at lægge maksimalt pres på for at stoppe folkemordet i Gaza, for det er, hvad det er. Men der er tydeligvis noget i gang, som er meget, meget dybere end Gaza eller Ukraine, og det er, hvorfor vi er i denne situation, hvor vi godt 30 år efter afslutningen af den kolde krig er på et spor, som klart går i retning af en global krig mellem NATO og USA på den ene side og Rusland og Kina på den anden side? Der er allerede rapporter som nyhedsrapporten i Foreign Affairs med titlen "Den store: Forberedelse til en lang krig mellem USA og Kina." Det, de mener med "Den Store", er den kommende krig med Kina. Derefter diskuterer de omkring 20 forskellige scenarier for, hvordan denne krig kan udvikle sig

og tage form. I Tyskland har man så hele denne propaganda fra tænketanke, forsvarsminister Boris Pistorius, som siger, at Tyskland i bedste fald har 5-8 år til at gøre sig klar til krigen med Rusland, hvilket dybest set antyder, at Rusland helt sikkert vil angribe NATO-landene, at Rusland vil have brug for omkring fem år, efter at krigen med Ukraine er afsluttet, til at styrke hele sin militære styrke, og senest da, eller bedre et år tidligere, skal NATO være parat til at matche alt dette. Men dybest set er antagelsen, at denne krig vil komme på europæisk territorium, lige så sikkert som krigen med Kina vil komme i Fjernøsten.

Hvordan er vi kommet dertil? Jeg tror, vi er nødt til at adressere den underliggende dynamik i dette, for ellers, selv hvis Ukraine og Gaza stopper, vil der komme en ny krig, måske en udvidet krig i Mellemøsten, eller en krig med Iran eller hvad som helst, men denne krigsmaskine vil fortsætte. Jeg tror, vi er nødt til at gå tilbage til situationen, da den kolde krig sluttede, for det var et historisk vendepunkt, hvor en fredsordning ville have været særdeles realistisk. Hvis man studerer de historiske papirer fra dengang, var der ingen trussel fra Rusland. Gorbatsjov var helt klar til at have et fælles europæisk hus. Rusland overvejede endda at blive en del af NATO. På det tidspunkt – det vil sige Lyndon LaRouche og jeg selv og vores bevægelse – foreslog vi Den Eurasiske Landbro for at forbinde den eurasiske landmasse gennem økonomiske korridorer, forene Europas befolkninger og industricentre med Asiens gennem økonomisk udvikling, og det ville have betydet, at hele det eurasiske kontinent ville have været økonomisk og politisk integreret med Vesten. Dybest set ville der ikke have været nogen opdelinger længere, for det var i høj grad muligt. Det ville have været grundlaget for en fredsorden. Og vi ved, at Kina senere overtog Den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej, og gjorde den til Bælte & Vej Initiativet, hvilket gjorde det til det største økonomiske mirakel nogensinde.

Men det, der gik galt i Vesten, var, at på trods af løfterne til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville bevæge sig en tomme mod øst, blev disse løfter brudt allerede i baggrunden, mens de blev fremsat i hoveddøren af udenrigsminister James Baker til Gorbatsjov og andre. Årsagen var, at de neokonservative omkring Richard Perle, omkring Wolfowitz, udviklede den såkaldte Wolfowitz-doktrin, som var ideen om, at nu hvor kommunismen var besejret, skulle ikke et land eller en gruppe af lande nogensinde have lov til at overgå USA politisk, militært eller økonomisk. Og så ved vi, hvad der skete: Ideen var, at der skulle være en unipolær verden baseret på det særlige anglo-amerikanske forhold, og som tiden gik, blev det klart, at dette skulle forsvares med militære midler. Det, Fukuyama på det tidspunkt kaldte historiens afslutning, betød, at alle lande på planeten ville adoptere den vestlige liberale økonomiske model, og derfor ville der ikke være mere historie, fordi alle ville være demokratiske og liberale. Som vi ved, ignorerede man fuldstændig det faktum, at der er så mange kulturer rundt omkring i verden, hvoraf nogle har 5.000 års uafbrudt historie, og de var slet ikke enige i at blive underlagt vestlige økonomiske og liberale modeller: Det er derfor, krigen i Afghanistan slog fejl, det er derfor, alle interventionskrigene slog fejl, fordi disse andre kulturer afviser at blive kulturelt besat med værdier, som ikke er deres egne.

Så i mellemtiden fortsatte Vesten med regimeskift, med farverevolution, flere NATO-udvidelser mod øst – fem gange. Og endelig, i februar 2022, reagerede Rusland på alt dette med den militære operation i Ukraine. Da krigen begyndte at udgøre en fare for at blive udvidet, lavede vi denne fredsbevægelse for at forsøge at forene alle de forskellige fredsbestræbelser rundt om i verden.

Mens Vesten bevægede sig i retning af den unipolære verden og forsøgte at få regimeskift i alle regeringer i verden, der ikke ville gå med til det, skete der noget andet: I Kina

løftede de først 850 millioner af deres egne folk ud af fattigdom, og med Bælte & Vej Initiativet, som startede i 2013, begyndte de at tilbyde den kinesiske udviklingsmodel til de andre udviklingslande, og nu samarbejder 150 lande med Bælte & Vej Initiativet. BRIKS er ved at blive til BRIKS-Plus. Der er omkring 40 lande, der har tilkendegivet, at de ønsker at tilslutte sig BRIKS-Plus. Så det Globale Syd er ved at blive den Globale Majoritet.

Vesten ville have meget let ved at reagere, fordi både Rusland og Kina gentagne gange har sagt, at BRIKS og Bælte & Vej Initiativet, den Nye Silkevej, er åbne for samarbejde med Vesten. Men fordi det er den unipolære idé om, at USA skal forblive den dominerende magt, og EU i mellemtiden er degenereret til at være en koloni for Anglosfæren, har vi den konflikt, at hvis vi ikke ændrer dette, tror jeg, at vi er på direkte kurs mod Tredje Verdenskrig. For hvis der fortsat er et ønske om at undertrykke Kinas og disse 150 landes fremgang, vil det med absolut sikkerhed føre til en Tredje Verdenskrig, og det vil betyde civilisationens udslettelse.

Det er derfor, jeg synes, vi skal tage ideen om, hvordan vi kan diskutere et alternativ, meget alvorligt. Hvordan får vi USA og de vesteuropæiske lande til at tage imod tilbuddet om samarbejde og stoppe konfrontationen? Det er klart, at en af de største forhindringer er, at hele Vestens økonomi er blevet militariseret. Det militær-industrielle kompleks i USA repræsenterer langt den største del af USA's industrielle kapacitet. Europa bevæger sig hurtigt i denne retning – der er en indsats for at militarisere EU's budget og alle nationalstater i Europa. Det er klart, at man ikke kan betale yderligere 50 milliarder dollars til Ukraine, samtidig med at ens økonomi falder fra hinanden.

Så vi har lige nu, især i Europa og mest i Tyskland, et økonomisk kollaps. I de sidste par dage er det eksploderet fuldstændig imod regeringens bestræbelser på at indføre drastiske nedskæringer i budgettet. Landmændene, som er blevet

truet med nedskæringer i tilskuddene til deres brændstof, har samlet traktorer over hele Tyskland: De havde 1.300 traktorer i Berlin. De blokerede hele byen. I Sachsen, i Baden-Württemberg og andre steder blokerede de alle motorveje og gader. De har annonceret, at de den 8. januar vil slutte sig til andre fagforeninger, som lokomotivførerne fra jernbanerne, der har annonceret en ubegrænset strejke fra den 8. januar, og slutte sig til mange andre fagforeninger, der protesterer mod lignende nedskæringer. I betragtning af, at det vestlige finanssystem er fuldstændig bankerot, mener jeg, at dette repræsenterer en enorm situation, hvor det kan gå i alle retninger.

Jeg synes, vi skal komme med et konstruktivt forslag om at omstille det militær-industrielle kompleks. Mange vil måske mene, at det er en utopisk idé, men før du hurtigt afviser den, vil jeg gerne have dig til at tænke over det: Fordi militærproduktion er et komplet spild, set fra den fysiske økonomis synspunkt, set fra folkets fælles bedste, er det simpelthen ødelæggelse. Militær produktion er bare det, der fylder lommerne på det militær-industrielle-finansielle kompleks, og de folk på Wall Street, der spekulerer i aktierne i disse firmaer. Som vi vil vise, og som vi har gjort med dette faktaark, kan man vise, at de største militære firmaer i USA, Storbritannien og andre steder er fuldstændig identiske med de største investeringsfirmaer på Wall Street, i City of London og andre spekulationssteder.

Så det skal ændres. Vi er begyndt at lægge planer for, hvordan man kan omstille disse militærindustrielle kapaciteter, for hvis man kan producere jagerfly eller bombefly, der kan transportere atomvåben, eller andre ting – man kan lige så godt producere, efter at have omstillet disse industrielle kapaciteter – kan man producere maglev-tog, hurtige togsystemer, fredelig atomenergi, fjerde generation af sikre atomreaktorer. Man kan producere moduler til rumstationen. Nogle af disse firmaer gør begge dele: De laver både disse

fredelige ting og også de militære ting. Så det, vi foreslår, er at starte en seriøs diskussion om at omstille disse kapaciteter. Det kræver naturligvis et enormt organisatorisk perspektiv, men jeg tror, at det er den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne absolut sikre kurs mod Tredje Verdenskrig. Vi er nødt til at udvikle et alternativ og på den måde forhåbentlig gøre det klart, at en fredelig ændring af retningen bør finde sted.

Så jeg vil stoppe her, for jeg ved, at mange mennesker kan have andre ideer, og vi har naturligvis plads til at diskutere dette. Men jeg mener, at det er et påtrængende krav at ændre de aksiomer, som er grundlaget for den underliggende krise.

Afsluttende bemærkninger

Jeg mener, at ideen om at nedlægge FN absolut ikke bør fastholdes. Jeg mener, at FN, hvor ufuldkomment det end er, lige nu er det eneste organ, der repræsenterer nationernes fællesskab i verden, og i stedet for at afvikle det, vil jeg foreslå, at vi, hvor vi kan, ud af IPC og relaterede kredse, opretter ad hoc-komitéer til at støtte Guterres. For António Guterres, som i lang tid var en meget mild person, er i den seneste periode omkring folkemordet i Gaza blevet meget åbenmundet og har sagt ting, som han havde fuldstændig ret i, og som han blev brutalt angrebet for. Så jeg vil foreslå, at vi, selvom der i sidste ende vil komme en reform af FN, og mange mennesker arbejder på det, men lige nu ville det være absolut ødelæggende at afvikle FN. I stedet bør vi danne ad hoc-komitéer til at støtte Guterres i forbindelse med våbenhvilen i Gaza og lignende forslag. Det ville være mit svar.

Ellers synes jeg, at vi først og fremmest skal gøre det klart, at i juletiden, hvor vigtigt det end er at fremkalde ånden fra juleferien, fra Kristi fødsel, fra det håb, den repræsenterer, og alt det, der følger med julen, så synes jeg ikke, at vi skal blive afpolitiserede. For vi befinder os i den vigtigste

periode, hvor vi stadig har mulighed for at forhindre, at hele udviklingen kommer ud af kontrol. Men det vindue af muligheder eksisterer måske ikke i særlig lang tid. Simpelthen fordi der er en situation i Mellemøsten, som kan komme ud af kontrol når som helst. Der er alle disse internationale skibe, omkring Yemens angreb på nogle af disse internationale skibe, og folk siger nu, at dette truer 20% af verdenshandelen. Det kan udløse en optrapning af situationen. Libanon: super-spændt. Hvis vi kommer i en situation, hvor Iran bliver involveret, og det har været hensigten i nogle kredse i meget lang tid, kan situationen blive optrappet til Tredje Verdenskrig i løbet af meget, meget kortere tid, end folk kan forestille sig.

Så jeg kan kun sige: "Lad være med at nedtrappe. Vær på vagt, og brug juledagene til at tale med så mange mennesker som muligt om det her." På samme måde med situationen i Ukraine: Det er ved at blive fuldstændig desperat. Hvordan vil den ukrainske regering trække yderligere 500.000 soldater ind, når de ikke er der? De er blevet dræbt, de eksisterer ikke. Det bringer os til den situation, som general Kujat – og vi diskuterede dette for flere uger siden – allerede sagde, at NATO er i en position, hvor de enten skal forhandle nu eller gå efter en optrapning. Desværre er det, vi ser, den anden mulighed: at gå efter en optrapning.

Alt dette betyder, at vi ikke befinder os i en lineær udvikling. Det kan føre til pludselige optrapninger, der bringer os ind i forskellige geometrier, som vil være meget sværere at afhjælpe.

På den anden side bliver den økonomiske krise værre. Alt, hvad jeg kan sige, er, at vi er nødt til at få en samlet idé – det er derfor, jeg skrev det i julebudskabet på den måde, jeg gjorde: Der er håb! For det, Bælte & Vej Initiativet og BRIKS-landene gør, er at overvinde kolonialismen. De fleste mennesker i Europa og Amerika ved det ikke, så de siger: "Kineserne gør dårlige ting", eller "Det Globale Syd laver dårlige ting". De gør ikke dårlige ting. Vi bør glæde os over,

at størstedelen af verdens befolkning endelig tager deres skæbne i egne hænder ved at overvinde fattigdom og underudvikling. Det kan ikke være normalt, at 2, 3, 4, 5, 6 milliarder mennesker på planeten skal være sultne hele tiden! Skal være fattige hele tiden! Så at disse lande nu har taget ideer op, som den russiske økonom Sergei Glazyev tilskrev Lyndon LaRouche, min afdøde mand, kan jeg kun sige er mere sandt, end de fleste mennesker har en anelse om, for USA kunne have taget hans ideer på samme måde, og de ville klare sig meget, meget, meget bedre, end I gør i dag.

Så vær ikke bange for, hvad disse lande gør. Se på det med friske øjne, og sig, at vi kan gøre det samme, og vi kan gå sammen, og vi kan skabe en verden, der er til at leve i for alle mennesker på denne planet.

Derfor kan jeg kun sige, lad os prøve at uddanne folk så hurtigt som muligt i, hvad der er de strategiske faktorer, og så tror jeg, at der er en absolut grund til at tro, at vi kan løse det. For hvis 150 lande allerede bevæger sig i retning af et nyt økonomisk system, ja, så er det størstedelen af befolkningen. Og vi i Vesten burde være lidt mere ydmyge og sige, at det måske ikke er en gudgiven situation, at vi, de hvide mennesker, altid skal være dem, der klarer sig godt, og at de mennesker, der ikke er hvide, skal klare sig dårligt. Jeg synes, det er en rigtig god ting, det der sker. Men det kræver nytænkning fra amerikanernes og europæernes side, for der har været for meget eurocentrisme i den måde, folk har anskuet hele denne situation på, og når man først ændrer holdning til det, er der faktisk en masse håb, og der opstår en masse muligheder.

Så mit forslag vil være, at vi holder kontakten hen over julen og forsøger at mobilisere så mange mennesker som muligt omkring jul. Så kan jeg absolut forudsige, at det nye år bliver mere tumultarisk, fordi flere mennesker vil rejse sig og kæmpe for deres rettigheder. Vi er nødt til at give dem de programmatisk ideer, så det hele er fokuseret på præcis, hvor

det skal gå hen.

Gør sværd til plovjern!

Julebudskab af Helga Zepp-LaRouche

af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale formand, 21. december 2023

Ingen vil kunne hævde, at vi er gået i søvne ind i Tredje Verdenskrig, som historikerne sagde om Første Verdenskrig. Krigsråbene i dag er så øredøvende, at de vækker alle ofrene for tidligere krige fra de døde – inklusive Første og Anden Verdenskrig. Mens den civile økonomi kolliderer, infrastrukturen forfalder, og skoler og hospitaler går ned og hjem, hældes der skattepenge i alskens militærudgifter. Pentagons forsvarsbudget for 2024 beløber sig til næsten en billion dollars, mens hele EU-budgettet og alle nationale budgetter i Europa er planlagt til militarisering. Den tyske forsvarsminister Boris Pistorius kræver, at samfundet bliver "krigsklart", og hævder, at vi blot har omkring 5 til 8 år før den store militære konfrontation med Rusland. Amerikanske tænketanke arbejder febrilsk på "krigsspil" til en storkrig mod Kina, som efter deres mening bør finde sted snarere før end senere (1).

Hvordan er vi endt på denne kurs, som kun kan føre os til en tredje verdenskrig, en global atomkrig mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side, og dermed et atomart ragnarok?

Præsident Eisenhower advarede i slutningen af sin

embedsperiode mod den daværende eksplosion af i det militær-industrielle kompleks' (MIK's) magt og sagde: "I regeringsrådene må vi beskytte os mod, at det militær-industrielle kompleks får uberettiget indflydelse, uanset om den er ønsket eller ej. Potentiallet for den katastrofale stigning i fejlplaceret magt eksisterer og vil fortsætte."

Siden da har historien desværre vist, at Eisenhowers anvisninger ikke blev fulgt, og at denne "uberettigede indflydelse" har spredt sig til hele samfundet og reduceret regeringer, kongres og parlamenter til institutioner, der går MIK's ærinde.

Det afgørende vendepunkt indtraf, da Sovjetunionen blev opløst. I stedet for at etablere en ny global fredsorden, som Lyndon LaRouche havde forestillet sig med sit forslag om Den Eurasiske Landbro, der ville have integreret det eurasiske kontinent økonomisk og sikret tætte bånd til Vesten, satsede de neokonservative på angloamerikansk dominans over en unipolær verden. Wolfowitz-doktrinen fra 1971 fastslog, at intet land eller gruppe af lande nogensinde ville få lov til at overgå USA i politisk, økonomisk eller militær magt.

I modsætning til løfterne til Mikhail Gorbatsjov på tidspunktet for den tyske genforening om, at NATO ikke ville udvide sig en "tomme" mod øst, gjorde NATO netop dette: I alt fem NATO-udvidelser, der strakte sig 1.000 km mod øst mod Ruslands grænser, inklusive installationen af potentielt offensive missilforsvarssystemer i dette område, er, hvad der gik forud for den russiske specialoperation den 24. februar 2022 i Ukraine. En Cuba-krise i sneglefart, så at sige.

USA og NATO-landene gik efter politisk kontrol, efter ideen om, at alle lande i verden skulle antage den vestlige neoliberale model, dvs. regimeskift, farvede revolutioner; interventionskrige, hvor mange millioner er døde; militærbaser over hele verden; krigstræning for deres udenlandske allierede; imperial udvidelse af EU og NATO indtil det punkt,

hvor man skaber et globalt NATO som et middel til at inddæmme reelle og potentielle rivaler; sanktioner, der har til formål at gennemføre regimeskift; og endelig anvendelse af dollaren som våben. Alt dette under banneret af den "regelbaserede orden", liberalt demokrati og menneskerettigheder.

Kina satsede derimod på økonomisk udvikling og på at overvinde fattigdommen for 850 millioner af sine egne borgere, i første omgang, og derefter i stigende grad på win-win-samarbejde med nationerne i det Globale Syd gennem det Nye Silkevejs-Initiativ. Takket være dette samarbejde fik disse nationer for første gang chancen for at frigøre sig fra fattigdom og underudvikling, der stammer fra kolonitiden. I dag arbejder 150 lande i det Globale Syd sammen med Kina på tusindvis af Nye Silkevejsprojekter, bygger veje og højhastighedsjernbaner, havne, lufthavne, udviklingskorridorer, industri-parker og meget mere.

I de sidste ti år, siden Kina satte Bælte- og Vej-Initiativet på dagsordenen, har en ubegrænset kulturel optimisme spredt sig blandt nationerne i det Globale Syd, som for længst er blevet den Globale Majoritet, med ideen om, at de snart vil blive fuldt udviklede nationer. De reagerer på dollarens oprustning med af-dollarisering, dvs. ved at handle i deres egne valutaer og i sidste ende planlægge deres egen reservevaluta, ved at uddybe det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og skabe deres egne organisationer, såsom BRIKS Plus, som vil omfatte ti medlemmer pr. 1. januar 2024 og snart adskillige flere.

Konklusion: Forsøget på at reagere på Sovjetunionens opløsning med utopien om en unipolær verdensorden, der holdes sammen af militær magt, har været en monumental fiasko. Det har ført til et strategisk tilbageslag uden fortilfælde.

Derfor er det mest afgørende spørgsmål: Kan vi i Vesten, USA og de europæiske nationer, korrigere vores politiske kurs i tide og vælge samarbejde med det Globale Syd i stedet for

konfrontation? Kina og Rusland har gentagne gange understreget, at BVI og BRIKS-landene er åbne over for samarbejde med Vesten!

Den største vanskelighed ligger i, at en stor del af den økonomiske kapacitet i USA og en voksende del af den i Europa er blevet overtaget af MIK og er så tæt forbundet med de store investeringsfirmaer og kapitalforvaltningsselskaber på Wall Street og i City of London, at en bedre betegnelse er det militær-industrielle-finansielle kompleks (MIFK). Se EIR's artikel om det militær-industrielle-finansielle kompleks her.

Teknisk set ville det være relativt let at omstille disse kapaciteter til civile formål og i stedet for at producere bombefly, kampfly og missiler producere moderne højhastighedstog, ufarlige atomreaktorer af 4. generation og atomfusionsreaktorer samt rumstationer til international rumfart. Med andre ord, al den industrielle kapacitet, der i øjeblikket bruges til at ødelægge faktiske fysiske værdier – hvad kan våbensystemer ellers bruges til? – kunne bruges til produktion af nyttige goder, der fremmer det fælles bedste. I stedet for kampvogne og ammunition kunne de producere skoler og hospitaler og hjælpe vores nationer med at blive velstående økonomier igen!

Den russiske økonom Sergej Glaziev udtrykte det i en nøddeskal i et budskab i anledning af det, der ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, som han desværre ikke nåede at opleve. LaRouche forudså ikke blot med fremsynethed det neoliberale systems krise, men foreslog også løsninger til at overvinde denne krise. De lande, der afviste hans løsninger, er i krise i dag, mens de, der gennemførte hans ideer, blomstrer, skrev Glaziev: "I praktisk talt alle de store lande i verden, der i dag udvikler sig med succes – frem for alt Indien og Kina – er der tilhængere af LaRouche. De har brugt hans tanker og ideer til at skabe deres økonomiske mirakler. Det er principperne om fysisk økonomi, som LaRouche er fortalende for, der i dag ligger til grund for det kinesiske

økonomiske mirakel, og som udgør fundamentet i Indiens økonomiske udviklingspolitik. LaRouches tilhængere i disse lande udøver en frugtbar, meget positiv og konstruktiv indflydelse på udformningen af den økonomiske politik i disse førende nationer i det nye verdensøkonomiske paradigme.”

Det er endnu ikke for sent. Vi er nødt til at erstatte krigsråbene om stadig “flere våben” med en tilbagevenden til diplomatiet og ideen om, at vi kan – og skal – løse alle konflikter gennem forhandling, hvis vi skal undgå at ende i en global atomkrig og en atomvinter, som vil udslette al erindring om menneskehedens eksistens.

Over for grådigheden hos spekulanterne i MIFK, Wall Street og City of London, som regner med nye krige for at få de høje profitrater, som MIFK har brug for, for at skatteydernes penge kan blive ved med at strømme ind, må vi prioritere befolkningens eksistentielle interesser. Landmændenes, de små og mellemstore virksomheders, lokomotivførernes, bagernes osv. interesser.

Sværd til plovjern!

Vi er mange, de er få!

For samarbejde med nationerne i det Globale Syd!

(1) Foreign Affairs, “The Big One: Preparing for a Long War With China.”

Schiller Instituttets webcast den 20. december 2023 med

Helga Zepp-LaRouche: Virkeligheden er stærkere end ideologi; Stop krigsførelse, opbyg den fysiske økonomi

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 20. december 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 20. december 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, siden vi talte sammen sidst, er der sket så meget, så der er meget at tale om: Lad os starte med Netanyahus fortsatte angreb på Gaza. FN's Sikkerhedsråd overvejer en ny resolution i dag. Der ser ud til at være en ekstraordinær diplomatisk indsats for at forsøge at forhindre USA i at nedlægge veto mod den. Det kan komme til afstemning i dag. Jeg vil gerne vide, hvad din vurdering er af det skift, der er sket internationalt, og som har isoleret USA og lagt pres på Biden, selvom han fortsat holder fast i sin støtte til Netanyahu. Hvad er din vurdering af, hvad der foregår?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at de forfærdelige nyheder om, at der hver dag bliver dræbt og slået ihjel i Gaza, går ud til hele verden. Andre tv-stationer end de vestlige, som Al Jazeera og mange andre, rapporterer meget detaljeret, og de forskellige rapporter fra FN-embedsmænd og andre internationale hjælpeorganisationer beskriver den helt forfærdelige situation, hvor mere end 1 million palæstinensere stort set er efterladt uden mad, uden elektricitet, uden andet

brændstof, uden husly; vinteren er ved at sætte ind, det regner. Folk har kun deres sommertøj. Så får de at vide, at de skal tage sydpå: Så bliver den by, hvor alle samles, Khan Yunis, bombarderet. Så rædselshistorierne er så utrolige, at det ryster hele verdens samvittighed, og man kan sige, at det faktisk, at de vestlige regeringer stadig ser igennem fingre med det, stadig gør det muligt, i særdeleshed naturligvis USA. Det spreder sig over hele verden, at der er ét land, der kan stoppe det – og det er USA. Hvis USA simpelthen ville stoppe leveringen af våben til Israel og anden økonomisk støtte, ville det stoppe øjeblikkeligt, fordi Israel absolut ikke ville have kapacitet til at fortsætte dette.

Så dette er ved at blive et stort, stort spørgsmål, både internationalt, hvor mange lande har vendt sig og har skiftet holdning til sagen, men også internt i USA. Og jeg er så glad for, at der er nogle amerikanere, der har modet til at stå op, som den seneste, hvor mere end 1.000 topakademikere fra New England har underskrevet en appel, et brev til kongressen, hvor de beskriver, hvilke foranstaltninger der skal træffes, øjeblikkelig våbenhvile, øjeblikkelig humanitær hjælp, men også indsættelse af FN's fredsbevarende tropper, og selvfølgelig skal en mere generel løsning sættes på dagsordenen. Og jeg kan kun sige, at vi gerne vil have alle i hele verden til at slutte sig til det kor og deltage i mobiliseringen for en øjeblikkelig våbenhvile, fordi alt andet er at se gennem fingre med det – og denne appel fra disse tusind akademikere siger dybest set, at der skal være en undersøgelse af alle forbrydelser begået siden den 7. oktober og frem til den dag, hvor konflikten bliver løst. Det betyder, at hver eneste dag, hvor disse krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden bliver begået, skal undersøges. Så folk ophober en hel del skyld der. Men jeg tror, at det vigtigste er våbenhvilen, for myrderierne er nødt til at stoppe.

SCHLANGER: Lad os holde os til situationen i Sydvestasien med

et par spørgsmål mere. Vi har et fra Louise, som refererer til den israelske nedskydning af israelske gidsler, der forsøgte at flygte fra Hamas, og som bar et hvidt flag. Og så IDF's snigskytter, der skød ind i en katolsk kirke i Gaza og dræbte to kvinder og sårede syv. Hun spørger sarkastisk: "Er det et svar fra Netanyahu på Bidens opfordring til mere præcis måludpegning?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg synes, det er meget kynisk. Det er klart, at tropper, herunder IDF-tropper, gør, hvad de er trænet til, og hvis de ikke er blevet trænet til muligheden for, at gidsler eller andre mennesker overgiver sig med et hvidt flag og afdækket overkrop, så man kan se, at der ikke er sprængstoffer på kroppen, så er de ikke blevet trænet til det. Så jeg tror, at den første reaktion med at skyde gidslerne bare var en refleks. Man har et lignende fænomen i USA, hvor politiet har været militariseret i så lang tid, at disse utrolige hændelser sker hele tiden, hvilket er resultatet af en generel tankegang.

Og lad mig lige indskyde noget her: Fordi vi kan diskutere, og vi skal diskutere denne konkrete situation, og også Ukraine og omkring 100 andre igangværende militære konflikter rundt om i verden, men jeg tror, der er et meget mere grundlæggende spørgsmål, som vi har til hensigt at tage fat på i den næste periode på en massiv måde: Og det er, at der lige nu sker en militarisering af den amerikanske økonomi, af den europæiske økonomi, hvor det såkaldte militær-industrielle kompleks, som burde hedde "militær-industrielle-finansielle kompleks", fordi det er vævet sammen med de store investeringsselskaber på Wall Street, er det, der driver krigen! I øjeblikket har vi, især siden 11. september, den ene krig efter den anden, altid under påskud af, at det viser sig at være fup eller løgn, men det er et faktum, at dette militærindustrielle kompleks har brug for disse krige for hele tiden at kunne tjene penge. Og det er vejen til katastrofe: For i Tyskland sagde forsvarsminister Boris Pistorius for eksempel: "Tyskland er nødt til at gøre

sig klar til krig.” Derefter gav han et andet interview, hvor han sagde, at Vesten har omkring fem eller otte år maksimalt, før konfrontationen med Rusland er på dagsordenen. I USA laver tænketanke og andre militære institutioner krigsspil med henblik på den krig, der helt sikkert vil komme med Kina.

Så alt dette er en vej til Tredje Verdenskrig mellem NATO, USA og de andre store atommagter Rusland og Kina. Og det vil ske, hvis vi ikke afsporer denne maskine. Så vi vil slutte os til mange andre kræfter, men tage føringen i bestræbelserne på at omstille det militærindustrielle kompleks, for alt, hvad disse mennesker producerer, er affald! Det er et komplet spild set fra den fysiske økonomis synspunkt. Og hvis man bruger 1 billion dollars på det amerikanske forsvarsbudget om året, næsten nu, er det penge, der mangler i skoler, på hospitaler og i andre presserende behov. Og vi er virkelig ved at nå et punkt, hvor dette er slutfasen af hele det neoliberale, imperiale, neokoloniale system, hvor militariseringen er den sidste fase. Så hvis vi vil afbryde det, før det fører til Tredje Verdenskrig, er vi nødt til at have en kampagne, hvor vi viser nøjagtigt – og vi vil udgive foldere og faktaark, hvor vi viser nøjagtigt så mange B52-bombefly, hvor mange hospitaler man kan købe for det; så meget ammunition, hvor mange skoler og hospitaler man kan bygge for det.

Og jeg beder jer alle om, fra og med denne juletid, at downloade det faktaark, vi vil offentliggøre på vores hjemmeside, og den folder, der vil udkomme i løbet af den næste dag eller to, og lad os lave en kampagne, hvor dette spild af fysisk økonomi skal stoppe, og det skal reduceres, og vi skal have en helt anden tilgang, som vi har skitseret mange gange, med ideen om en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur. Men denne ødelæggelse og spild af fysiske aktiver i form af militær produktion skal stoppe.

Så det er et meget større problem. Det fjerner naturligvis ikke den umiddelbare nødvendighed af situationen i Gaza, men vi er også nødt til at tage fat på dette større billede, for

ellers vil vi få endnu en krig efter denne.

SCHLANGER: Og der vil komme en artikel om dette i næste nummer af {Executive Intelligence Review}, som vil give nogle af detaljerne om det, vi lige har beskrevet.

Med hensyn til faren for en krig, der spreder sig, er en af de ting, forsvarsminister Lloyd Austin insisterede på, da han var i Mellempøsten for et par dage siden, en pagt mellem nationer, en gruppe på mindst ti nationer, for at stoppe houthierne i at forstyrre transporterne i Det Røde Hav. Vi har et spørgsmål fra en person om faren for en krig, der spreder sig: "Tror du, at USA vil bruge houthiernes angreb fra Yemen på skibsfarten som en undskyldning for at angribe Iran?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at krigen mod Iran har været planlagt i meget lang tid, og jeg tror, det er meget farligt, for der er praktisk talt fare for en absolut, akut udvidelse af denne krig, både houthiernes angreb på disse skibe, men også situationen i Libanon, hvor angrebene og frem og tilbage i Libanon allerede er eskaleret på trods af den forfærdelige økonomiske situation i landet. Så ja, svaret er bestemt, absolut ja, vi står på randen af en optrapning af en krig, som vil involvere Iran. Og jeg har sagt mange gange, at når man først går den vej, er der ingen grænser, og det kan involvere det samlede billede meget, meget hurtigt.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Roderick i Storbritannien, som påpeger, at "Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyy blev afvist i Washington i sidste uge, og derefter blev han forpurret af Orbán med en anmodning om penge fra EU. Men Zelenskyy insisterer stadig på, at Ukraine kan vinde og kun vil forhandle med Rusland på hans betingelser. Kan ingen fortælle ham, at han befinder sig i en fantasiverden, og at han er nødt til at forhandle, mens der stadig er et Ukraine?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, at selv medlemmer af hans egen regering og militær er begyndt at fortælle ham det.

Jeg tror, at fortsættelsen af krigen i Ukraine lige nu, hvor Zelenskyj tilsyneladende har bedt om, at yderligere 500.000 mænd bliver indkaldt til hæren; jeg tror, at gennemsnitsalderen i AFU er steget fra 30 til 44 år, og nu bliver folk, der allerede får deres pension, indkaldt. Jeg vil sige, det er en fuldstændig slagtning og nedkæmpelse af hele landet. Og jo før det stopper, og der kommer forhandlinger i gang, jo bedre, ikke mindst for ukrainerne selv.

Nu synes jeg virkelig, at situationen er sådan, at vi er nødt til at have en seriøs diskussion: Hvordan kommer vi ud af det her? Og eftersom vi i meget lang tid har fremmet ideen om denne nye sikkerhedsarkitektur, synes jeg, det er meget vigtigt, at vi havde den første konference, der diskuterede det; den kom fra en gruppe professorer fra Nicaragua og nogle andre caribiske og latinamerikanske lande. Vi havde en todages konference den 9.-10. december, som for størstedelens vedkommende er oversat fra spansk og til andre sprog. Jeg vil opfordre folk til at begynde at tænke over, hvordan vi kan samle grupper af universiteter, tænketanke eller endda organisationer, der repræsenterer forskellige lande – hvordan vi kan skabe en diskussion, hvor folk diskuterer, hvordan vi kommer ud af konflikterne. Og jeg er helt sikker på, at verden er i så stort et kaos, at det kun fungerer, hvis man retter op på systemet som helhed, hvilket betyder, at man er nødt til at have en Westfalsk Fred-tilgang, hvilket betyder, at man har oprettet en orden, der tager hensyn til sikkerheds- og udviklingsarkitekturinteresserne for hvert enkelt land på planeten, ellers fungerer det ikke. Men det skal forberedes: Forhandlingerne om freden i Westfalen tog fire år, men de resulterede i international lov – for det var resultatet af disse forhandlinger – og international lov, som derefter blev udtrykt i for eksempel FN-pagten og lignende principper – jeg tror, at det er mere presserende end alt andet.

SCHLANGER: Helga, du nævnte konferencen fra Nicaragua, som var designet til at diskutere de grundlæggende principper, som du

fremlagde i et papir til den nye internationale strategiske og udviklingsmæssige arkitektur, og folk kan downloade dine ti grundlæggende principper fra Schiller Instituttets hjemmeside. Det er et godt sted at starte diskussionen.

Nu har vi fået et spørgsmål fra en person i Algeriet, som har underskrevet det "Ven af BRIKS". Og han henviser til den indiske udenrigsminister S. Jaishankars kommende rejse til Moskva for at diskutere udvidelsen af den indisk-russiske handelsaftale, brug af nationale valutaer, transportforbindelser og så videre. Og han sagde: "Betyder det, at Biden-Blinken-NATO's charmeoffensiv over for Indien, for at trække dem væk fra BRIKS, er slået fejl?"

ZEPP-LAROUCHE: Det vil jeg håbe! Indien har i den seneste tid virkelig sendt meget blandede signaler. På den ene side er de en del af BRIKS. Der har været en enorm indsats fra især USA's side for at trække dem ind i "Quad", i andre Stillehavsarrangementer. Men først og fremmest tror jeg, at premierminister Modi vil forfølge en traditionel politik for den alliancefri bevægelse, med andre ord vil de ikke lade sig fange i arrangementer, som i den truende konfrontation ville placere Indien på de såkaldte "demokratiers" side, selv om der var en enorm indsats fra disse "demokratier" – som ikke er så demokratiske i disse dage – for at trække dem ind i den lejr. Jeg tror også, at det langvarige, dybe venskab mellem først Sovjetunionen og siden Den Russiske Føderation og Indien vil sejre. Jaishankar er en ekstremt erfaren diplomat, og jeg synes, at de første tegn på hans besøg ser meget lovende ud.

Så i betragtning af, at Rusland bliver formand for BRIKS fra 1. januar, er der dog en meget intens intern debat i Rusland lige nu om, hvad man skal få ud af det årelange BRIKS-formandskab, men jeg er helt sikker på, at det momentum, der er omkring det, som præsident Putin har åbnet op for i forbindelse med det årlige Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, og som viser Sibiriens enorme potentiale. Jeg mener, husk på, at Rusland er det største land i verden: Det

har enorme råstoffer, som ikke er udviklet. Alle grundstofferne i Mendelejevs periodiske system findes i Ruslands råstoffer. Mange af dem skal udvikles, og de vil repræsentere en enorm rigdom, som vil være til gavn for hele menneskeheden.

Det er i øvrigt en af grundene til, at denne organisation, som Jamestown Foundation i USA står bag, "Free Nations of Post-Russia Forum", ønsker at opdele Rusland i 40 forskellige enheder, og det er Ruslands råstofrigdom, som mange mennesker i Vesten er ude efter, fordi de ikke ønsker, at Rusland skal være en suveræn magt, der kontrollerer sine egne ressourcer. Det tror jeg, Rusland er meget bevidst om. Jeg tror, at med det, Putin har sat i gang, bliver det meget attraktivt for de andre BRIKS-lande; som man kunne se på Vladivostok-konferencen den 10.-13. september 2023 i år, var der tusindvis af deltagere og talere, en fantastisk begivenhed, og det er helt naturligt, at BRIKS og BRIKS-Plus vil blive – endnu mere end de er lige nu – motoren i verdensøkonomien. Og som jeg har sagt mange gange, bør Vesten opgive sin arrogance og forsøg på at inddæmme det, for det kan de ikke – i hvert fald ikke fredeligt – og de bør slutte sig til det! Der er ingen grund til, at europæiske nationer og selv USA ikke kan sige: "Vi vil samarbejde med BRIKS-Plus på grundlag af lighed, suverænitet," de fem principper for fredelig sameksistens, FN-pagten, og så kunne verden meget hurtigt gå i en fredelig retning.

Jeg mener, at diskussionen om denne mulighed, som et alternativ til den nuværende konfrontation, er det, der bør finde sted så mange steder som muligt. Og i betragtning af, at USA nu går ind i valgåret, hvor Bidens popularitet i meningsmålingerne er virkelig lav; alternative kandidater er ikke rigtig synlige; jeg mener, Trump er der naturligvis, og de skubber på nogle andre. Men jeg tror også, at der er et enormt vakuum for uafhængige kandidater: Først og fremmest vores egen Diane Sare, som kører en meget succesfuld anden kampagne for det amerikanske senat i staten New York; hun har

bevist i sin første kampagne i 2022 mod Chuck Schumer, at hun kan samle kræfterne, og der er lige nu en diskussion om en hel liste af uafhængige kandidater, der arbejder sammen som et alternativ til topartisystemet (som i virkeligheden er et parti, som alle ved).

Så jeg tror, at situationen er meget i bevægelse, og forhåbentlig vil de kræfter i USA, der står for det rigtige Amerika, få en chance for at komme frem. Og det mener jeg faktisk {er} det vigtigste: For hvis USA ville stille sig på flertallet af menneskeheden side, kunne alle problemer løses. Hvis de beslutter sig for at forsøge at inddæmme flertallet af menneskeheden, vil det hele blive meget sværere eller mislykkes.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en af vores faste seere, Dalia, som starter med at takke for de gode diskussioner og den store visdom. Og så rejser hun sin bekymring. Hun siger: "Vi ved, at målet for denne nye verdensorden," med henvisning til det udvidede militær-industrielle kompleks, "er at underlægge alle regeringer én verdensregering." Og hun rejser et spørgsmål, som mange mennesker har, hovedsageligt på grund af dækningen i de såkaldte alternative medier. Hun spørger: "Kan det kinesiske Bælte & Vej-projekt være en del af bevægelsen mod denne verden uden suverænitet? Eller er der en anden mulighed for det?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, der er nogen fare for det, fordi den kinesiske model for Bælte & Vej Initiativet, og også organisationerne i nærheden af det – BRIKS-Plus, SCO, ASEAN, andre organisationer, der repræsenterer landene i det Globale Syd – de har haft det så meget med kolonialisme, med imperialisme, at jeg ærligt talt tror, der ikke er nogen måde at gå tilbage til et system, der ville være en ny model for imperialisme i nye klæder. Fordi jeg mener, at princippet om hvert enkelt lands suverænitet er blevet anerkendt som værende den absolutte forudsætning – undskyld mig, jeg er nødt til at stoppe et øjeblik. Jeg er stadig lidt sløj.

SCHLANGER: Okay, få vejret et øjeblik. Vi er glade for, at du besluttede at komme her i dag!

Jeg har et par spørgsmål om Europa, og så kan vi slutte af med det. Det første drejer sig om problemerne med EU, den manglende aftale om Ukraine, problemerne med stabilitetspagten, den mulighed, som Atlantic Council taler om, EU's skrøbelige natur. Hvad er dine tanker om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at Den Europæiske Union mangler én ting, og det er sammenhold. De repræsenterer heller ikke Europa, fordi de repræsenterer et overnationalt bureaukrati, som i høj grad handler imod deres medlemmers interesser. Så EU er ikke i god form, og det er sandsynligvis gode nyheder for verden. For EU er gennem længere tid degenereret til blot at være et agentur, der udfører ordrer fra Washington og London.

De har mistet al uafhængighed og suverænitet for deres egne medlemmer, og derfor, hvis folk som Ungarns premierminister Orbán, som virkelig er en torn i øjet på Bruxelles-bureaukratiet, har demonstreret ret effektivt, at han kan repræsentere Ungarns interesser på trods af bestræbelserne på at undertrykke ham. Jeg synes, det er helt forkert at karakterisere ham som en "Putin-agent". Jeg tror, han repræsenterer, hvad han mener, er sit lands interesser, nemlig Ungarns. Og der er nu flere andre medlemslande, der udtrykker lignende følelser, især for eksempel Slovakiet, hvor den nye og gamle premierminister Robert Fico bevæger sig i en lignende retning.

Men hvis man ser nærmere på det, er der heller ingen enhed! Der er ingen enhed mellem Tyskland og Frankrig. Der er ingen aftale mellem Frankrig og Italien, for eksempel. Spanien har en ret uafhængig politik.

Og Europa er i en dyb, dyb krise, fordi vi lige nu oplever et fuldstændigt frit fald i økonomien. Tyskland er ved at kollapse: Der er en koalitionsregering, som af mange mennesker, som jeg er helt enig med, karakteriseres som den

værste regering, der har eksisteret i Tyskland siden 1945. Og den kan falde fra hinanden hurtigere, end folk tror, fordi de på så mange punkter har fuldstændig modstridende holdninger, at den eneste lim, der holder dem sammen, er perspektivet om, at der ikke er noget reelt alternativ, fordi oppositionspartiet CDU i sin nuværende struktur ikke har andre holdninger end koalitionsregeringen. Og da de ikke kan danne en regering alene, fordi de kun har lige så mange stemmer som koalitionen – nemlig 32 % – nægter de at indgå i en koalition med AfD; at indgå i en stor koalition med SPD ville være mere af det samme. Så jeg tror desværre, at i betragtning af, at der ikke kun er valg til Europa-Parlamentet næste år, men også valg i flere af de tyske delstater, så tror jeg, at vi kommer til at opleve stor uro, og jeg kan forestille mig, at landskabet i Tyskland vil ændre sig meget, ligesom det er ved at ændre sig i mange andre europæiske lande.

Mange af disse højrefløjspartier har ikke nogen løsning på migrantsspørgsmålet, for de vil bare gøre, som USA gør ved den mexicanske grænse og bygge mure, men det virker ikke at bygge en mur rundt om Europa. Og deres holdning til det Globale Syd er i det mindste ekstrem underudvikling, for at sige det meget mildt.

Så jeg tror, at det, vi gør med vores forskellige organisationer, BüSo (Civil Rights Solidarity) i Tyskland, Solidarité et Progrès i Frankrig, lignende organisationer, vi har i Danmark, i Sverige, i Italien, jeg regner med dem, fordi vi simpelthen er idéfabrikken, og det er det, der vil være afgørende i den kommende kamp.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra en af vores tyske seere, der henviser til landmændenes traktorprotest, der netop fandt sted i Berlin i går. Et af deres skilte lød: "Vores juleønske: En ny regering." Og seeren spørger: "Hvordan kan vi få jer ind i den tyske regering?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er en rigtig god idé! Jeg vil gerne have,

at du rent faktisk kontakter os. Vi planlægger en masse i den næste periode, startende med Berlin, hvor forfatningsdomstolen nu igen, for anden gang, har besluttet, at dele af valget i Berlin skal gå om, så vi vil være en stemme i det. Vi vil deltage i nogle andre delstatsvalg. Og jeg håber faktisk, at der er mange mennesker, der er enige i, at vi har brug for den slags program, som vi har foreslået, nemlig at Tyskland kun har én chance for at komme ud af denne krise og komme væk fra den totale kontrol med at være en koloni i USA's og briternes anglosfære, hvor det tyske folks interesser bliver {fuldstændigt ignoreret} og faktisk modarbejdet: Den eneste chance, Tyskland har, er at have en positiv holdning og samarbejde med BRIKS-Plus, med landene i den Globale Majoritet, og der tror jeg, at alt er muligt. Jeg ved, at hvis der var en tysk regering, der helhjertet ville sige: "Vi er klar til at samarbejde om udviklingsprogrammer for Afrika, Mellemøsten, Asien og Latinamerika, så ville de blive budt velkommen. For selv om det er svært at forestille sig, så har Tyskland stadig et positivt ry i store dele af det Globale Syd! For jeg tror, at folk i Afrika, Latinamerika og Asien nu er ved at forstå det, men mange har stadig et billede af Tyskland, som om det er Schillers, Beethovens og den klassiske musiks land, og at "Made in Germany" er et tegn på kvalitet, ekspertise, fortræffelighed og pålidelighed.

Så hvis der udvikler sig en kraft omkring den såkaldte Mittelstand, omkring industrifolk, omkring landmænd – du ser lige nu folk med 1300 traktorer i Berlin, det er en styrke – så er det den slags kraft, der kan vende Tyskland. Men der er brug for et programmatisk perspektiv, for ellers er der fare for, at det bare eksploderer i raseri. Så jeg hilser dine tanker velkommen, og tag kontakt, så lægger vi planer.

SCHLANGER: Nuvel, Helga, for at afslutte vores diskussion har vi en bemærkning fra en fast seer, som jeg tror taler på vegne af mange mennesker. Det er Diana, og hun siger: "Tak, Helga. Jeg elsker at lytte til din visdom og dine løsningsfokuserede

svar. Jeg ønsker dig en rigtig glædelig jul og et godt helbred gennem hele julen og ind i det nye år.” Og jeg tror, at det er mange menneskers ønske. Så tak, fordi du var med i dag, og vi ses igen i den nærmeste fremtid!

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ønsker jer alle en glædelig jul og et godt nytår!

Transnational Foundations udtalelse om folkemordet i Gaza

Nedenstående er oversat af Schiller Institutttet.

**Transnational Foundation for Freds- og Fremtidsforsknings
(TFF) udtalelse om folkedrabet i Gaza.**

TFF-associerede

Lund, Sverige – 17. december 2023

[Linket til udtalelse på TFF's hjemmeside.](#)

Mens den brutale nedslagtning i Gaza udfolder sig i stadig mere forfærdende omfang, føler vi, som en erfaren forskningsfond for fredelig konfliktløsning og fredsskabelse siden 1986, trang til at bidrage med vores analytiske pointer, synspunkter og konstruktive ideer til konfliktløsning.

TFF ønsker desuden at stå frem med denne erklæring, så historikerne, når de ser tilbage på denne moralske katastrofe, kan se, hvem der stod sammen med hvem, og hvem der opfordrede til fred i stedet for det igangværende folkemord.

Drabene må stoppe, og vi opfordrer sammen med FN og utallige andre til en øjeblikkelig og betingelsesløs våbenhvile.

Hamas' forfærdelige angreb den 7. oktober 2023, hvor over 1100 mennesker blev dræbt, kan ikke forsvares. Der er ingen undskyldning for drab på helt uskyldige mennesker. Selvom der er en smertefuld historie med 75 års brutal besættelse og apartheidregime mod det palæstinensiske folk, er der ingen retfærdiggørelse for en sådan meningsløs voldshandling.

Men Israels reaktion kan på ingen måde ses som udøvelse af retten til selvforsvar. Det er en massakre på civile, hovedsageligt kvinder og børn, helt ude af proportioner, udført af militæret i den mest totalitære og racistiske regering, Israel nogensinde har haft, siden det blev etableret. Det er en morderisk hævn uden fortilfælde. Det er folkedrab.

På trods af den stærkeste fordømmelse fra FN, på trods af generalsekretærens hidtil usete opfordringer, fortsætter Israel med sin systematiske, højteknologiske nedslagtning, og de vestlige regeringer forholder sig tavse eller erklærer, som Tyskland, deres "urokkelige støtte til Israel". EU's ledere erklærede straks, at "Europa" "står sammen med Israel." USA stemte imod en våbenhvile.

Det er hjerteskræende og smertefuldt ud over alle grænser at hjælpeløst se denne massakre udfolde sig.

Efter to måneder er dette fakta:

> 7.900 børn bombet sønder og sammen, hundredvis af dem fanget under murbrokkerne, tusindvis af børn lemlæstet, en hel ung generation traumatiseret på livstid.

> 17.500 døde. Grædende læger på fuldstændigt dysfunktionelle hospitaler, der opererer uden bedøvelse.

> Titusindvis af menneskers hjem i ruiner, 24 ud af 36

hospitaller, skoler, moskeer, biblioteker, det smukke universitet i Gaza – ødelagt, jævnet med jorden.

> 1,9 millioner ud af 2,2 millioner mennesker tvunget ud af deres hjem og ud på gaden, bevidst udsultet for mad, vand og lægehjælp, fanget under tiltagende bombardementer uden nogen mulighed for at flygte – det er en krigsforbrydelse af uhyrlige proportioner.

> Mere end 100 FN-medarbejdere og over 60 journalister og mediefolk er blevet dræbt, 54 af dem palæstinensere.

Men selvom store dele af Israel og mange af de vestlige regeringer synes at være forblændet af tanken om jødernes og Israels evige offerrolle, kan det ikke bruges som en lige så evig undskyldning for enhver grusomhed. Heldigvis viser hundredtusinder af jøder i og uden for Israel i utvetydige vendinger, at dette ikke foregår på deres vegne.

Hundredvis af jøder med kippaer fyldte New York Central Station allerede tre uger efter begyndelsen af den tvungne udvandring af 1 million palæstinensere og den efterfølgende nedslagtning og blokerede hele stationen i timevis, alle i sorte t-shirts med store bogstaver "Denne jøde er for øjeblikkelig våbenhvile". Og de bliver ved med at protestere.

35 jødisk-palæstinensiske organisationer i Israel opfordrer til en betingelsesløs våbenhvile, og International Jewish Voice for Peace hæver sine stemmer overalt i verden.

Hundredvis af rabbinere over hele verden, også i Israel, har fordømt de uhørte drab og opfordrer til en øjeblikkelig våbenhvile.

Det er ikke meget, man læser om det i de vestlige massemedier, og heller ikke om de millioner af andre mennesker verden over, som viser deres solidaritet med det palæstinensiske folk.

Amnesty International fordømte Israel i utvetydige vendinger,

og Sikkerhedsrådet opfordrede næsten enstemmigt til en øjeblikkelig våbenhvile – hvilket kun USA skamfuldt nedlagde veto imod.

WHO kritiserede Israel og opfordrede til en øjeblikkelig våbenhvile.

I mellemtiden siger premierminister Netanyahu gentagne gange, at han ikke vil lade sig rokke: “krigen mod Hamas” (de vestlige mediers vildledende fortælling om folkemordet) vil fortsætte. Palæstina eksisterede ikke på det kort over det nye Mellemøsten, som han viste i FN.

Den israelske regering bør med alle til rådighed stående midler isoleres, indtil den stopper folkemordet. Dens politiske og militære ledere skal stilles til ansvar for de forfærdelige forbrydelser mod menneskeheden og bringes for retten. Det, der er på spil, er styrken af international lov, flere konventioner og FN’s charter.

Alle lande, der har leveret og fortsat leverer de militære midler, der muliggør denne umoralske, ulovlige og barbariske politik, skal ses som medskyldige og ligeledes stilles til ansvar. Uden den fortsatte militære og politiske støtte fra USA og de vestlige stater, især Tyskland – som har tidoblet sine våbenleverancer siden den 23. oktober – ville denne forfærdelige krig og ulovlige besættelse snart være ophørt.

Der er ingen tvivl om, at dette vil give bagslag for Israel og Vesten.

Hele verden ser med rædsel og afsky på de vestlige staters nedslagning og samarbejde. De “førende nationers” arrogance og deres påstand om at handle i demokratiets, frihedens og menneskerettighedernes navn – såvel som deres “regelbaserede internationale orden” – er hurtigt ved at falde fra hinanden.

Hvordan kan vi bevæge os i retning af langsigtet fred?

– Vi tror stadig på, at jøder og palæstinensere kan leve sammen – og det gør mange af dem også selv. Selv under chokerende forhold insisterer folk og organisationer på begge sider stadig på, at deres liv er uløseligt forbundet, og at fredelig sameksistens er mulig.

Det vil være en lang og smertefuld vej at få dette til at ske – og det vil kun være muligt med lige rettigheder for alle.

Og det vil kræve et enormt pres udefra og en ikke-voldelig revolution indefra at ændre Israel til et retfærdigt, menneskerettigheds- og lovrespekterende sandt demokrati.

– Vi er nødt til at se på hele Mellemøsten som en region – vi har brug for dens tætte netværk af økonomiske, kulturelle og politiske bånd til at oprette en konfliktløsningsmekanisme for hele regionen i stil med OSCE. På den måde kan alle parter over flere år føre en dialog om noget, de kan leve med på lang sigt.

Der er mange mulige elementer – bind fred sammen med økonomiske og politiske mekanismer og relationer; tænk på kantoner og autonomier; tænk på gensidigt fordelagtig/samarbejdende brug af territorier; tænk på relationerne mellem det hele og resten af verden, herunder det Globale Syd. Bind det sammen med Kinas Bælte- og Vej-initiativ, BRI.

Krigsførelse kræver hverken intellekt eller kreativitet; fredsskabelse kræver begge dele.

– Volden må ophøre, hvis vi skal bevæge os i retning af en sådan civiliseret proces. Vi har brug for en øjeblikkelig våbenhvile.

Ideelt set har vi brug for en omfattende FN-mission til at afvæbne Israel og Hamas i en sådan grad, at ingen af dem kan genstarte en krig. Herefter skal alle de gode kræfter rundt om i verden, statslige, men i endnu højere grad ikke-statslige,

hjælpe med at mægle, rådgive og føre dialog om alle detaljer: Hvad frygter de mange parter, og hvad ønsker de?

Og så – til sidst, efter år med en sådan fredsskabende proces – ville parterne komme til et endeligt forhandlingsbord og derefter underskrive en aftale om fredelig sameksistens med alle dens civile og militære modaliteter.

– Konfliktløsning betyder at løse problemer, der står mellem parterne. Det kan ikke lykkes ved hjælp af vold, ved at se tilbage på fortiden eller ved at give igen for det, der blev gjort i går.

Det er i stedet ét stort, komplekst og langt fredsværksted, hvor bedre fremtider/visioner/scenarier bringes på banen, evalueres og sorteres – og ender med at kombinere de bedste elementer i et omfattende fremtidigt arrangement.

Man kan ikke ændre fortiden, men man kan ændre fremtiden. Og – nej – alle bliver ikke lykkelige, men alle kan være tilfredse med noget – og se en bedre fremtid for deres børn.

Og det er også her, sandheds- og forsoningskommissioner kommer ind i billedet – den healing og tilgivelse, der findes i alle religioner.

Fred er stadig mulig.

Der er et bilag om begrebet folkemordet nedenunder underskrifterne.

Signed by TFF Associates:

Christina Spännar – PhD in sociology, founder, Sweden.

Jan Oberg – PhD in sociology, founder and director, Sweden.

Annette Schiffmann – Veteran peace activist & organiser of numerous international conferences on alternatives to war and violence: Iraq, Death Penalty, Israel/Palestine, Mumia Abu-

Jamal, Heidelberg, Germany.

David Swanson – Co-Founder, Executive Director, and a Board Member of World Beyond War, author, activist, journalist, and radio host, the United States.

Liu Jian – Co-founder of Ichi Foundation, Beijing, China.

Erni Friholt – Secretary, the Orust Peace Movement, Orust, Sweden.

Claus Kold – PhD, senior researcher, director of TurningPoints, Denmark.

Biljana Vanskovska – Professor, Head of the Global Changes Center, Ss. Cyril and Methodius University, Skopje, Macedonia.

Farhang Jahanpour – Retired professor and Editor for Middle East and North Africa at BBC Monitoring, England.

Radmila Nakarada – Professor, Faculty of Political Science, University of Belgrade, Distinguished Fellow, New South Institute, Johannesburg, Belgrade, Serbia.

Ola Friholt – Chairman, the Orust Peace Movement, Orust, Sweden.

Richard Falk – Professor Emeritus, Princeton University, public intellectual and former UN Rapporteur for the Occupied Territories, US/Turkey.

Elaheh Pooyandeh – MA in peace studies, peace educator and mediator, Tehran, Iran.

Ina Curic – Sociologist, M.A. in Gender Studies as well as Peace and Conflict Studies; former TFF project coordinator in Burundi, creator of Imagine Creatively story-telling for peace, Romania.

David Loy – Retired professor of Buddhist and comparative philosophy, writer, and Zen teacher in the Sanbo Zen tradition

of Japanese Zen Buddhism.

Chantal Mutamuriza – Former TFF project coordinator in Burundi, human rights advocate and humanitarian worker, Switzerland and Ethiopia.

Chaiwat Satha-Anand – Professor emeritus, Faculty of Political Science, Thammasat University and prolific writer on Islam and nonviolence, Bangkok, Thailand.

Brajna Greenhalgh – PhD Researcher; MSc in psychology, licensed counsellor, Bangor University, Wales.

Mairead Maguire – Nobel peace laureate, co-founder of Peace People, Northern Ireland, Kilcief County Down.

Gareth Porter – historian, independent investigative journalist, author and policy analyst specializing in U.S. national security issues, the United States.

Shastri Ramachandaran – Independent Journalist, editor, writer, publication & media consultant, New Delhi, India.

Peter Peverelli – Retired professor, School of Business and Economics, Vrije Universiteit, Amsterdam and lifelong expert on China, The Netherlands.

Neelakanta Radhakrishnan – Dr., The Gandhi Peace Mission, India; former Director of Gandhi Darshan and International Centre of Gandhian Studies in New Delhi, India.

Jorgen Johansen – Editor at Irene Publishing, independent peace researcher and writer, Sweden.

Majken Sorensen – Associate Professor of Social Science at Østfold University College and Karlstad University, Sweden.

Jake Lynch – Associate Professor in the Department of Peace and Conflict Studies at the University of Sydney, Australia. He also writes, reports and broadcasts regularly as a

journalist working in peace journalism, as well as making documentary films.

Fredrik S. Heffermehl – Lawyer (Oslo and NYU) and author, a world expert on the Nobel Peace Prize. Just published *The Real Nobel Peace Prize*, a study of Alfred Nobel's vision of peace by disarmament that also presents the 115 persons who should have won the Prize had Nobel's intention been respected, Norway.

*** Appendix: Why we use the word "genocide."**

The use of the word 'genocide' is controversial in many circles and may evoke emotional reactions. We are also aware that it has been used by some for political purposes to denigrate some other country or people.

But we do not use the term lightly or for political purposes. Given the links we provide below to trustworthy sites and organisations, legal documents such as the Genocide Convention, as well as expert opinion, we believe this is the term that best summarises what has unfolded in Gaza and subjected the Palestinians to unspeakable, unprecedented suffering as a people.

One central criterion is *intentionality* – that there is a deliberate intention to harm, eradicate, humiliate, displace or make life impossible for a nation – in part or, over time, in whole.

Most of the links provided by professor John Mearsheimer here, in which various Israeli leaders are on record, make it abundantly clear that the suffering cannot be explained merely by 'collateral damage,' i.e. civilian casualties caused by unintended consequences of bombings and other warfare activities.

Furthermore, according to the Genocide Convention of 1948 – "Article 2 of the Convention defines genocide as ... "any of the

following acts committed with intent to destroy, in whole or in part a national, ethnic, racial or religious group, as such:

1. Killing members of the group;
2. Causing serious bodily or mental harm to members of the group;
3. Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part;
4. Imposing measures intended to prevent births within the group;
5. Forcibly transferring children of the group to another group.

All these criteria do not have to be present – as the word “any” indicates. In the case of Gaza, it should be abundantly clear that the Israeli government’s activity falls within criteria a, b and c.

To that can be added a multi-decade occupation (since 1967), apartheid, humiliation and other elements that, in and of themselves, do not constitute genocide.

Finally, it is extraordinarily important to note that – as pointed out by UN experts:

“The international community has an obligation to prevent atrocity crimes, including genocide, and should immediately consider all diplomatic, political and economic measures to that end.”

We believe that this *obligation* does place the West’s complicity in the genocide – thanks to arms and ammunition export and political side-taking statements – in a particularly tragical light.

Links on genocide

The Convention

The Convention

Wikipedia about the Convention

Arguments and judgements

Oct. 12, 2023

Gaza: UN experts decry bombing of hospitals and schools as crimes against humanity, call for prevention of genocide

Oct. 15, 2023

Public Statement: Scholars Warn of Potential Genocide in Gaza

On 15 October 2023, over 800 scholars and practitioners of international law, conflict studies and genocide studies signed a public statement warning of the possibility of genocide being perpetrated by Israeli forces against Palestinians in the Gaza Strip.

Oct. 20, 2023

Genocide Scholars and 100 Palestinian and International Civil Society Organisations Call on Prosecutor Khan to Issue Arrest Warrants, Investigate Israeli Crimes and Intervene to Deter Incitement to Commit Genocide in Gaza

Oct. 24, 2023

The Guardian: Israel is clear about its intentions in Gaza – world leaders cannot plead ignorance of what is coming

Nov. 7, 2023

Washington Post – Israel's war in Gaza and the spectre of 'genocide.'

Nov. 12, 2023

Aljazeera – Genocide in Gaza: A call to urgent global action. What is happening in Gaza fits the definition of genocide.

Nov. 13, 2023

Center for Constitutional Rights

Stop the Genocide: United States Complicity and Failure to Prevent the Israeli Government's Unfolding Genocide of Palestinians

Nov. 14, 2023

Time

Is what is happening in Gaza a genocide. Experts weigh in.

Nov. 16, 2023

United Nations Human Rights Office of the High Commissioner, OHCHR

Gaza: UN experts call on international community to prevent genocide on the Palestinian people

Dec. 1, 2023

Aljazeera – Former ICC chief prosecutor: Israel's siege of Gaza is a 'genocide'

Luis Moreno Ocampo discusses accusations of war crimes and genocide against both Hamas and Israel.

Dec. 6, 2023

As part of its genocide in Gaza, Israel escalates its targeting of schools housing displaced people

Dec. 11, 2023

'Time for Action to Prevent Genocide Is Now':

The 56 scholars said in their open letter that Palestinians in the West Bank and those who are citizens of Israel also faced "grave danger" if Israel's attack on Gaza were to continue and escalate.

Dec. 12, 2023

International Middle East Media Center, IMEMC

Euro-Med Monitor: "In Gaza, Israel's Army Replicates the Crimes Committed by Zionist Gangs in 1948."

Finally, another statement, *"Declaration of Conscience and Concern of Global Intellectuals on Gaza Genocide,"* drafted by world-renowned Princeton University Professor Emeritus of

International Law and TFF Associate *Richard Falk*, together with former Turkish Prime Minister and Foreign Minister *Ahmet Davutoglu*, determines that the word 'genocide' describes the situation in Gaza. It is signed by many scholars, diplomats, former ministers, etc. and addresses the world community, including the UN (forthcoming).

Foto: UNICEF/Mohammad Ajjour

En moralsk test for verden

17. dec. 2023 (EIRNS) – Dødstallet i Gaza er nu steget til over 18.000, men det tal kan hurtigt blive overskygget af en voksende sundhedskrise, som er ved at nå katastrofale proportioner. "Den perfekte storm for sygdom er begyndt. Nu handler det om, hvor slemt det bliver," udtaler James Elder, talsmand for FN's Børnefond (UNICEF).

Gazas befolkning bliver presset sammen i mindre og mindre områder i den sydlige del af Gazastriben, hvor der er stadig mindre adgang til toiletter, brusebade eller drikkevand af nogen art – netop som den kolde årstid nærmer sig. Antallet af sygdomme stiger over hele linjen, og ernæringsniveauet styrtdykker. I mellemtiden fortsætter Israel sine bombardementer af den overvejende civile befolkning. Hvor er menneskerettighedsforkæmperne? Hvem forsvarer uskyldige liv?

Denne virkelighed, sammen med et stigende globalt pres, rammer de vestlige lande, som har vendt det blinde øje til Israels uhyrlige handlinger. Det kunne ses i sidste uges afstemning i FN's Generalforsamling, hvor 153 nationer stemte for en øjeblikkelig våbenhvile, mens kun 10 var imod. En anden indikation er de modbydelige dækhistorier, som er blevet udsendt af europæiske og vestlige regeringer, hvor de forsøger

at forsvare sig over for den voksende globale opinion, der klart ser dette som et folkemord. Den seneste udgave er skrevet af udenrigsministrene fra Storbritannien og Tyskland i en artikel i London Sunday Times, hvor de forsøger at overbevise verden om, hvorfor opfordringer til en øjeblikkelig våbenhvile er en dårlig idé. En øjeblikkelig våbenhvile, "der hurtigt kollapser i yderligere vold, vil kun gøre det sværere at opbygge den tillid, der er nødvendig for fred," skriver de. Hvis den slags dobbeltspil ikke ændres, er Vestens lederskab i verden i realiteten forbi.

Et kontrapunkt blev leveret af Kinas FN-ambassadør, Zhang Jun, som skar igennem hykleriet den 15. december og viste, hvordan ægte statsmandskunst ser ud. I sin tale under den udvidede debat om FN's generalforsamlings resolution om våbenhvile, der blev vedtaget den 12. december, sagde Zhang: "Slogans ladet af moralsk overlegenhed om menneskerettigheder, humanisme og beskyttelse af kvinder og børn og hvad ved jeg, som nogle mennesker plejede at udspy, har nu pludselig taget en absurd drejning." Og nu, tilføjede han, "er selv den mest basale våbenhvile blevet en bitter pille, der er for ubehagelig for dem at sluge."

International lov skal gælde lige for alle, understregede ambassadør Zhang, også for palæstinenserne. Israel-Palæstina-konflikten er en "stresstest for menneskehedens samvittighed", og en våbenhvile må være det altoverskyggende omdrejningspunkt og det internationale samfunds fælles mål.

Som en mor til en dræbt IDF-soldat sagde: At opnå retfærdighed er ikke det samme som at opnå fred. Nogle gange er det nødvendigt med en anden hensigt.

Den anden hensigt er i sidste ende at skabe et andet paradigme for denne region og verden – og det skal gå hurtigt. Der er et øjeblikkeligt behov for en våbenhvile, hvor man insisterer på, at alle liv er værdifulde – også dem, vi ikke altid er enige med, eller som har gjort os uret. Dette kan bane vejen for

gennemførelsen af en to-statsløsning, parret med planer for den nødvendige energi- og vandinfrastruktur, som kan åbne døren for langsigtet vækst og chancen for at leve et liv med værdighed for alle mennesker i regionen. Det er den eneste rigtige "bæredygtige fred", i modsætning til hvad de politiske skøger i såkaldt "civiliserede" regeringer siger i dag.

Når julen nærmer sig, så lad os huske, hvad det virkelig vil sige at være menneske, og agere derefter.

Ikke korrekturlæst

Tusinder protesterer i Israel som reaktion på IDF's drab på israelske gidsler

Dec. 17, 2023 (EIRNS)- Lørdag aften den 16. december samledes tusinder i Tel Aviv for at kræve, at Israel forhandler med Hamas om frigivelse af alle tilbageværende gidsler i kølvandet på IDF's drab på tre israelske gidsler. Ifølge nogle rapporter talte demonstrationen titusinder. Demonstranterne anklagede Israel for at prioritere krigen over frigivelsen af gidslerne.

Rapporter fra New York Times om interviews med nogle af demonstranterne antyder, at Israels drab på gidsler har ansporet til nye krav om fred og om, at premierminister Benjamin Netanyahu skal træde tilbage. Times citerer demonstranten Efi Toledano, som sagde: "Vi har lært, at når der er krig, skal vi alle være stille og støtte soldaterne," men at gidslernes død indikerer, at Netanyahu er villig til at fortsætte krigen, selv på bekostning af flere gidsler.

Toledano havde været en del af demonstrationerne mod Netanyahu tidligere i år, men stoppede efter Hamas' angreb den 7. oktober. "Vi vender tilbage for at lade vores stemme lyde og kæmpe mod denne regering," sagde han.

Netanyahu har dog ikke vist nogen vilje til at ændre kurs. I dag indledte han søndagens regeringsmøde med at læse op fra et brev, som angiveligt var fra familier til israelske soldater, der var blevet dræbt i konflikten i Gaza: "I har et mandat til

at kæmpe; I har ikke et mandat til at stoppe på midten,” læste Netanyahu op fra brevet. Premierministeren hævdede, at Israel ville “kæmpe til enden” (ikke “hans ende”) som et “vidnesbyrd” for de faldne soldater.

Ikke korrekturlæst

Islamiske udenrigsministre mødes med kolleger fra Norden og Benelux-landene

16. december 2023 (EIRNS) – En delegation af arabiske og islamiske udenrigsministre mødtes med deres kolleger i Norden og de Benelux-landene for at opfordre dem til at lægge større pres på Israel i bestræbelserne på at afslutte konflikten mod Gaza og levere humanitær hjælp, rapporterer Hürriyet Daily News.

Den tyrkiske udenrigsminister Hakan Fidan, den palæstinensiske udenrigsminister Riyad al-Maliki, Qatars udenrigsminister Jassim al Thani, Jordans udenrigsminister Ayman Safadi og generalsekretæren for Organisationen for Islamisk Samarbejde Hussein Brahim Taha besøgte Norge for at tale med udenrigsministrene fra Belgien, Danmark, Holland, Sverige, Island, Luxembourg, Norge og statssekretæren for Finlands udenrigsministerium den 15. december.

De nordiske lande og Benelux-landene spiller en vigtig rolle, når det gælder humanitær hjælp og international lov. Hürriyet Daily News påpeger, at Danmark, Finland og Sverige, som ikke støttede Palæstina ved en afstemning i FN's Generalforsamling i oktober, ændrede holdning og stemte for en våbenhvile ved afstemningen i FN's Generalforsamling den 12. december. Holland undlod at stemme i den samme afstemning. Delegationen diskuterede behovet for at støtte en våbenhvile med dem og nødvendigheden af at arbejde for en palæstinensisk stat som den eneste løsning på konflikten.

Foto: Jake Shields@jakeshieldsajj X page

At smede sværd om til plovjern

Den 13. dec., 2023 (EIRNS) – Der er nu tolv dage til jul. I Betlehem iscenesætter de kristne religiøse ledere en anderledes krybbescene. Jesusbarnet vil ligge midt i ødelæggelsen.

For to uger siden skrev lederne af de største kristne samfund i Betlehem, herunder græsk-ortodokse, syriske, armenske, katolske og lutherske kirkesamfund, et brev til præsident Biden, hvori de opfordrede til våbenhvile. En delegation på tre af dem – muligvis tre ret vise mænd – bragte brevet til Washington, D.C. Det lød blandt andet:

“Vi bringer dig hilsner på vegne af det kristne samfund i Betlehem, byen for vores Herre og Frelser Jesus Kristus, Fredsfyrsten. I næste uge skulle vi begynde vores advents- og julesæson. Det skulle have været en tid med glæde og håb. I år er det en tid med død og fortvivlelse... I år er julefejringen aflyst i Betlehem.”

“Vi skriver til dig i dyb sorg og smerte. Vi er knuste over de billeder af død og ødelæggelse, vi ser i vores land... Vi bekræfter, at ethvert menneske er skabt i Guds billede og er værdig til at leve et værdigt liv og ‘et liv i overflod’... Men samtidig er vi knuste, fordi denne krig kunne have været undgået. I årevis har vi som Jesu efterfølgere opfordret til fred, der er grundlagt på retfærdighed. Dette land har tryglet om fred og retfærdighed i 75 år. Det er på tide, at retfærdigheden sker fyldest. Det er på tide, at alle kan leve med værdighed i dette land ... En omfattende og retfærdig fred er det eneste håb for både palæstinensere og israelere.”

“Vi skriver for at bede dig om at hjælpe med at bringe denne krig til ophør. Gud har placeret politiske ledere i en magtposition, så de kan bringe retfærdighed, støtte dem der lider, og være redskaber for Guds fred. Vi ønsker en konstant og omfattende våbenhvile... Det er en moralsk forpligtelse.”

Som den amerikanske senatorkandidat Diane Sare har understreget, ved alle, at præsident Biden simpelthen kunne tage telefonen og fortælle den israelske premierminister Netanyahu, at drabene stopper nu, enten det eller at al hjælp, økonomisk og militær, stopper nu. Så hvad stopper Biden? For den sags skyld, hvorfor mødtes han ikke med de tre moralske mænd fra Betlehem?

Hvis man lader tvivlen komme Biden til gode, vil han få borgerne til at tro, at faste, venlige råd til Netanyahu vil gøre udslaget og få Israel til endelig at indvillige i en to-statsløsning.

Men der er en ondskab på færde, som ikke kan og ikke vil blive forstået, medmindre man stirrer den imperiale ondskab lige i øjnene, den slags ondskab, der hersker ved at indgyde blind frygt og raseri i de befolkninger, der er underlagt den. Men det er den ondskab, som samfund, der ikke formår at identificere og udføre den fælles kristne, jødiske eller islamiske mission om, med mange ord, at være frugtbare og herske over naturen, har fortjent. Så det der mangler er politiske ledere, der er i deres position, fordi de faktisk ved, hvordan man baner vejen for en reel økonomisk udvikling, der er baseret på at hæve befolkningens kulturelle og faglige niveau.

For at udslette Hamas begyndte Israel i går at pumpe saltvand fra Middelhavet ind i Hamas' tunneler i Gaza. Israels frigivne gidsler advarede forgæves Netanyahu om, at deres medgidsler ville drukne. Men aktionen vil helt sikkert dræbe mange flere, blot ved at forurene det, der er tilbage af rent vand i Gaza, for slet ikke at tale om at skade området langt ud i

fremtiden.

For rent faktisk at udslette Hamas og for den sags skyld "blod og jord"-fascismen i "bosætterbevægelsen", der presser på for et "StorIsrael", behøver man blot at engagere sig i den økonomiske udvikling af regionen. I stedet for at salte jorden på romersk-imperialistisk vis, så afsalt vandet, overrisl jorden massivt, udryd ørkenen og realiser de andre – landbrugsmæssige, industrielle og videnskabelige – bestanddele af "oase-planen".

Men lad være med at tro, at det kun er jøderne eller palæstinenserne i regionen, der tager fejl. De ville vælge "oase-planen" med det samme, hvis de blev givet en eneste chance. Se snarere på det britiske imperiums "Great Game" sammen med den amerikanske republiks mere fundamentale fejltagelse ved at glemme, endda benægte, sin arv i at modsætte sig og slå dette imperium. På en måde er hvert eneste klodsede træk, som Biden foretager sig, et tegn på, at du, din familie og dit samfund er kommet til kort – men i går stemte 153 nationer for FN's resolution om våbenhvile, hvilket efterlod Israel, USA og otte andre efternølere vandrende i ørkenen. Da der nu er stor opbakning til at gøre det rigtige, er det tid til at komme i gang.

Læg endelig mærke til en bestemt bronzeskulptur ved FN. Den forestiller en mand, der smeder et [sværd om til en plovskær] (https://en.wikipedia.org/wiki/File:Schwerter_zu_Pflugscharen_-_Jewgeni_Wutschetitsch_-_Geschenk_der_Sowjetunion_an_die_UNO_-_1959.jpg). Den er indbegrebet af det, der i høj grad har manglet i de fleste appeller om fred, inklusive gårsdagens afstemning om våbenhvile – for fredens navn er i grundlæggende forstand faktisk økonomisk udvikling. At mestre ["Oase-planen"] (20231026_oasis_plan_1.pdf (laroucheorganization.com)) af Lyndon LaRouche er, hvad Esajas opfordrede til i sit gamle råb om at smede sværd om til plovjern – og det er svært at se, hvordan man med succes kan organisere sin nabo, lovgiver eller

præsident uden at bevæbne sig selv på passende vis.

UN Photo/Michos Tzovaras

Verdens bevidsthed bliver aktiveret, mens “Vesten” er mere isoleret end nogensinde før

12. december 2023 (EIRNS) – Et rungende nederlag for den “regelbaserede orden” blev leveret i dag med FN’s Generalforsamlings afstemning om en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. Resolutionen blev vedtaget med et overvældende flertal på 153 for, 10 imod og 23 der undlod at stemme. (Danmark stemte for resolutionen!) Sammenlignet med den sidste FN-afstemning i oktober, som opfordrede til en “humanitær våbenhvile” med stemmerne 120-14, og 45 der undlod at stemme, viser dette, at verden i stigende grad er imod den barbariske nedslagtning, som Israel udfører, og at USA og dets allierede er isolerede i en grad, som ikke tidligere er set.

Da USA i sidste uge nedlagde veto mod FN’s Sikkerhedsråds resolution om en våbenhvile i Gaza, blev det mødt med en bred fordømmelse, men det fik også dem, der går ind for fred, til at blive endnu mere beslutsomme. Dette blev måske bedst udtrykt af FN’s generalsekretær António Guterres – som havde taget initiativ til afstemningen i Sikkerhedsrådet den 8. december – og som efterfølgende udtrykte sig i stærke vendinger: “Jeg lover, at jeg ikke vil give op” med hensyn til at opnå en våbenhvile. Den kinesiske FN-ambassadør Zhang Jun gentog denne holdning den 11. december, da han besøgte

Egyptens Rafah-grænseovergang til Gaza: "Vi er her i den tro, at vi med vores fælles indsats kan stoppe krigen. Vi kan måske ikke ændre hele situationen, men vi vil ikke give op."

Under hele konflikten mellem Israel og Hamas har USA og Storbritannien forsøgt at "styre" alle de involverede parter ved at manipulere med offentlighedens opfattelse og love én ting, mens de gjorde noget andet. Denne kortsigtede tilgang var dømt til at slå fejl, og det gør den tydeligvis også nu. Men derudover sætter den gang i noget, der er langt bredere end det umiddelbare problem, og som er ved at få enhver tillid til den vestlige "regelbaserede orden" til at kollapse i kraft af sine egne handlinger.

Afstemningen den 8. december var sandsynligvis det sidste søm i kisten for denne operation til styring af den offentlige mening, og verden er nu tvunget til at se den frygtelige sandhed om Wall Streets og Londons pro-folkemords-orientering, som kendetegner al anglo-amerikansk politik. Afstemningen i FN's Generalforsamling den 12. december viste, at flere og flere i verden ikke lader sig kue af trusler og ordspil. Mens Five Eyes-tankepolitiet måske er i stand til at kontrollere vesterlændinges opfattelser på tv og internettet, ser verden, hvad der sker i Gaza uden filter.

Det er derfor, bemærkningerne fra talskvinden for Kinas udenrigsministerium ramte så hårdt mandag den 11. december. Da Mao Ning blev spurgt om Kinas reaktion på den nye runde af sanktioner og fordømmelse af Kina for krænkelser af "menneskerettighederne", sagde hun blot: Hvis USA virkelig bekymrer sig om menneskerettigheder, "er det sidste, de bør gøre, at nedlægge veto mod Sikkerhedsrådets resolution, der opfordrer til en humanitær våbenhvile, som det eneste land der har gjort det, mens den humanitære katastrofe i Gaza forværres time for time."

Forvent, at presset mod dette åbenlyst hykleriske og fejlslagne system fortsætter med at vokse. Som den russiske

udenrigsminister Sergej Lavrov sagde den 10. december på Doha-topmødet i weekenden, er der en ny "multipolær verden, som er ved at opstå efter 500 års dominans af det, vi kalder det 'kollektive Vesten'. ... For at undertrykke denne form for udvikling, [eller] enhver uenighed, besluttede vores vestlige kolleger at ofre alle globaliseringsprincipperne, som de har forsøgt at sælge til alle i årtier ... til fordel for en regelbaseret verdensorden."

Et andet element af dette kan ses på COP28-klimatopmødet i Dubai, hvor al sprogbrug, der indebærer afskaffelse af fossile brændstoffer, er blevet afvist af Kina, Indien og resten af udviklingslandene. Ingen belæring eller stampen med fødderne er nok til at overbevise størstedelen af verden om, at energiforbrug er dårligt, og at udvikling kun bør være forbeholdt de rige lande.

Disse og andre handlinger sætter gang i et dybtgående og historisk skift, som ikke længere kan undgås. Men samtidig risikerer intensiteten af den ondskab, der bliver begået i Gaza, at udløse en meget bredere konflikt i hele Sydvestasien og endda længere væk. Som Egyptens FN-ambassadør, Osama Mahmoud Abdel Khalek Mahmoud, sagde under generalforsamlingen den 12. december: "Udførelsen af denne destruktive krig vil føre til en fuldbyrdet katastrofe. Det vil desværre betyde, at folkedrab vil blive brugt som et redskab til krig, helt uden hensyn til international lov. Det vil føre regionen ud i en regulær krig, og det vil bringe denne internationale organisations troværdighed i fare."

Derfor er historiens øjne rettet mod os i de kommende dage og timer. Vil vi handle i tide?

Ikke korrekturlæst

Bilag:

FN's Generalforsamling vedtager resolution om øjeblikkelig våbenhvile i Gaza med overvældende flertal

12. december 2023 (EIRNS) – FN's Generalforsamling med 193 medlemmer stemte i dag med et overvældende flertal på 155-10, mens 23 undlod at stemme, for at godkende den firepunktsresolution, som regeringerne i Egypten og Mauretanien har udarbejdet, og som opfordrer til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. De to lande påberåbte sig resolution 377A, som foreskriver, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke lever op til sit ansvar for at beskytte international fred og sikkerhed, kan FN's Generalforsamling træde til og komme med anbefalinger. Resolutionen er ikke bindende, men når den fremsættes, da Israel fortsætter med at slagte palæstinensere og har forvandlet Gaza til "et levende helvede", har den international vægt.

Afstemningen fulgte en meget hårdtslående tale af formanden for FN's Generalforsamling, Francis Dennis (Trinidad og Tobago), som beskrev "blodbadet" i Gaza og krævede, at situationen blev vurderet "med ærlighed i vores hjerter ... en våbenhvile er det eneste realistiske første skridt" mod at finde en løsning på denne krise, sagde han. "Blodsudgydelserne og den psykologiske terror" skal ophøre. Ellers vil "den fortsatte konflikt føre til en regulær krig". Mere end 18.000 mennesker er døde ... et barn dør hvert 10. minut. Hvad venter vi på?"

Dennis blev efterfulgt af Egyptens FN-ambassadør Osama Mahmoud Abdelkhalek Mahmoud, som sagde, at størstedelen af det internationale samfund var klar over situationens alvor og dens implikationer: "Fortsættelsen af denne destruktive krig vil føre til en fuldbyrdet katastrofe. Det vil desværre betyde, at folkedrab vil blive brugt som et redskab i krig, helt uden hensyn til international lov. Det vil føre regionen ud i en regulær krig, og det vil bringe denne internationale organisations troværdighed i fare."

Resolutionen har titlen "Beskyttelse af civile og opretholdelse af juridiske og humanitære forpligtelser" og fastslår:

“Vejledt af formålene og principperne i FN’s charter,

“minder om sine resolutioner vedrørende Palæstina-spørgsmålet.

“som også minder om alle relevante resolutioner fra Sikkerhedsrådet.

“som noterer sig brevet dateret 6. december 2023 fra generalsekretæren, i henhold til artikel 99 i De Forenede Nationers pagt, stilet til formanden for Sikkerhedsrådet.

“som også noterer sig brevet dateret den 7. december 2023 fra generalkommissæren for FN’s Hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten til formanden for Generalforsamlingen.

“Udtrykker alvorlig bekymring over den katastrofale humanitære situation i Gazastriben og den palæstinensiske civilbefolknings lidelser, og understreger, at den palæstinensiske og israelske civilbefolkning skal beskyttes i overensstemmelse med international humanitær lov.

“1. kræver en øjeblikkelig humanitær våbenhvile;

“2. gentager sit krav om, at alle parter overholder deres forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder den humanitære folkeret, især med hensyn til beskyttelse af civile.

“3. Kræver øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler samt sikring af humanitær bistand.

“4. beslutter at udsætte det tiende ekstraordinære hastemøde midlertidigt og at bemyndige formanden for Generalforsamlingen på dens seneste møde til at genoptage mødet efter anmodning fra medlemsstaterne.”

To lande foreslog ændringer til resolutionen. USA foreslog at inkludere en afvisning og fordømmelse af “de afskyelige terrorangreb fra Hamas ... og gidseltagningen.” Østrig foreslog

at tilføje, at gidslerne blev holdt fanget af Hamas. Begge ændringsforslag fik ikke det nødvendige to tredjedeles flertal. Der var bemærkelsesværdige klapsalver fra forsamlingen, da begge ændringsforslag blev nedstemt, og meget store klapsalver, med nogle glade råb, da resolutionen blev vedtaget. Der var en række andre meget tankevækkende taler fra repræsentanterne for bl.a. Sydafrika, Pakistan, Slovenien og Grækenland.

USA og Israel var imod resolutionen, og de fik følgeskab af Østrig, Tjekkiet, Guatemala, Liberia, Mikronesien, Nauru, Papua Ny Guinea og Paraguay.

Som Reuters rapporterede, sagde USA's ulykkelige FN-ambassadør Linda Thomas-Greenfield før afstemningen, at der var nogle punkter i resolutionen, som USA støttede, såsom behovet for at adressere den alvorlige humanitære situation i Gaza, beskyttelse af civile og frigivelse af gidsler. Men, advarede hun, "enhver våbenhvile lige nu vil i bedste fald være midlertidig og i værste fald farlig – farlig for israelerne, som vil blive udsat for ubarmhjertige angreb, og også farlig for palæstinenserne, som fortjener chancen for at opbygge en bedre fremtid for sig selv, fri for Hamas."

Den vrede israelske ambassadør Gilad Erdan advarede forsamlingen forud for afstemningen om, at "ved at stemme for denne resolution støtter I overlevelsen af jihadistisk terror og de fortsatte lidelser for befolkningen i Gaza... Ikke alene undlader denne resolution at fordømme Hamas for forbrydelser mod menneskeheden, den nævner slet ikke Hamas. Dette vil kun forlænge død og ødelæggelse i regionen, og det er netop, hvad en våbenhvile betyder," sagde han ifølge UN News. "Vi ved alle, at den såkaldte humanitære våbenhvile i denne resolution ikke har noget med menneskeheden at gøre. Israel gør allerede alt for at gøre det lettere for humanitær hjælp at komme ind i Gaza," løj han.

Støt FN's generalsekretær Guterres' opfordring til en Gaza-våbenhvile nu!

Den 11 december 2023. FN's generalsekretær António Guterres brugte en tale den 10. december på Doha-konferencen i Qatar til at udsende endnu en markant opfordring til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. Det gjorde han, fordi USA den 8. december atter nedlagde veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der krævede en sådan våbenhvile. Guterres reagerede på den afstemning ved at sige, at "Sikkerhedsrådet beklageligvis ikke gjorde det, men det gør det ikke mindre nødvendigt. Så jeg kan love, at jeg ikke vil give op."

Det gør resten af verden heller ikke.

FN's Generalforsamling samles til et hastemøde tirsdag den 12. december for at diskutere en ny resolution fremlagt af Egypten og Mauretanien, som også kræver en øjeblikkelig våbenhvile. Resolutionen har allerede 103 sponsorer – og flere kommer til. Og 12 ud af de 15 nuværende medlemmer af FN's Sikkerhedsråd rejste i dag til Rafah-grænseovergangen mellem Gaza og Egypten for med egne øjne at se, hvordan de forfærdelige forhold tager sig ud der, som et resultat af Israels USA-støttede bombardementer og etniske udrensninger i hele Gaza.

Resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd er bindende for medlemslandene, mens udtalelser fra FN's Generalforsamling ikke er det. Men et massivt internationalt pres er ved at opstå for at tvinge USA til at ændre sin politik. Stort set hele verden – minus Netanyahu og briterne, selvfølgelig – er imod den amerikanske regering i denne sag, og det med rette.

Hvis hele verden tvinges til at bryde med et USA, der er engageret i endeløse krige; hvis FN ikke får lov til at opfylde sin mission om at være vogter af verdensfreden og sikkerheden; så vil Tredje Verdenskrig være over os. FN skal bringes til at fungere; verden kan ikke synke ned i det vilde vesten med den "regelbaserede orden", som Wall Street og City of London elsker så højt, eftersom det er dem, der fastsætter reglerne. Som Jordans udenrigsminister, Ayman Safadi, sagde til det samme Doha Forum, som Guterres talte til: "Israel har skabt en mængde had, som vil hjemsøge denne region, og som vil definere de kommende generationer." Det samme kan siges om verdens holdning til USA og Vesten mere generelt.

Selv Associated Press, som ikke er kendt for at være sandhedens vogter, måtte i en artikel den 10. december indrømme, at Israels offensiv "har dræbt tusindvis af civile palæstinensere. Omkring 90% af Gazas 2,3 millioner mennesker er blevet fordrevet inden for det belejrede område." De forklarede, at Netanyahu er sluppet af sted med dette, fordi "USA har ydet vital støtte i de seneste dage ved at nedlægge veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd om at stoppe kampene og ved at presse et hastesalg af kampvognsammunion til Israel til en værdi af over 100 millioner dollars igennem."

Det er den samme Netanyahu, som for nylig belærte regeringscheferne i Spanien og Belgien: "Historien favoriserer ikke Jesus Kristus over Djengis Khan. Historien favoriserer de stærke." Er vi som amerikanere virkelig parate til, at vores land i denne højtid går over i historien for ligeledes at have valgt Djengis Khan frem for Jesus Kristus?

Sandt nok: En øjeblikkelig humanitær våbenhvile i Gaza vil ikke løse de underliggende problemer i Sydvestasien eller i verden. Men det vil stoppe folkemordet på 2,3 millioner mennesker – og det vil gøre det muligt for verden at bevare et minimum af ære og moral, så den kan forberede sig på de større opgaver, der venter forude.

En af de vigtigste opgaver er at afvikle det militærindustrielle kompleks (MIK), som udgør en af de væsentligste drivkræfter bag de endeløse krige, som det blev dokumenteret i en meget nyttig artikel, der netop er udgivet af American Friends Service Committees Action Center on Corporate Accountability. MIK er ikke begrænset til USA, men har et internationalt omfang. Og den består ikke kun af producenter af tanks og missiler, men også af Wall Street og City of Londons finansielle interesser, som rent faktisk styrer verdens Lockheed'er og Raytheon'er.

Det er på tide at "omstille til fred", at tage de betydelige videnskabelige, teknologiske og maskinværktøjsmæssige kapaciteter, der findes i denne sektor – inklusive de faglærte arbejdere, ingeniører og forskere, hvoraf de fleste ville foretrække at bruge deres talenter til gavn for menneskeheden – og omdanne dem til LaRouches globale genopbygningsplan, der udgør det eneste grundlag for en varig fred.

UN Secretary General Guterres. UN Photo Loey Felipe

**Helga Zepp-LaRouches
hovedtale ved international
online-konference:**

**"Hvis man vil stoppe
folkedrabet, så byg en ny**

sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Arrangeret af Schiller Instituttet og Central American and Caribbean Critical Thought

Lørdag den 9. december 2023

TÉLLEZ CASTELLÓN: [via oversætter] Udmærket. Tak, Dennis. Nu giver vi ordet til vores hovedtaler, fru Helga Zepp-LaRouche. Hun vil indlede vores konference med emnet "Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Velkommen, Helga, hilsner.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Mange tak. En hilsen til jer alle sammen. Vi var alle vidner til det forfærdelige resultat af mødet i FN's Sikkerhedsråd i går, hvor en enkelt nation stemte nej til resolutionen, så det utrolige blodbad, der finder sted i Gaza, fortsætter. Lad mig hurtigt komme ind på udviklingen i dette. Da generalsekretær António Guterres skrev dette brev til formanden for FN's Sikkerhedsråd, hvor han henviste til artikel 99 i FN-pagten og påpegede faren for en yderligere forværring af de eksisterende trusler mod opretholdelsen af international fred og sikkerhed, var det et påtrængende spørgsmål, men også et desperat forsøg på at appellere til FN's Sikkerhedsråd om at gribe ind for at stoppe den etniske udrensning af Gaza, som nu finder sted for øjnene af hele verden, og som er på tv-skærmene hver eneste dag.

Angrebet den 7. oktober, hvor 1.200 mennesker blev dræbt, skal helt klart fordømmes. Men IDF's fuldstændig uforholdsmæssige angreb siden da har dræbt mere end 16.000 palæstinensere,

hvoraf 70% var kvinder, børn og ældre, og et ukendt antal er begravet under murbrokkerne fra ca. 60% af alle huse i Gaza, som er blevet ødelagt eller beskadiget. Der er ingen mad, vand, medicin, elektricitet eller husly. 2,3 millioner mennesker er blevet fordrevet fra nord til syd, hvorefter de bliver bombet, uanset hvor de flygter hen. Der er ikke noget sikkert sted i Gaza, og nu bliver et meget stort antal mennesker "koncentreret" i et lillebitte område nær grænsen til Egypten.

Der må omgående komme en våbenhvile, og der må indkaldes til en omfattende konference for Sydvestasien, som Kina har foreslået, for at gennemføre en to-statsløsning baseret på en generel økonomisk udviklingsplan, som Oase-planen, der blev foreslået af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede i 1975. Hvis dette ikke sker øjeblikkeligt, på trods af denne skammelige afstemning i FN's Sikkerhedsråd, kan det meget vel være, at den forestående apokalypse i Gaza er dråben, der får bageret til at flyde over. Det er ikke kun en forfærdelig oplevelse for alle muslimer rundt om i verden, men for hele det Globale Syds nationer at erfare, hvor meget værdi der tillægges en palæstinensers liv i den nuværende verdensorden.

FN's Sikkerhedsråds manglende evne til at gøre noget for at stoppe dette barbari på grund af vetoet fra mindst ét permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd – USA – understreger, at det haster med at genoverveje grundlaget for den nuværende verdensorden. Ifølge Stockholm Peace Institute er der i øjeblikket, i 2023, 55 væbnede konflikter i gang i verden. To af dem – krigen i Ukraine og krigen i Gaza – har potentiale til at eskalere til en regional eller endog en global krig, som kan involvere brugen af atomvåben. Det kan føre til udslettelsen af den menneskelige art og enden på alt liv på jorden.

Det er derfor mere end presserende at definere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager fat på de grundlæggende årsager til den nuværende krise, og

som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne i hvert enkelt land på planeten. Et relevant fortilfælde kan være Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. På det tidspunkt blev de stridende parter enige om at forhandle om en afslutning på krigen og den efterfølgende fredsorden, da de indså, at hvis krigen fortsatte, ville der snart ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, da de alle ville være døde. Det kunne være en stærk motivation for os i dag til at skabe et nyt fundament for sameksistens på jorden og en erkendelse af, at krig må udelukkes som konfliktløsning i atomvåbnenes tidsalder.

I dagens verden af misinformation, fake news og propaganda er det imidlertid vigtigt, at vi sikrer os, at der fra begyndelsen er en klar forståelse af betydningen af de anvendte begreber. For mangel på klarhed i de anvendte begreber kan ødelægge bestræbelserne på at etablere en ny fungerende orden. Konfucius insisterede på dette ved at sige, at det første skridt må være at bringe orden i begreberne, hvis man ønsker at løse et problem.

Et godt eksempel på dette krav illustreres af det ofte gentagne mantra om behovet for at udvide den "regelbaserede orden" til resten af verden; eller at der var en formodet konfrontation mellem den gode regelbaserede orden og de onde autokratier; med henvisning til den tilsyneladende kontrovers mellem Vesten og det nu meget store flertal af resten af verden. Bortset fra, at det ingen steder står skrevet, hvad disse regler er, og på hvis autoritet de blev skrevet, har de en tendens til at være lige så solide som glat gelé. Når det er belejligt at udråbe dem som beskyttere af menneskerettighederne, finder man variationer af dem overalt. Men da NATO for eksempel forlod Afghanistan efter 20 års krig, i hvad der dengang blev kaldt den værste humanitære krise på planeten, havde de vestlige banker ingen skrupler med at stjæle afghanske aktiver til en værdi af 9 milliarder dollars, hvilket forværrede situationen for en befolkning, som var 97%

fødevarer usikre, og som er ved at sulte. For at dække over, hvad der foregår i Gaza lige nu, uddeler de toneangivende medier manualer til deres journalister om, hvordan de skal rapportere enhver rædsel som værende forårsaget af Hamas osv.

De ti principper, jeg har foreslået som diskussionsgrundlag for en sådan ny sikkerhedsarkitektur, forsøger derfor at være af en sådan art, at disse principper er forståelige, gennemsigtige og ikke kan fordrejes til deres modsætning af nutidens farisæere. Som det første princip definerede jeg partnerskabet mellem fuldstændigt suveræne nationalstater baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten, fordi det vedrører det absolutte behov for selvbestemmelse og deltagelse i regeringen for den enkelte, hvilket er udelukket i alle former for overnationale institutioner. Betydningen af den suveræne nationalstat står ofte ikke klart for folk, fordi de forveksler den med chauvinistiske former for nationalisme, som ofte beskyldes for at være årsagen til krige. Men den suveræne nationalstat opstod tværtimod i en meget lang og vanskelig proces ud af imperiernes enetilværelse og deres oligarkiske styreform, hvor kun en lille magtelite havde alle privilegier, mens hovedparten af befolkningen var på niveau med slaver eller håndlangere, som blev holdt så tilbagestående som muligt, så de lettere kunne kontrolleres.

I Europa, efter mange århundreder med sådanne imperier, var selv fremkomsten af nationale monarkier et skridt opad mod gennembruddet for ideen om en nationalstat, der for første gang var helliget folkets fælles bedste. Det skete i det 15. århundrede med Ludvig XI's Frankrig, hvis 20-årige regeringstid fordoblede befolkningens levestandard, og skrifterne af Nikolaus af Cusa, som for første gang definerede begrebet det repræsentative system mellem regeringen og de regerede. Fuldkommen national suverænitet skal i dag opretholdes mod indblanding i alle staters indre anliggender og retten til at definere sit eget sociale system og sin egen

udviklingsvej baseret på sin egen kultur og tradition. Den eneste grænse for denne suverænitet er, at den aldrig kan være i modstrid med menneskehedens interesser som helhed, hvilket er tilfældet for patrioten, som samtidig er verdensborger, som Friedrich Schiller definerede det.

Det andet princip, behovet for at afskaffe fattigdom for alle mennesker på planeten, er baseret på det faktum, at det let kan lade sig gøre, hvis man bruger de eksisterende teknologier. Det er også nødvendigt, fordi fattigdom er en af de værste krænkelse af menneskerettighederne. En person, der skal bekymre sig om måltider, sundhedspleje, husly, uddannelse osv., vil ikke være i stand til at finde den nødvendige fritid til at udvikle alle sine kreative potentialer som menneske. Fattigdom er livsforkortende, og da det i høj grad er muligt at overvinde den, bør den ikke eksistere.

Vigtigheden af det tredje princip blev understreget af den nylige pandemi og forskellen på dødeligheden i de forskellige lande: Peru, for eksempel, havde 221.564 dødsfald; Kina, med en meget større befolkning, havde kun 121.877; USA havde 1.144.877. Kina har næsten 4,5 gange så mange indbyggere som USA.

Det fjerde princip, at gøre universel uddannelse tilgængelig for alle børn og voksne, er den absolutte nøgle til succesfuld og holdbar økonomisk vækst, da det er den kontinuerlige proces med opdagelse af nye principper inden for videnskab og kunstnerisk innovation, der er drivkraften bag økonomisk vækst. Men universel uddannelse er også den uerstattelige metode til at frigøre ens egen kreativitet og vokse fra ufuldkommenheder i sindet og sjælen ved at absorbere, hvad menneskeheden hidtil har opnået, og ved at bygge videre på denne arv med det ædle mål at tilføje noget vigtigt til gavn for fremtidige generationer.

Emnet for det femte princip vil efter al sandsynlighed tvinge sig selv på dagsordenen meget hurtigere, end det er den

offentlige opfattelse. Det transatlantiske finanssystem oplevede allerede en systemisk krise i 2008, som blev dækket over med enorme mængder likviditet, den såkaldte kvantitative lempelse, der sprøjtede billioner og atter billioner ind i systemet, som nu sidder på 2 billiarder dollars i derivativeksponering. USA bruger allerede næsten 20% af sit budget på gældsbetjening alene, og muligheden for at fordele underskud til hele verden ved blot at trykke penge med dollaren som verdens reservevaluta er tydeligvis snart slut.

Bevæbningen af dollaren ved at beslaglægge fremmede landes aktiver i amerikanske banker, indførelsen af ensidige sanktioner som et middel til regimeskifte, der især skader de fattige i de ramte lande, samt især erfaringerne fra interventionskrigene siden 9/11, der efterlod millioner af mennesker døde, disse og flere udviklinger har ført til et gigantisk tilbageslag. Nu er en proces med af-dollarisering i gang: Lande handler mere og mere i deres nationale valutaer. Der foregår dybtgående diskussioner mellem forskellige lande om at skabe en ny international reservevaluta, der ikke er baseret på pengeværdier, men på råstoffer og de involverede landes produktivitet. Det er en udvikling, som Lyndon LaRouche har forudsagt siden 1971 og begrebsliggjort i form af løsninger som hans forslag om en International Udviklingsbank i 1975. Det var ideen om at erstatte IMF, hvis funktion var og er at undertrykke udviklingen af den såkaldte udviklingssektor, med en kreditinstitution tilegnet den økonomiske udvikling af det Globale Syd.

Hele Lyndon LaRouches livsværk, det sjette princip, var helliget den konkrete realisering af en ny økonomisk verdensorden med Oase-planen fra 1975 for en grønnere ørken i Sydvestasien; Afrikas udviklingsplan, der først blev foreslået i 1976; Operation Juárez, som han formulerede i samarbejde med den mexicanske præsident López Portillo, for integration af infrastrukturen i hele Latinamerika i 1982; en 40-årig udviklingsplan for Indien i diskussion med Indira Gandhi; den

50-årige udviklingsplan for Stillehavsbækkenet. Og så i 1991 den Eurasiske Landbro, som blev udvidet til Verdenslandbroen i 2014. Disse programmer er for en stor dels vedkommende ved at blive realiseret på grund af Bælte- og Vej-Initiativet i dag.

Det syvende princip om en ny sikkerhedsarkitektur behandler spørgsmålet om en ny sikkerhedsarkitektur som sådan, som skal starte med ideen om udelelig sikkerhed. Det betyder, at mens alle nationers sikkerhedsinteresser må tages i betragtning, har ingen nation ret til at insistere på sine egne sikkerhedsinteresser, hvis det krænker en anden nations. Geopolitik skal afsluttes en gang for alle, da det har været kilden til to verdenskrige i det 20. århundrede og utallige krige i tiden derefter. Intet land eller gruppe af lande har ret til at insistere på sin ret over for et andet land eller gruppe af lande. Vejen til at overvinde denne tilsyneladende modsigelse er gennem fælles udvikling for alle. Hvis alle lande på planeten kan deltage i en retfærdig international orden, hvor en international arbejdsdeling er rettet mod at overvinde ulemper i et forløb med forbedring af forholdene for alle – med andre ord, hvis hver nation kan have sikkerhed for, at den på et tidspunkt i fremtiden kan realisere den fulde udvikling af sit eget potentiale som land og af sin befolkning, så kan en harmonisk udvikling af alle garanteres. Atomvåben skal forbydes og gøres teknologisk forældede gennem internationalt samarbejde om forskning og udvikling af nye fysiske principper. De militærindustrielle komplekser er selv drivkraften bag stadig flere krige, da deres profit afhænger af en kontinuerlig række af krige. Militærindustriens industrielle kapacitet må omstilles og bidrage til den produktive fysiske kapacitet, der er nødvendig for alle menneskers fælles bedste. Omdannelsen af det, der nu er et enormt spild af kapacitet, til produktion af midler til ernæring, sundhedspleje, uddannelse osv., vil være så fordelagtigt for folket, at de vil betragte det som deres egeninteresse, at der aldrig vil ske en tilbagevenden til produktionen til krigsmaskinen.

På dette tidspunkt kan man høre et kor rejse sig i baggrunden og protestere mod, at dette er et for optimistisk syn; at mennesket er motiveret af "interesse" og ikke af en hengivenhed til det fælles bedste. Og at en sådan vision derfor er utopisk og ikke vil gå i opfyldelse. Det er grunden til, at det tiende princip hører med til denne pakke. Jeg oplæser nu det tiende princip:

"Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes."

Hvis man undersøger, hvilke kræfter der er enige i denne definition af menneskets natur, kan man se, at de tre mosaiske religioner er enige – det vil sige kristendom, islam og jødedom – derefter hinduisme og buddhisme, som tilsammen tegner sig for omkring 77% af verdens befolkning. Så kan man også tælle kommunisterne og nogle andre lande med, som også arbejder på at forbedre både den materielle og den kulturelle livskvalitet for deres befolkninger. Så det er helt klart det overvældende flertal af den menneskelige art, der har dette positive billede af mennesket.

På den anden side kan man se, at det kun er oligarkiske styreformer, der insisterer på, at menneskets grundlæggende karakter er beskrevet som i den britiske oplysningstid af Hobbes, Hume, Locke eller den hollandske Bernard Mandeville, der hævder, at mennesket er ondt af natur og derfor skal undertrykkes af en almægtig Leviathan – det er Hobbes' idé – en verdenspolitimand i en unipolær verden. Det var helt klart den underliggende antagelse i Francis Fukuyamas fejlagtige forudsigelse af historiens afslutning efter Sovjetunionens opløsning i 1991. Det er også det aksiom, som ideen om et

globalt NATO hviler på.

Men som allerede antydnet, har disse påstande allerede haft et enormt tilbageslag, fordi de i virkeligheden ikke svarer til menneskets sande natur. De har ført til fremkomsten af det globale flertal af nationer, som i øjeblikket er i færd med at opbygge et nyt økonomisk og politisk verdenssystem, som svarer til den opfattelse, der kommer til udtryk i det tiende princip.

Den naturlige udvikling af biosfæren til noosfæren, som ifølge Vladimir Vernadsky er indbygget i lovmæssigheden i vores fysiske univers – eller Guds skaberværk, hvis man vil udtrykke det i religiøse termer – vil i stigende grad øge potentialet for godhed. Det er op til os at gennemføre denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur nu og ikke lade et levn fra et tidligere udviklingstrin, en form for huleboer, gribe ind fra stenalderen og ødelægge hele menneskeheden med en termonuklear håndøkse. Tak skal I have.

Biden og Blinken lytter ikke til arabiske ledere

Ikke korrekturlæst

9. december 2023 (EIRNS) – Præsident Biden ringede til kong Abdullah af Jordan den 7. december. Jordan Times, der citerer en erklæring fra det kongelige hof om opkaldet, rapporterede, at kongen havde presset på for en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza og advaret om, at den humanitære situation vil forværres yderligere, hvis de militære operationer fortsætter. Når man læser Det Hvide Hus' udlægning af det samme opkald, ville man ikke have nogen idé om, at en "våbenhvile" var blevet

diskuteret, eller for den sags skyld, at der var nogen militære operationer i gang i Gaza. Kun præsident Bidens store "forpligtelse til at lette den øgede, vedvarende levering af livreddende humanitær bistand til civile i Gaza."

Samme dag ankom den ministerkomité, som Den Arabiske Liga (22 nationer) og Organisationen for Islamisk Samarbejde (57 nationer) havde oprettet den 11. november for at organisere det internationale samfund til en våbenhvile i Gaza, til Washington, D.C. Delegationen var blevet modtaget i Beijing, Moskva, Paris og London i løbet af de to uger, der var gået, siden den blev dannet. Nu var de i Washington for at afværge et amerikansk veto mod FN's Sikkerhedsråds resolution om våbenhvile, som var udarbejdet af de arabiske og islamiske nationer. Det var ikke embedsmænd fra lavere niveauer. I delegationen var Qatars premierminister og udenrigsminister Sheikh Mohammed bin Abdulrahman bin Jassim Al Thani; Jordans vicepremierminister og udenrigsminister Ayman Al-Safadi; Egyptens udenrigsminister Sameh Shoukry; Palæstinas udenrigsminister Riyad al-Maliki; og Tyrkiets udenrigsminister Hakan Fidan.

Øverst på deres dagsorden var et møde med udenrigsminister Tony Blinken. Blinken nedlod sig endelig til at møde dem fredag eftermiddag den 8. december – efter at USA havde nedlagt veto mod FN's resolution om våbenhvile. Ministrene blev henvist til at udtrykke deres "dybe forfærdelse", ifølge Egyptens Al Ahram, og "dybe utilfredshed" ifølge det officielle saudiske presseagentur, over vetoet.

Den fælles erklæring, som delegationen udsendte efter mødet, understregede, at komiteen ikke desto mindre pressede USA til "at spille en bredere rolle i at presse den israelske besættelse til at gennemføre en øjeblikkelig våbenhvile." At ministrene havde "bekræftet deres fælles holdning", der afviser de israelske besættelsesstyrkers fortsatte militære operationer i Gazastriben, og "fornyte deres opfordring til nødvendigheden af en øjeblikkelig og fuldstændig våbenhvile

for at sikre beskyttelsen af civile, en afslutning på den humanitære tragedie i Gazastriben og ophævelsen af alle restriktioner, der forhindrer humanitær hjælp i at komme ind i Gazastriben.”

Ministrene understregede også deres “totale afvisning af alle tvangsforflytninger ... [og] gentog behovet for at skabe et gunstigt politisk klima, der fører til en tostatsløsning og oprettelsen af en palæstinensisk stat langs linjerne fra 4. juni 1967.” De afviser ligeledes forsøg på at opdele det palæstinensiske spørgsmål og diskutere fremtiden for Gazastriben separat fra det overordnede palæstinensiske spørgsmål.

Udenrigsministeriets kortfattede oplæsning af mødet, som blev udsendt lørdag morgen den 9. december, rapporterede intet, nul og niks, af hvad Blinkens samtalepartnere havde sagt. En våbenhvile nævnes ikke.

Og så undrer de sig over, hvorfor præsident Putin bliver budt velkommen i Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater.

Udenrigsministeriet går uden om Kongressen for at sende mere ammunition til israelske kampvogne

9. december 2023 (EIRNS) – Natten til den 8. december sendte det amerikanske udenrigsministerium, hvad der beskrives som en nøderklæring til udvalgene i Repræsentanternes Hus og Senatet, der fører tilsyn med våbensalg til udlandet, med det formål at omgå den sædvanlige protokol, hvor lovgiverne har 20 dage til at gennemgå detaljerne i USA's salg af våben og ammunition til udlandet. Dette har været fremme i medierne, men er endnu ikke officielt bekræftet. De to komitéer er House Foreign Affairs og Senate Foreign Relations.

CNN rapporterer i dag, at Kongressen hele ugen har været under pres for at godkende salget af 45.000 granater til Israel til deres Merkava-kampvogne. Udenrigsministeriet besluttede i går aftes at fremskynde godkendelsen af salget af 13.000 af disse granater til kampvogne til en værdi af 106 millioner dollars.

Der er rapporter om, at forsendelsen er klar til afgang og måske endda er på vej.

Foto: webtv.un.org

Der må skabes fred nu – hvert minuts forsinkelse betyder flere tabte liv!

Der må skabes fred nu – hvert minuts forsinkelse betyder flere tabte liv!

7. december 2023 (EIRNS) – Den barbariske, pinefulde ødelæggelse af Gaza af en israelsk regering, der ikke tænker langsigtet på sine egne interesser, opfordrer os alle til at kræve en ende på geopolitik og dens erstatning af et paradigme for internationale og menneskelige anliggender, der er oplyst af {kærlighed} til det unikke, kreative potentiale hos det menneskelige individ.

“Vi står sammen i dette øjeblik for at opfordre til våbenhvile, løsladelse af alle gidsler og en forpligtelse til en langsigtet politisk løsning, der sikrer israelernes og palæstinenserne frihed og kollektive sikkerhed,” lyder det i [et brev] underskrevet af hundredvis af fagfolk fra jødiske organisationer i USA. “Når vi læser i Beresheit (Første Mosebog), at Gud skabte mennesket i Guds billede, lærer vi, at hvert eneste menneskeliv er helligt. Jødisk tradition lærer, at enhver død er en anden verden ødelagt... Over 17.000 verdener er blevet ødelagt i denne krig, og mange flere hænger i en tynd tråd.”

[FN's generalsekretær Antonio Guterres' påkaldelse af artikel

99 i FN-pagten], for at kræve, at FN's Sikkerhedsråd insisterer på en våbenhvile i Gaza, fik i dag ny støtte fra EU, da EU's udenrigschef Josep Borrell [skrev på X i morges]: "Jeg beder EU-medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd og ligesindede partnere om at støtte FN's generalsekretær Antonio Guterres' opfordring. FN's Sikkerhedsråd skal handle øjeblikkeligt for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud af den humanitære situation i Gaza."

De 22 medlemslande af Den Arabiske Liga i FN er sammen med landene i Organisationen for Islamisk Samarbejde [ved at forberede en ny resolution om våbenhvile], som skal præsenteres for FN's Sikkerhedsråd. Resolutionen vil blive introduceret af De Forenede Arabiske Emirater, som i øjeblikket er medlem af FN's Sikkerhedsråd.

Presset har en effekt! FN's nyhedswebsite [rapporterer, at] FN's Sikkerhedsråd vil holde et hastemøde kl. 10 EST fredag den 8. december for at diskutere situationen mellem Israel og Palæstina, som Guterres udtalte truer med "potentielt uoprettelige konsekvenser for palæstinenserne som helhed og for fred og sikkerhed i regionen."

FN spillede en vigtig rolle i den fredelige løsning af Suez-krisen i 1956. Vil verdens befolkning hjælpe FN med at løfte opgaven i dag?

Eller vil USA og Storbritannien få lov til at forlænge ødelæggelserne ved at nedlægge veto mod resolutionen om våbenhvile?

Hvert minuts forsinkelse i afslutningen af kampene betyder flere tabte liv.

Selvom USA og Storbritannien virker fast besluttede på at modsætte sig ethvert FN-tiltag, der kan begrænse Israels handlinger, er de politiske omkostninger, både internationalt og nationalt, ved at USA fortsætter med at bevæbne, finansiere og beskytte Netanyahu-regeringens barbariske krig for at

udrydte palæstinensere og Palæstina, steget enormt, efterhånden som Gaza nærmer sig total ødelæggelse.

Vil du mobilisere for at gøre den disse politiske indsats omkostninger uudholdelige for Biden-administrationen uudholdelig?

Foto: UN Secretary-General Antonio Guterres invoked Article 99 of the UN Charter. UN Photo/Loey Felipe

Ikke korrekturlæst

EU's diplomatiske chef Borrell bakker op om FN's generalsekretærs opfordring til FN's Sikkerhedsråd angående våbenhvile

7. december 2023 (EIRNS) – Josep Borrell, chef for EU's udenrigsanliggender

har opfordret EU-medlemmerne – og ligesindede partnere – der sidder i FN's Sikkerhedsråd, til at støtte FN's generalsekretær António Guterres' påberåbelse af artikel 99 i FN-pagten, for at opfordre Sikkerhedsrådet for at sikre, at der erklæres våbenhvile, og afværge en ellers nært forestående "humanitær katastrofe" i Gaza.

"Jeg beder EU-medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd og ligesindede partnere om at støtte FN's generalsekretær Antonio Guterres' opfordring. FN's Sikkerhedsråd skal handle øjeblikkeligt for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud af den humanitære situation i Gaza," [skrev Borrell på X torsdag morgen, 7. december, og tilføjer: "Jeg opfordrer også Israel til at gøre det muligt for alle FN-agenturer, herunder deres bosiddende og humanitære koordinator Lynn Hastings, [at yde akut støtte til civile i Gaza]."

Borrell er heller ikke glad for, at israelske bosættere har "nedrevet" Zanuta-skolen på Vestbredden, som EU havde bygget for at give lokalsamfundets børn adgang til uddannelse. Han kaldte denne handling [en "overtrædelse af international lov"] og krævede, at bosætternes vold mod palæstinensiske

samfund stoppede.

I [en tale til EU-NGO Human Rights Forum] den 4. december havde Borrell udtalt sig mod det "{blodbad} ... vi er vidne til i Gaza" (fremhævelse i original). Han fordømte Hamas' terrorisme og gidseltagning den 7. oktober, men sagde, at den ene rædsel ikke retfærdiggør den anden. Han spurgte, hvor mange ofre er der i Gaza i dag? Vi ved det ikke. Der er ingen, der ved det. Nogen anslår det til omkring 15.000, men jeg er bange for, at der under murbrokkerne fra de ødelagte huse må være mange flere. Med et stort antal børn."

Den kontante udtalelse ophidsede tydeligvis nogle af deltagerne, for hans næste sætning var: "Forlader folk lokalet? Måske sagde jeg noget generende men FN har klart tilkendegivet, at det, der skete i ét tilfælde [Hamas-angrebet], var et (blodbad}, og det, der sker i Gaza, er en anden." Borrell fortsatte med at forsvare folks "ret" til at kritisere staten Israel

uden at blive anklaget for antisemitisme, på samme måde som han ikke er "anti-spansk", når han kritiserer Franco-regeringen i sit land, Spanien, som et diktatur. "Jeg kan være uenig i, hvad der sker visse steder, uden at være "anti-dette sted"."

Ikke korrekturlæst

Jødiske organisationer i USA underskriver brev til Biden og Kongressen

7. december 2023 (EIRNS) – "Vi står sammen i dette øjeblik for at opfordre til våbenhvile, frigivelse af alle gidsler og en forpligtelse til en langsigtet politisk løsning, der sikrer frihed og kollektiv sikkerhed for israelere og palæstinensere," lyder det i [et "Åbent brev fra fagfolk i jødiske organisationer til præsident Biden og Kongressen"].

(https://docs.google.com/document/d/e/2PACX-1vQ1EFVMTDvaxvWXldzbZvr60BE5o3UQeU_WfiXX3ivcUVU1SAYU13wZsBhDVbmtbXmKejMNajY1xSQ1/pub?urp=gmail_link) underskrevet af hundredvis af ledere af jødiske organisationer.

“Vi er personer, der arbejder for en bred vifte af jødiske organisationer over hele USA, og som mødes på tværs af den brede vifte af overbevisninger, praksisser, baggrunde og identiteter, der udgør det amerikanske jødiske samfunds rige struktur,” forklarer de.

“Når vi læser i Beresheit (Første Mosebog), at Gud skabte mennesker i sit billede, lærer vi, at hvert eneste menneskeliv er helligt. Jødisk tradition lærer, at enhver død er en anden verden ødelagt.... Over 17.000 verdener er blevet ødelagt i denne krig, og mange flere hænger i en tynd tråd.”

“Som en gruppe af fagfolk fra et bredt spektrum af jødiske organisationer, har mange af os viet vores livsværk til at opbygge

blomstrende jødiske samfund. Vores organisationer vil muligvis ikke selv tilslutte sig opfordringen til en våbenhvile, men vi føler os tilskyndet til at tale som enkeltpersoner for at demonstrere bred støtte i det jødiske samfund til en våbenhvile,” tilføjer skrivelsen.

“Vi ved, at der ikke er nogen militær løsning på denne krise. Vi ved, at israelere og palæstinensere er kommet for at blive – hverken jødisk

sikkerhed eller palæstinensisk befrielse kan opnås, hvis de sættes op mod hinanden. Vi ved, at frihed for ét folk ikke kan opnås gennem undertrykkelse og drab på et andet. Vi ved, at israelsk og palæstinensisk sikkerhed er dybt sammenflettet og at ingen vinder en evig krig. Den eneste vej til varig fred og sikkerhed er gennem diplomatiske midler, der bringer os i retning af en lige og retfærdig fremtid for alle.

“Vi opfordrer præsident Biden og Kongressen til at arbejde for en våbenhvile, frigivelse af gidslerne og en diplomatisk løsning, der garanterer lighed, retfærdighed og en blomstrende fremtid for alle.”

Foto: UN Secretary-General Antonio Guterres invoked Article 99

Hvor tæt er vi på bristepunktet?

Den 6. december 2023 (EIRNS) – Det fortsatte mareridt i Gaza er en markør for det, der er blevet karakteristisk for Vestens styrtdyk ned i en ny mørk tidsalder, under den politik som Wall Street og City of Londons finansielle etablissement kræver. Hvis vi skal stoppe blodbadet og ikke bare se på i iskold rædsel, bliver vi nødt til at gennemtvinge en reorganisering af hele det bankerotte transatlantiske finanssystem – og arbejde sammen med nationerne i den Globale Majoritet til dette formål.

Netanyahu-regeringen i Israel har gjort det klart, at den ikke frivilligt vil stoppe med at dræbe og/eller tvangsflytte de 2,3 millioner palæstinensere, der bor i Gaza – et folkemord, hvis noget nogensinde har været denne betegnelse værdig.

Biden-administrationen gør et nummer ud af at true med fingeren over for Netanyahu og sige “fy-fy”, men den fortsætter med at bevæbne Israel til tænderne, godkender offentligt den overordnede linje i dets handlinger og nedlægger veto mod alle resolutioner fra FN’s Sikkerhedsråd, der ville indføre en våbenhvile og stoppe blodbadet. Nogle troværdige presseberetninger rapporterer, at Washington har fortalt Netanyahu, at det internationale pres stiger, og at han kun har indtil januar til at gøre arbejdet færdigt, før han skal skifte til en “mindre intens” form for krigsførelse. Men lige nu har han grønt lys – og han benytter sig af det.

Men hverken Tel Aviv eller Washington er i virkeligheden dem,

der bestemmer. Det er bankfolkene på Wall Street og i City of London, som ivrigt starter krige og udløser økonomisk og kulturel ødelæggelse for at forsøge at bevare deres bankerotte system.

Amerikanere og europæere, der kæmper for fred, har allierede. For eksempel er den russiske præsident Putin lige rejst til De forenede arabiske Emirater og Saudi-Arabien for at mødes med deres ledere, og på torsdag den 7. december mødes han med den iranske præsident Raisi i Moskva. Disse tre nationer er alle på vej til at blive fuldgældende medlemmer af BRIKS den 1. januar, hvor Rusland bliver formand for sammenslutningen i 2024, med en annonceret politik om at opbygge en ny international finansiell arkitektur. Og de er også nøglespillere til at hjælpe med at skabe fred og udvikling i den Sydvestasiatiske region.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udtrykte det på denne måde i sin ugentlige webcast Dialogue den 6. december:

“Der skal gøres noget med det samme. Det mest effektive ville selvfølgelig være, hvis USA bare sagde: ‘Vi stopper alle våben og al økonomisk støtte til Israel,’ og så ville det ophøre.... Da det ikke er særlig sandsynligt lige nu, har vi forsøgt at introducere en dynamik i denne situation, som giver håb til hele regionen. Oaseplanen er et økonomisk udviklingsperspektiv, for at forvandle hele denne region, som i bund og grund er ørken, ørken, ørken, til et område, hvor man ved hjælp af et system af kanaler, fra Middelhavet til Det Røde Hav, fra Det Røde Hav til Det Døde Hav, og så storstilet afsaltning af saltvand til kunstvanding i landbruget, til opbygning af infrastruktur, endog opbygning af nye byer, industrialisering.”

Hun fortsatte: “Og det er i høj grad muligt, fordi man praktisk talt har Kinas forslag om at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen, at samle op på det kinesiske

forslag om at have en omfattende fredskonference i Mellemøsten, hvor en løsning på krisen kunne finde sted med anerkendelse af en to-statsløsning...

“Det er ikke særlig langt væk. For netop i dag er Ruslands præsident Putin på statsbesøg i De forenede arabiske Emirater... Og derefter tager Putin til Riyadh for at mødes med Saudi-Arabiens premierminister, kronprins Mohammed bin Salman Al Saud. Og så skal Irans præsident mødes med Putin i Moskva den 7. december. Betydningen af dette er, at alle disse tre lande vil være fuldgyltige medlemmer af BRIKS-Plus den 1. januar – det er kun tre uger væk. Og da disse lande alle er relevante med hensyn til olieprisen og den mængde olie, som produceres dagligt, tror jeg, at der er mange faktorer, der taler for, at et sådant forslag kan realiseres.

“Men hvad der først og fremmest må gøres er at have et perspektiv, hvor alle mennesker, hvor forfærdelig situationen end er, har en fremtid, har et håb, og ved at sprede denne idé om at have en Oase-plan, forsøger vi at lægge en helt anden dagsorden på bordet.”

Zepp-LaRouche afsluttede sin webcast-dialog: “Bortset fra den forfærdelige krig i Ukraine, den forfærdelige situation i Mellemøsten, har vi en reel krise i den vestlige kultur. Vi står over for et fuldstændigt dekadent sammenbrud. Det er svært at sige, om man skal sammenligne det med Romerrigets kollaps eller det 14. århundrede eller andre perioder med totalt kollaps og elitens dekadence.

“Vi er nødt til at finde det menneskelige i os selv, og vi er nødt til at bygge videre på det og skabe håb ... for at vække kærligheden til menneskeheden og forsøge at vende tilbage til et menneskeligt samfund.

“Jeg tror, vi vil gå igennem en periode på måske et år, halvdet år, to år – det er en periode, hvor en masse processer vil nå deres udmattelsespunkt, et bristepunkt, et

overgangspunkt. Hvis vi på en eller anden måde formår at få nok mennesker til at tro på, at der findes en løsning, bør Vesten droppe sin arrogance og tro, at de kan fortsætte den koloniale orden.”

Billede: Wikimedia Commons, Naaman Omar \ apaimages

António Guterres påberåber sig artikel 99 i FN-pagten og udsender en indtrængende opfordring til våbenhvile i Gaza

Ikke korrekturlæst

6. december 2023 (EIRNS) – I et hastebrev i dag, rettet til den nuværende ecuadorianske formand for FN’s Sikkerhedsråd, påberåbte FN’s generalsekretær António Guterres sig artikel 99 i FN-pagten for at opfordre til en øjeblikkelig erklæring af en humanitær våbenhvile i Gaza, så en “katastrofe med potentielt uoprettelige konsekvenser for palæstinenserne som helhed og for fred og sikkerhed i regionen” kan afværges. Charterets artikel 99 fastslår, at “generalsekretæren kan gøre Sikkerhedsrådet opmærksom på ethvert spørgsmål, som efter hans mening kan true opretholdelsen af international fred og sikkerhed,” og Guterres hævder, at en fortsættelse af den forfærdelige krise i Gaza faktisk kan “forværre eksisterende trusler mod opretholdelsen af international fred og sikkerhed.” Det er, advarer han, det internationale samfunds ansvar at “bruge al sin indflydelse til at forhindre

yderligere optrapning og afslutte denne krise.”

Guterres’ brev er en dramatisk opfordring til handling, som kun kan komme fra FN’s Sikkerhedsråd. Hidtil har USA nedlagt veto mod enhver meningsfuld handling fra Sikkerhedsrådets side til støtte for Israels krig.

Guterres fordømmer Hamas’ terrorhandlinger den 7. oktober, deres brutale drab på 1.200 mennesker og tilfangetagelsen af 250 gidsler, som han kræver løsladt uden betingelser. Han fortsætter med at give en detaljeret rapport om Israels ødelæggelse af Gaza, hvor 15.000 mennesker blev dræbt, hvoraf 40 % var børn, og 80 % af Gazas 2,2 millioner indbyggere blev tvangsforflyttet. “Der er ingen effektiv beskyttelse af civile ... sundhedssystemet i Gaza er ved at kollapse. Hospitaler er blevet forvandlet til slagmarker,” og kun 14 ud af 36 fungerer delvist.

På trods af at FN’s Sikkerhedsråd har opfordret til at optrappe forsyningerne for at imødekomme befolkningens humanitære behov i henhold til den nylige resolution 2712, tilføjer generalsekretæren, at de nuværende forhold gør det umuligt at gennemføre meningsfulde humanitære operationer. Siden pausen sluttede, har leveringen af humanitære forsyninger været utilstrækkelig. “Vi er simpelthen ude af stand til at nå ud til de nødlidende i Gaza ... FN’s og dets humanitære partners kapacitet er blevet reduceret på grund af mangel på forsyninger, mangel på brændstof, afbrudt kommunikation og voksende usikkerhed.... Vi står over for en alvorlig risiko for kollaps af det humanitære system.”

Guterres advarer om, at en endnu værre krise kan udfolde sig, hvis den offentlige orden bryder helt sammen, herunder epidemiske sygdomme og endnu større pres for massefordrivelse til nabolandene. Guterres konkluderer: “Jeg gentager min appel om at erklære en humanitær våbenhvile. Det haster. Civilbefolkningen skal skånes for større skade. Med en humanitær våbenhvile kan overlevelsesmulighederne genoprettes,

og humanitær bistand kan leveres sikkert og rettidigt i hele Gazastriben.”

https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/sg_letter_of_6_december_gaza.pdf

<https://www.un.org/en/situation-in-occupied-palestine-and-israel/sg-sc-article99-06-dec-2023>

Foto: EIR, Antonio Guterres. Credit: UN Photo/Loey Felipe

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: Intensiver indsatsen for LaRouches Oase-plan for at afslutte krigen i Sydvestasien

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 6. december 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til den ugentlige dialog med Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. I dag er det onsdag den 6. december 2023. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, med afslutningen af våbenhvilen i Gaza er verden vidne

til en optrapning af Netanyahu-regimets brutale angreb på den palæstinensiske civilbefolkning i Gaza, angiveligt i et forsøg på at udrydde Hamas. Der har været diplomatiske initiativer, der har været adskillige erklæringer, som fordømmer de israelske operationer, men indtil videre er der ikke blevet gjort noget for at gennemtvinge en våbenhvile.

Det første spørgsmål til dig er, at "i flere af dine seneste konferencer og udtalelser har du understreget, at selv om en våbenhvile er nødvendig, er den i sig selv ikke en garanti for fred, og at din afdøde mands Oase-plan er afgørende for fred og sikkerhed i Sydvestasien." Nu synes dette spørgsmål at komme fra Henry Kissingers diplomatiske skole, som spørger: "Er det ikke nødvendigt først at nå frem til en politisk aftale, før man forsøger at løse økonomiske problemer?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det er grunden til, at mange af disse aftaler ikke har fungeret, fordi det er en forkert idé, at man først skal have en politisk løsning, før man kan gå i gang med et økonomisk genopbygningsprogram: Det skal være den anden vej rundt. For hvordan er situationen i Gaza og på Vestbredden, men især i Gaza lige nu? Jeg synes, at de rapporter, der kommer ind nu, time for time, er de mest utrolige, hjerteskræende – jeg kan ikke finde ord til at beskrive det, for folk har fået besked på at tage til den sydlige by Khan Younis, og så blev det sted bombet. Nu bliver de fortalt, at de skal tage til Rafah, som også er blevet bombet. Så bliver de sendt til et lille sted på den sydligste del af grænsen til Egypten, hvor et utroligt stort antal mennesker skal koncentrereres – og jeg tror, det ord har en særlig betydning – på et lille sted uden vand, uden medicin, uden mad og under konstant bombardement.

Hvis man forestiller sig, hvad folk går igennem, tror jeg, at den, der tror, at man kan løse problemet med terrorisme på denne måde, hellere må tænke sig om en ekstra gang. Der er en debat lige nu i selve Israel, hvor nogle mennesker siger, at de "stolte" (i anførselstegn) rapporter om, at kun 2 civile

blev dræbt for 1 Hamas, at det ville være et godt resultat, at den beregning er helt forkert; at der er en åbenlys fare, hvis dette fortsætter, hvis du ikke engang må sige de ting, du tænker længere, fordi der bliver lavet love, som straks stempler dig på måder, som slet ikke er berettigede: for 1 terrorist, for 1 Hamas-person dræbt, vil der dukke 10 terrorister op. Så hvis israelerne indtil videre har været i stand til at dræbe 5.000 Hamas-medlemmer (det er et gæt, formoder jeg), så ville der allerede være omkring 50.000 nye mennesker, der sværger hævn.

Så denne cyklus skal afbrydes! Der er ingen måde, hvorpå Israels sikkerhed kan garanteres, for det, der er en klar fare, er, at hele denne situation udvides til Libanon, Hizbollah; til Syrien, hvor mange grupper er i stigende spændinger – eller faktisk mere end “spændinger” – med amerikanske tropper; det samme i Irak. Spørgsmålet er så, hvad der vil ske med Iran, hvis det fortsætter.

Så jeg tror, vi står over for et komplet horrorshow, en krudttønde. Jeg mener, at der skal gøres noget med det samme. Det mest effektive ville naturligvis være, hvis USA bare sagde: “Vi stopper alle våben og pengestrømme til Israel,” og så ville det stoppe. Det er der mange, der mener, selv fra Israel, som udtrykker det.

Da det ikke er særlig sandsynligt lige nu, har vi forsøgt at introducere en dynamik i denne situation, som giver håb til hele regionen. Oaseplanen er et økonomisk udviklingsperspektiv, der skal forvandle hele denne region, som i bund og grund er ørken, ørken, ørken, til et område, hvor man ved hjælp af et system af kanaler, fra Middelhavet til Det Røde Hav, fra Det Røde Hav til Det Døde Hav, og så afsaltning af saltvand i stor skala til kunstvanding i landbruget, til opbygning af infrastruktur, endda opbygning af nye byer, industrialisering. Og det er i høj grad muligt, for man har praktisk talt Kinas forslag om at udvide Bælte & Vej Initiativet til hele regionen, at samle op på det kinesiske

forslag om at afholde en omfattende fredskonference i Mellemøsten, hvor en løsning på krisen kunne finde sted, med anerkendelse af en tostatsløsning; men så har man brug for økonomisk udvikling. Og i betragtning af, at hverken USA eller Israel er villige til at gøre det lige nu, er den eneste måde, jeg kan forestille mig, at vi kan nå dertil, at vi får alle naboerne, alle landene i regionen og alle de islamiske lande til at kræve det.

Det er ikke særlig langt væk: For netop i dag er Ruslands præsident Putin på statsbesøg i De Forenede Arabiske Emirater; han har allerede mødtes med statsoverhovedet der. Han har en meget stor delegation, inklusive udenrigsminister Sergei Lavrov og mange andre, med sig, og de mødes med en lignende delegation fra Emiraterne. De har en enorm bilateral handelsvolumen. Og så tager Putin til Riyadh for at mødes med Saudi-Arabiens premierminister, kronprins Mohammed bin Salman Al Saud. Derefter mødes Irans præsident med Putin i Moskva den 7. december.

Betydningen af dette er, at alle disse tre lande vil være fuldgyltige medlemmer af BRIKS-Plus den 1. januar – det er kun tre uger væk. Og da disse lande alle er relevante i forhold til olieprisen og den mængde olie, der produceres hver dag, tror jeg, at der er mange faktorer, der taler for, at et sådant forslag kan realiseres.

Men det, der først og fremmest skal gøres, er at have et perspektiv, hvor alle mennesker, hvor forfærdelig situationen end er, har en fremtid, har et håb, og ved at sprede denne idé om at have en oaseplan, forsøger vi at lægge en helt anden dagsorden på bordet. Og jeg kan kun bede alle jer, der følger med i denne diskussion, om at hjælpe os: Download vores Oasis Plan, send den til alle lovgivere, til alle kongresmedlemmer, til alle parlamentsmedlemmer, borgmestre og andre valgte embedsmænd, andre organisationer, for vi er nødt til at mætte hele verden med ideen om, at vi har brug for en dramatisk ændring i politikken, hvis dette ikke skal blive udviklingen

til Tredje Verdenskrig, hvilket det meget vel kunne blive.

SCHLANGER: Vi har lige fået et spørgsmål i forbindelse med dit svar. Nogen spørger: "Er der nogen chance for, at den westfalske tilgang til gensidig respekt for suverænitet kan blive effektivt honoreret i den nuværende kolonialistiske mentalitet, der driver vestlig politik?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det tror jeg. Jeg mener, fordi Vesten virkelig forsøger at bevare status quo i den gamle, tidligere unipolære verdensorden, som allerede er gået i opløsning til en multipolaritet, og det er ikke den sidste fase i denne udvikling. Jeg tror, at det, vi ser, er en historisk udvikling, som sandsynligvis har fundet sted flere gange i historien: At de mennesker, der var de privilegerede i en forfalden, kollapsende orden, på en eller anden måde har en mental blokering for at indse, at de er ved at tabe. Jeg tror, at det faktum, at mange vestlige regeringer ikke har fordømt det, der sker lige nu, på trods af at det er så indlysende og forfærdeligt – kun nogle få, som Spaniens premierminister og Belgiens premierminister, da de tog til grænseovergangen ved Rafah den 24. november, krævede en tostatsløsning. Og Spaniens premierminister Pedro Sánchez sagde endda, at Spanien måske ville anerkende den palæstinensiske stat ensidigt, hvis der ikke kom en passende handling fra resten af de europæiske ledere.

Så jeg tror, at det, du ser lige nu, er, at dele af etablerementet, langt størstedelen af det, tydeligvis ikke er i stand til at se, at deres handlinger er årsag til deres undergang. Jeg mener, at det, der truer nu i Gaza, vil miskreditere Vesten på en måde, som ikke kan afhjælpes. For hvis man tillader noget som dette at ske, vil det blive brændt ind i erindringen hos så mange mennesker rundt om i verden, og efter min mening vil det absolut øge beslutsomheden hos landene i det Globale Syd om at udvikle deres eget økonomiske system, at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle; og jeg tror, at i betragtning af, at det transatlantiske

finansielle system er i en reel krise, at det dybest set sidder der som en krudttønde klar til at eksplodere, så tror jeg ikke, at Vesten er i en så stærk position til at forhindre udviklingslandenes ønske om at danne et nyt system, som er til deres fordel.

Men det er meget farligt, for jeg tror, at det eneste, der kan ske, er, at det eksploderer fuldstændigt, og det kan føre til civilisationens undergang. Men jeg tror ikke, der er nogen måde, hvorpå dette nuværende system med undertrykkelse af det Globale Syds forhåbninger kan opretholdes.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om forholdet mellem fortsættelsen af krig og samtidig manglen på penge til at finansiere den, som rammer en række lande, herunder USA: Der var en, der skrev om Schumers høringer med skuespil, at han skulle have en høring i går, hvor Zelenskyy skulle komme med en personlig og stærk appel om flere penge fra Kongressen, og Zelenskyy dukkede ikke op. Så spørgsmålet er: "I betragtning af den voksende modstand i Kongressen mod Bidens tillægsbudgetforslag på 106 milliarder dollars til Ukraine og Israel, hvad er så konsekvenserne af denne kamp? Hvad hvis USA ikke sender flere penge til Ukraine, hvad vil der så ske?"

ZEPP-LAROUCHE: Der er allerede en meget vidtrækkende anerkendelse af, at Ukraine tabte krigen, og det er et faktum. Den berømte "modoffensiv" lykkedes slet ikke. Alle de våben, der blev sendt, førte kun til et utroligt blodbad, ødelæggelsen af den ukrainske økonomi, og der er lige nu en erkendelse af, at der må komme noget andet, og at man på en eller anden måde er nødt til at komme ud af dette, med en slags operation, der holder facaden. Der er nogle mennesker, komplette krigshøge, som ønsker at fortsætte dette, uden hensyn til hvad det vil betyde for den ukrainske befolkning, som er ved at forbløde! Men jeg tror – jeg har ikke den seneste indsigt i, hvorfor Zelenskyj traf denne beslutning om ikke at tage af sted – men der er massiv modstand mod, at han fortsætter den måde, krigen gik på, inde fra Ukraine. Jeg

mener, der er nogle af hans nærmeste rådgivere, som ikke længere tror på, at dette kan vindes.

Så jeg tror, at jo før man begynder at forhandle og afslutte denne forfærdelige krig med en fredsaftale, der også tager hensyn til Ruslands og Ukraines interesser, som Putin krævede den 17. december 2021, hvor han stillede et ultimatum – han sagde til NATO og USA, at de skulle give juridisk bindende sikkerhedsgarantier, og så ville det hele ikke være sket! Så jeg tror, at vi nu er nået til et punkt, hvor krigen i Ukraine er ved at være slut, fordi folk simpelthen ikke er der længere, og jo hurtigere Vesten erkender, at det skal slutte, og det er selvfølgelig en stor faktor, at valgkampen i USA nærmer sig, og mange ved godt, at krigen ikke er populær blandt vælgerne i USA.

Så forhåbentlig er der nogle mennesker inden for USA's establishment – for jeg kan ikke forestille mig, i ved, at USA's politik ikke har været en succes siden Vietnam! Se på alle disse krige: Vietnamkrigen blev tabt; Afghanistan blev tabt; Irak, Libyen, Syrien – en endeløs række af fejlslagne forsøg på at gennemtvinge politikker, som altid var skadelige for det pågældende lands interesser, og jo før denne idé om interventionskrige stopper, jo bedre. Og jeg tror – tag for eksempel Afghanistan: Hvis kun 3% af de 2,3 billioner dollars, som USA brugte i de 20 år, USA og NATO var i Afghanistan, kun var blevet brugt på årsbasis, er der skøn over, at landet ville være en blomstrende have, og der ville være industri og infrastruktur. Det samme gælder – alle disse penge til disse endeløse krige er en fuldstændig ødelæggelse af den fysiske økonomi. Pengene går naturligvis i spekulanternes og det militærindustrielle kompleks' lommer, men set fra den brede offentligheds synspunkt er de spildt – hvis de penge var gået til skoler, sundhedssystemer og infrastruktur, ville alle være blevet tjent så meget bedre! Så man kan kun sige, at vi har brug for en mobilisering, der kræver netop det, at der skal ske et sådant skift.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet, som også er meget aktivt involveret i at samle den internationale fredskoalition, og vi vil have lagt information ud på vores hjemmeside om, hvordan du kan deltage i det.

Helga, vi har nogle spørgsmål i forbindelse med COP28-konferencen. Nogen skrev ind og sagde: "Tak for din konstante afsløring af den grønne dagsorden, og at det er en affolkningsdagsorden. På COP28-konferencen foregår der en kamp om fossile brændstoffer. Hvilken betydning tror du, det har, at Indien nægter at gå med til at reducere brugen af kul? Har det en bredere indvirkning på den overordnede grønne dagsorden?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det har den effekt, at der har været et enormt pres for at gå over til atomenergi, hvilket er præcis, hvad der skal gøres. Der er en hel gruppe af lande, der nu danner en atomklub med den idé at opbygge atomenergi så hurtigt som muligt. Men der vil være en periode, et hul, for man kan ikke bygge atomkraftværker fra den ene dag til den anden. Det tager mange år. Og der er nu en meget lovende første fjerdegenerationsreaktor, som Kina vil sætte online. Så der sker en enorm udvikling inden for kerneenergi, og det er meget, meget lovende.

Men man har brug for kul i den mellemliggende periode, og jeg tror, at det faktum, at Indien simpelthen siger dette, vil have en meget vigtig indvirkning på alle de andre lande i det Globale Syd.

Jeg synes, at COP28-topmødet var utroligt lærerigt: Ikke alene erklærede arrangørerne, at de ikke havde tænkt sig at forlade de fossile brændstoffer, hvilket skabte et kæmpe ramaskrig, men det blev også tydeligt, at det hele var svindel: Der var næsten 100.000 mennesker, der fløj til Dubai, og alle de CO₂-udledninger fra alle disse fly, hvis du forestiller dig det. Og hvad blev der så opnået? Faktisk meget lidt. Og jeg må

sige, at når folk siger noget rigtigt, bør man rose dem, og jeg synes, at Greta Thunberg, som nu bliver slagtet af de internationale medier, bragte det palæstinensiske folks skæbne på bane, og det synes jeg er meget vigtigt. For når folk først erkender, at noget går forfærdeligt galt, og de har modet til at sige det, er det nok et af de bedre resultater af dette COP28-topmøde.

SCHLANGER: Apropos folk, der gør ting forkert, så er der et andet spørgsmål om den generelle kamp mod fossile brændstoffer. Nogen skriver: "Hvad sker der i Europa, i EU, med uenighederne om den grønne dagsorden? Og hvad med situationen i Tyskland? Vil der være mangel på energi til vinter? Er der nogen måde, hvorpå tyskerne på en eller anden måde kan genoplive strømmen af gas og olie fra Rusland?"

ZEPP-LAROUCHE: Den tyske økonomi er lige nu i frit fald, og medierne rapporterer det ikke som et samlet billede, men hver dag finder du i et tysk medie en lille udtalelse fra denne CEO eller denne leder af en forening, der siger "min sektor kollapser ...", og jeg tror, at hvis man lægger det sammen, viser Tyskland absolut, at bunden er ved at falde ud. Og mange virksomheder siger, at de er nødt til at afskedige folk eller investere i andre lande. USA fører økonomisk krigsførelse mod Tyskland ved at lokke de virksomheder, der ikke længere har råd til de høje energipriser i Tyskland, til at geninvestere i USA med Inflation Reduction Act, der giver dem visse privilegier. Så det er ikke en vens handling, det er en fjendes handling. Og i betragtning af, at Nord Stream-sabotagen stadig er det store spørgsmål, der skal undersøges, er Seymour Hershs beskyldninger ikke rigtig blevet imødegået.

Så jeg tror virkelig, at det er på tide, at Tyskland drager sine konklusioner: Vil vi lade hele vores økonomi, alt det, der blev bygget op i efterkrigstiden, i generationer af ord, vil vi lade det gå i opløsning, kollapse, blive revet fra hinanden? Dette er et krisemoment for Tyskland, som man ikke har set i vores økonomi siden slutningen af Anden Verdenskrig!

Det interessante er, at Putin for nogle dage siden sagde, at han beklagede, at forholdet mellem Rusland og Tyskland er blevet så dårligt. Og hvis Tyskland ville beslutte sig, ville der være en måde at genoptage forholdet på – dette er ikke præcis hans ord, men den generelle betydning. Og jeg mener, at det er, hvad Tyskland bør gøre: Vi bør simpelthen genoptage det og sige, at vi især har brug for den billige russiske gas, og det ville være det mest fornuftige at gøre.

Så jeg tror, at denne vinter afhænger af det: Hvis den starter meget koldt, kommer det an på det. Hvis vinteren bliver meget hård, og der vil være behov for et stort energiforbrug, tror jeg, vi kan komme til et absolut krisepunkt. For alle de andre økonomiske parametre ser også helt forfærdelige ud. Så jeg tror, at Tyskland vil blive konfronteret med valget mellem enten at kollapse under operationer fra en allieret, vores såkaldte bedste allierede USA; eller vi tænker på vores egen befolkning og genåbner gasleverancerne fra Rusland.

SCHLANGER: Helga, jeg kiggede ud af vinduet i dag, og himlen er grå. Der har ikke været sol i omkring tre uger her i Berlin, og alle solpanelerne er dækket af sne. Så jeg tror, det fortæller dig noget om, at naturloven hævder sig over for de grønnes idioti.

Jeg har endnu et spørgsmål til dig, som kommer fra nogen, der siger, at de er meget håbefulde med hensyn til muligheden for, at religion kan være en faktor i en våbenhvile og fred. De henviser til, at Sergej Lavrov har talt om en "post-kristen kultur" i Vesten, og denne person skriver: "Er det muligt, at det her ved juletid giver en chance for at anerkende betydningen af kærlighed til vores medmennesker som grundlag for fred?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg kan kun sige, at alle mennesker af god vilje er opfordret til at forsøge at fremkalde denne følelse hos deres og vores medborgere. For jeg tror, at bortset fra den forfærdelige krig i Ukraine og den forfærdelige situation

i Mellemøsten, så har vi en reel krise i den vestlige kultur. Jeg tror, vi står over for et fuldstændigt dekadent sammenbrud – det er svært at sige, om man skal sammenligne det med slutningen af Romerriget eller det 14. århundrede eller andre perioder med totalt sammenbrud og dekadence hos eliterne. Og jeg tror, at vi er nødt til at finde det menneskelige i os selv, og vi er nødt til at bygge videre på det og skabe håb. Den menneskelige art gennemgår lige nu en så dyb krise, og jeg synes, at både religiøse ledere, men også mennesker, der virkelig er religiøse, bør bruge denne højtide – julen og de andre højtider – til at fremkalde kærligheden til menneskeheden og forsøge at komme tilbage til et menneskeligt samfund.

Hvis vi kommer igennem denne krise, tror jeg, at vi vil gå igennem en periode på måske et år, halvandet år, to år, det er en periode, hvor jeg tror, at mange processer vil nå deres udmattelsespunkt, et brudpunkt, et overgangspunkt, og hvis det på en eller anden måde lykkes os at få nok mennesker med på ideen om, at der er en løsning, bør Vesten holde op med at være arrogant og tro, at de kan fortsætte den kolonialistiske orden, som i virkeligheden ligger til grund for alt det her. Og vi bør stoppe denne, jeg vil sige eurocentriske arrogance, som inkluderer USA – du kan kalde det “Amerika-centrisk arrogance, euro-centrisk arrogance” – at tro, at vi er noget bedre, og at landene i det Globale Syd, i Asien, Afrika og Latinamerika, og at de på en eller anden måde er underlegne. For jeg tror, at det virkelig er – hvis man spørger folk, vil de måske ikke mene, at de er racister, men hvis man ser på deres adfærd i form af den slags institutioner, de ønsker at opretholde, og som vil opretholde den manglende udvikling i Syd, så må man konkludere, at det er denne eurocentriske racistiske holdning, der ligger bag meget af det, der foregår.

Og det er på tide at komme af med det, at foretage et renselsesforsøg og minde os selv om Amerikas sande tradition, som er den amerikanske revolution, de grundlæggende fædre,

hvad Benjamin Franklin sagde, hvad John Quincy Adams sagde; eller i Europa, den italienske renæssance, den andalusiske renæssance, den franske polyteknik, den tyske klassiske periode, det billede af mennesket, som er forbundet med Schiller, med Beethoven, med {Niende Symfoni}, som var Beethovens komposition af Schillers digt {Ode til glæden}, hvor ideen er, at "alle mennesker bliver brødre"!

Jeg mener ikke, at det er en utopi. Jeg tror, at det er den absolutte forudsætning for, at civilisationen kan overleve. Og jeg tror, at julen og hele denne periode er en periode, hvor alle mennesker af god vilje, religiøse eller ikke-religiøse, må arbejde sammen for at fremkalde det, hvis man ønsker at komme ud af denne krise.

SCHLANGER: Jeg har en idé til en julegave: De kan gå ind på LaRouche-organisationens hjemmeside og downloade Oasis Plan-pjecen og lægge den rundt om juletræet og få folk til at læse og diskutere den. Det er det, Helga har talt om i dag, og det er grundlaget for en varig fred, som er julens ånd og alle de religioner, der har fester på denne tid af året.

Så, Helga, der er et sidste spørgsmål til dig her: "Det, du beskriver som 'eurocentrisk arrogance', er det essensen eller grundlaget for geopolitik?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Det er idéen om, at det virkelig startede helt tilbage i 1500, da idéen om kolonialisme begyndte, og man skal se på de 600 år, der fulgte efter den periode. Men i den seneste periode tror jeg, at det var forbundet med Wolfowitz-doktrinen: Det var, da Sovjetunionen gik i opløsning, og der var basis for fred. Dengang kunne man have bygget en fredsorden for det 21. århundrede, hvilket vi forsøgte med forslaget om den eurasiske landbro. Men på det tidspunkt havde man Paul Wolfowitz og Richard Perle og forskellige andre neokonservative, som definerede ideen om, at kommunismen var besejret (det sagde de, selvom det var en forkert opfattelse, at de havde "sejret" over kommunismen), men de kom med ideen

om, at USA aldrig skulle tillade nogen gruppe af nationer at overgå dem økonomisk, militært eller kulturelt, og det var i virkeligheden meget af det, der gik galt, for det, USA skulle have gjort, var at gå tilbage til John Quincy Adams' eller John F. Kennedys fredspolitik og sige: Vi arbejder med en alliance, et partnerskab af lande over hele verden og samarbejder. Og jeg tror, at den idé om at erstatte konfrontation med målet om at bevare den unipolære verden, som alligevel for længst er væk, og ændre det til en form for samarbejde, er det mest påtrængende at gøre i dag.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak fordi du var med os i dag, og held og lykke med alt andet, vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og meld dig ind i Den Internationale Fredskoalition!